

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
 Letnik XXVII, februar 2017, št. 1, 2

fotografija: Eva Blažič, 7. c

Prvaki

str. 7

Knjižnica

str. 19

IZ VSEBINE

Anketa učencev	8
Kotiček kuhinje	10
Anketa učiteljev	12
Anketa staršev	16
Potopisa	17, 18
Pogumno pero	20
Mala Najča	25
Zabavne strani	62

Dragi najčani!

Po dolgih letih se je na sliki urednika le pojavil fant, ki je prevzel mesto urednika in nadomestil lanskoletno urednico. Za šolsko leto 2016/2017 se pod uredniško ime podpišem jaz, Aljoša Knap, iz 9. c.

Mesto urednika prinaša obveznosti in dolžnosti, pa tudi skrbi, kako vse organizirati, zapisati, poslati in poskrbeti, da bo vse dostavljeno pravočasno. Številka šolskega časopisa pač ne more zamujati, saj jo naši bralci nestrpno čakajo.

Potrudil se bom, da bom naloge urednika opravljal dobro in uspešno kot vse urednice in uredniki pred menoj.

Tema letošnje prve številke Najče je povezana z zdravim duhom v zdravem telesu. O tem ste zagotovo že vsi veliko brali in slišali od staršev, učiteljev, v časopisih, na televiziji in na »nam« najboljši domačem mediju – internetu. Povsod nasveti, kot so: jej tisto, ne jej tega, gibanje, svež zrak, zdravje. Nam, mladim, se včasih zdijo pretirani, ne skrbi nas še, kaj bo z našim zdravjem in kako vitalni bomo v starosti. To so stvari za kasnejša leta. Prvi, ki nas opozorijo ali opozarjajo na zdravje, so naši starši oz. mame, ki nas, ko smo še čisti majhni, na vse mogoče načine hočejo prelisčiti, da bi pojedli še eno žlico špinače, brokolija, korenja, čeprav nam ni všeč, ker je zelene barve. Očetje pa nas spodbujajo h gibanju, športu. In prav je tako. Naslednji so učitelji, ki v šolah skrbijo, da se razvijamo v zdrave mladostnike. Način življenja, ki se ga učimo od staršev in ki nam ga privzgojijo v šolah, nas bo spremljali v našem nadaljnjem življenju. Vsi bi radi bili zdravi, fit, vitalni in agilni, za to pa se je treba potruditi. Nič ne pride samo od sebe. Velikokrat pa na to pozabimo ...

Moj nasvet: jejte zmerno, čim več zelenjave, vsak dan pa vsaj za 15 minut na kolo ali pa en krog čez naše lepo Novo mesto.

V Najči smo tako med učenci, učitelji in starši opravili razne ankete o gibanju. Nasmejal se boste šaljivim nasvetom in zabavnim stranem, se seznanili z modo – tudi športno, zapeli ob glasbeni lestvici ali kaj zdravega skuhati s pomočjo Kuhinjskega kotička. Seveda to še zdaleč ni vse ...

Najča je grmski šolski časopis, ki že dolga leta nastaja v sodelovanju z učenci in učitelji, v njem pa se je zvrstilo že ogromno različnih tem. Kljub pomanjkanju novinarjev nam je tudi letos uspelo spisati in oblikovati Najčo. Novinarji Najče vam želimo prijetno branje, seveda pa ne pozabite na rdečo nit te številke in takoj naredite pet počepov in pet poskokov!

Vaš urednik Aljoša Knap, 9. c

Prvo zasedanje šolskega parlamenta

14. oktobra je v čitalnici potekalo prvo zasedanje šolskega parlamenta. Mentorica Tina Dovič je učencem predstavila temo Otroci in načrtovanje prihodnosti, ki nagovarja otroke vseh starosti in opozarja na to, kako pomembno je, da otroci vedo, kaj hočejo in se za to potrudijo.

Delo šolskega parlamenta bomo letos s pomočjo mentorice tako urejali Nina Knoll kot predsednica, Amika Zoja Jelič kot podpredsednica in Marin Gazvoda de Reggi kot tajnik. Tema se nam zdi zelo zanimiva in široka, zato bomo na parlamentu, tako kot vsako leto, gotovo slišali polno dobrih idej. V šolskem parlamentu imamo učenci možnost, da povemo svoje mnenje in na ta način skušamo izboljšati razmere na šoli. Tudi letos se bomo trudili, da bodo učenci slišani in bomo poskušali njihove ideje, predloge in želje tudi uresničiti.

Nina Knoll, 8. b

Zbiralna akcija starega papirja

Jesenski del zbiralne akcije starega papirja je za nami in kot vsa leta smo bili tudi to leto uspešni. Tudi letos smo za izjavo o zbiralni akciji starega papirja prosili pomočnika ravnateljice, gospoda Tihomirja Troho: »Trenutno smo na polovici zbiralne akcije starega papirja, v kateri smo zbrali okoli 46 tisoč kilogramov starega papirja, kar pomeni, da bomo skupaj s spomladansko akcijo skupaj nabrali čez 100 tisoč kilogramov. Zanimivo je, da v zadnjih letih primanjkuje predlogov, ki bi jih podali učenci, kako bi porabili tretjino zbranega denarja. Vsako leto je bilo za šolo kupljenega nekaj za udobje in nekaj za boljše počutje učencev. Upam, da se boste učenci pri razrednih urah o tem pogovarjali in razmislili, za kaj bi denar porabili. Lepo bi bilo, da bi učenci sami podali predloge, za kakšen namen denar porabiti oz. kaj z denarjem v šoli izboljšati, narediti.

Najboljši trije na razredni stopnji:

- 5. a
- 4. b
- 3. c

Najboljši trije na predmetni stopnji:

- 9. a
- 9. b
- 7. c

1. a	720
1. b	790
1. c	640
1. d	980
2. a	1190
2. b	1380
2. c	980
3. a	890
3. b	970
3. c	1630
3. d	1200
4. a	1040
4. b	1670
4. c	1150
5. a	1809
5. b	1120
5. c	1540
5. d	1320
6. a	2130
6. b	1870
6. c	1410
7. a	1970
7. b	890
7. c	2670
8. a	2250
8. b	1150
8. c	1860
9. a	3339
9. b	2780
9. c	2570
SKUPAJ	45908

Sredstva od papirja se namenijo v približno tretjinskem razmerju v naslednje namene:

- nagrade učencem,
- humanitarne namene (pomoč socialno/finančno šibkejšim: prehrana, ekskurzija, šole v naravi ...),
- naložbe za boljše počutje, prijetnejše, udobnejše in uspešnejše bivanje ter delo učencev na naši šoli (nakup ozvočenja za oder, nakup sedežnih vreč in sedežev, nakup športnih rekvizitov ...).

Aljoša Knap, 9. c

TEKMOVANJA

Kot vsako leto smo se učenci naše šole zelo dobro odrezali ne le na športnih tekmovanjih, pač pa tudi na tekmovanjih iz znanja. Predstavljam vam naše najuspešnejše učence.

Logika

Na državnem tekmovanju sta srebrno priznanje osvojili **Lana Traven** in **Ivana Hrovat** iz 7. razreda, zlato priznanje pa je osvojila **Katarina Vrbinc** iz 9. razreda.

Razvedrilna matematika

Tekmovanje je potekalo 6. 10. 2016 in od 135-ih učencev je bronasto priznanje osvojilo 46 učencev. Na državnem tekmovanju so srebrno priznanje osvojili **Lara Golob**, **Lucija Vrbinc**, **Jerca Pavlin** in **Nika Barbo** iz 6. r., **Amika Zoja Jelič** in **Erik Radovičevič** iz 7. r. in **Katarina Vrbinc** iz 9. r. Sreča pa se je nasmehnila **Kaji Bartelj** iz 6. r., **Lani Traven**, **Ivani Hrovat** in **Lani Božič** iz 7. r. ter **Maji Košmrlj** iz 8. r., ki so osvojile zlato priznanje.

Bober

Tekmovanje se je odvijalo v računalniški učilnici v tednu od 7. do 11. novembra. Od 6. do 9. razreda je na šolskem tekmovanju bronasto priznanje osvojilo 25 učencev, štirje pa se še pripravljajo na državno tekmovanje.

Angleščina

Tekmovanje iz angleščine za devete razrede je potekalo 17. novembra, udeležilo se ga je 26 učencev, na državno tekmovanje pa se 9 učencev še pripravlja.

Sladkorna bolezen

Tekmovanja iz sladkorne bolezni se je udeležilo 26 učencev, bronasto pa jih je osvojilo 14. Na državnem tekmovanju so se srebrnega priznanja veselili **Lana Zajec Gabrijelčič** iz 9. b, **Urban Malavašič** iz 9. c in **Aljoša Knap** 9. c.

Biologija

Bronastega priznanja se je od 24-ih udeležencev veselilo kar 18 učencev, na državnem tekmovanju pa so srebrno priznanje osvojili **Sara Geršič**, 8. c, **Veronika Avbar**, 9. a, **Karel Cerovšek**, 9. a, **Tin Vranješ**, 9. b.

$f(x)$

Matemčak

Tekmovanja v petek, 11. 11. 2016, se je udeležilo kar 246 učencev od 1. do 9. razreda. 31 učencev je osvojilo priznanje za udeležbo, drugi pa bronasto ali srebrno. Na državnem tekmovanju pa so bili uspešni naslednji učenci:

srebrna priznanja

1. r. Andraž Štrbenc, Jan Gautam, Lenart Gošnik, Tim Bayer, Nika Godnič, Tara Pavlovič, Terezija Horvat, Jan Kleut
2. r. Borja Horvat, Stela Rosa Urek Ekart, Alja Retelj, Tara Božič, Urban Bukovec, Maj Žižek
3. r. Miha Bartelj, David Nograšek, Roko Skrabl, Aleksander Schuster, Marko Đuranović, Teo Frantar, Maša Praznik, Vito Burger, Luna Kupljenik, Lana Ocvirk
4. r. Srečko Matjaž Berginc, Gregor Jadrič, Leon Cerovšek, Nika Pureber
5. r. Tai Tristan Papež, Nastja Lužar
6. r. Anžej Pavlin, Aja Koncilija, Jerca Pavlin, Aljaž Žefran, Lucija Vrbinc, Črt Novak, Neja Keserič
7. r. Ivana Horvat, David Smuk, Erik Radovičević, Nina Črtalič
8. r. Maja Košmrlj
9. r. Nik Radovičević, Veronika Avbar

zlata priznanja

3. r. Lucija Novina
5. r. Gaja Urek Ekart
6. r. Kaja Bartelj
7. r. Lana Traven
8. r. Janja Omerzel

Astronomija

Tekmovanja iz astronomije se je udeležilo 13 učencev, bronasto priznanje pa jih je prejelo 5. Ti so se tudi pripravljajo na državno tekmovanje, 14. 1. 2017 v Ljubljani.

Zgodovina

Šolskega tekmovanja iz zgodovine se je 1. 12. udeležilo 34 učencev, na regijsko tekmovanje pa je odšlo 8 učencev.

Cankarjevo tekmovanje

Na predmetni stopnji je bronasto priznanje osvojilo 7 šestošolcev, 6 sedmošolcev, 7 osmošolcev in 5 devetošolcev. Na področno tekmovanje so se uvrstile **Nina Knoll in Sara Geršič** iz 8. r. ter **Metka Vrbinc in Miša Modic** iz 9. razreda.

Nik Radovičević, 9. b

Edward Elric

Hinata Shoyo

ŠPORTNE NOVIČKE

Danila Prah, 9. b

OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI

starejša dekleta

1. OŠ GRM
2. OŠ DRSKA
3. OŠ CENTER

OBČINSKO PRVENSTVO V ROKOMETU

starejša dekleta

1. OŠ STOPIČE
2. OŠ CENTER
3. OŠ GRM

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI

starejši dečki

1. OŠ GRM
2. OŠ ŠMIHEL
3. OŠ CENTER

OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI

starejši dečki

1. OŠ GRM
2. OŠ ŠMIHEL
3. OŠ CENTER

OBČINSKO PRVENSTVO V ROKOMETU

starejši dečki

1. OŠ GRM
2. OŠ ŠMIHEL
3. OŠ CENTER

PODROČNO EKIPNO PRVENSTVO V ATLETIKI (rezultati)

starejši dečki

1. TREBNJE (15 876)
2. GRM (15 007)
3. VAVTA VAS (14 787)

JESENSKI KROS

deklice – letnik 2004

1. KLARA CIMERMANČIČ, OŠ GRM

ŠAH

dečki do 15 let

3. Rok Rudman OŠ GRM

dečki – letnik 2003

3. ALJAŽ MACEDONI, OŠ GRM

dekleta do 15 let

2. Ivana Horvat OŠ GRM

deklice – letnik 2003

3. MAJA KOŠMRLJ, OŠ GRM

PODROČNO PRVENSTVO V ROKOMETU

starejši dečki

1. OŠ TREBNJE
2. OŠ ŠMIHEL
3. OŠ GRM

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI

starejši dečki

1. OŠ GRM
2. OŠ ŠMIHEL
3. OŠ CENTER

Vam je všeč pouk z metodami **FIT4KID?**

Naša šola je vključena v mednarodni projekt FIT4KID, ki spodbuja aktivno, bolj zabavno in zdravo učenje. FIT4KID zajema različne metode, ki so namenjene temu, da se poveča telesna aktivnost med poukom, s tem pa izboljša tudi znanje. Zanimalo nas je, ali so učenci pri pouku že spoznali metode FIT4KID ter kako jim je tak način dela všeč.

Kaja Knafeljc, 8. b:

Ja, pri slovenščini recimo delamo v skupinah, pri matematiki lahko med testom uporabljamo žvečilni gumi, kar naj bi zmanjšalo stres, pri biologiji smo se pred začetkom ure razgibali. Metode so mi všeč, ker se telo razgiba in se bolje počutim, gotovo pa je tudi bolj zdravo, kot če brez prestanka sedimo 45 minut. Želim si, da bi jih več uporabljali pri biologiji, ker se pogovarjamo o človeškem telesu in bi lahko metode povezali tudi z učno snovjo. Zanimive bi bile tudi pri kemiji in fiziki.

Amika Zoja Jelić, 7. c:

Metode smo spoznavali kar med delom in so mi zelo všeč, ker je učenje bolj zabavno, poleg tega pa se po vaji lažje osredotočim. Uporabljali smo jih predvsem pri slovenščini, kjer smo spoznali metodo aktivnega branja, in pri matematiki. Še več si jih želim pri slovenščini, npr. ko se učimo kakšno deklamacijo ali pa beremo odlomek, kar bi lahko brali na bolj aktiven način.

Učenka 8. razreda:

Spoznali smo jih pri glasbi, biologiji, slovenščini, ne vem pa, kako se imenujejo. Metode so se mi zdele v redu, sicer pa imamo za razgibavanje tudi športno. Želim si več dela v skupini, želela bi tudi, da bi te metode poskusili tudi pri drugih predmetih.

Metka Vrbinc, 9. c:

Pri slovenščini že celo leto delo poteka na drugačen način. Ko beremo, nikoli ne sedimo, ampak se lahko sprehajamo po razredu in si tako lahko zapomnimo več informacij. Pri biologiji smo vadili tako, da nam je učiteljica podala žogico in nam postavila vprašanje. Če smo odgovorili narobe, smo morali delati počepe. Vsi smo se zabavali, predvsem pa smo se bolj potrudili, da je bil naš odgovor pravilen, saj nihče ni želel narediti veliko počepov.

Lea Brudar, 9. c:

Pri biologiji smo se pred začetkom ure razgibali in naredili 10 počepov. Pri slovenščini smo se pred spoznavanjem nove snovi v paru sprehajali po razredu ali hodniku in se pogovarjali, kaj o tem že vemo.

Trim Ismaili, 9. a:

Metode smo največkrat uporabljali pri slovenščini. Meni je tak pouk zabaven ter poučen. Hodili smo po razredu in brali. Tako smo si več zapomnili. Potem smo se razdelili v pare in utrjevali znanje. Pri glasbi pa smo peli pesem FIT FIT FIT in se med tem razgibali.

Loti Gorjanec, 9. a:

FIT4KID mi je všeč, ker pogosteje pijem in tako ostanem hidrirana.

Nina Knoll, 8. b

Kid

ALI STE VEDELI ...

Povej mi, kaj piješ, in povem ti, kdo si ...

Janja Avsec, 6. a

Pogosto se sploh ne zavedamo, koliko sladkorja je v pijačah, ki jih pijemo. Sem spadajo: vode z okusom, ledeni čaji, sadni sirupi, gazirane pijače, sadni nektarji, energijske pijače ... Slovenski mladostniki smo v mednarodnem merilu na prvem mestu glede uživanja sladkih gaziranih pijač. Povprečno spijemo kar 7 decilitrov na dan, to je 250 litrov na leto. Prekomerno pitje sladkanih pijač pa lahko povzroči tudi marsikatero bolezen. Najpogostejše so: debelost, sladkorna bolezen, zvišana vrednost krvnega sladkorja, povišan krvni pritisk, motnje v presnovi krvnih maščob in zobna gniloba.

Plastenka (0,5 l):

- VODE Z OKUSOM ima eno čajno žličko in pol sladkorja.
- GAZIRANE PIJAČE ima več kot pet čajnih žličk sladkorja.
- ENERGIJSKE PIJAČE ima šest čajnih žličk sladkorja.

Svetujemo vam, da med pijačami izberete VODO, ki edina NE vsebuje sladkorja.

Klara Filip in Merisa Kurtalič, 6. b

KOTIČEK KUHINJE

Zadnje čase vsi poudarjajo, kako pomembno je zdravje, tako fizično kot psihično. Psihično lahko dosežemo s pravi življenjskim slogom, na primer brez stresa, fizično pa s telesno aktivnostjo in zdravo prehrano. Vsi si želimo jesti zdravo, ampak se je težko upreti sladki čokoladi in namesto tega pojesti raje solato ... Zato smo se najčani odločili združiti zdravo in dobro in le za vas pripravili nekaj preprostih, ampak okusnih receptov.

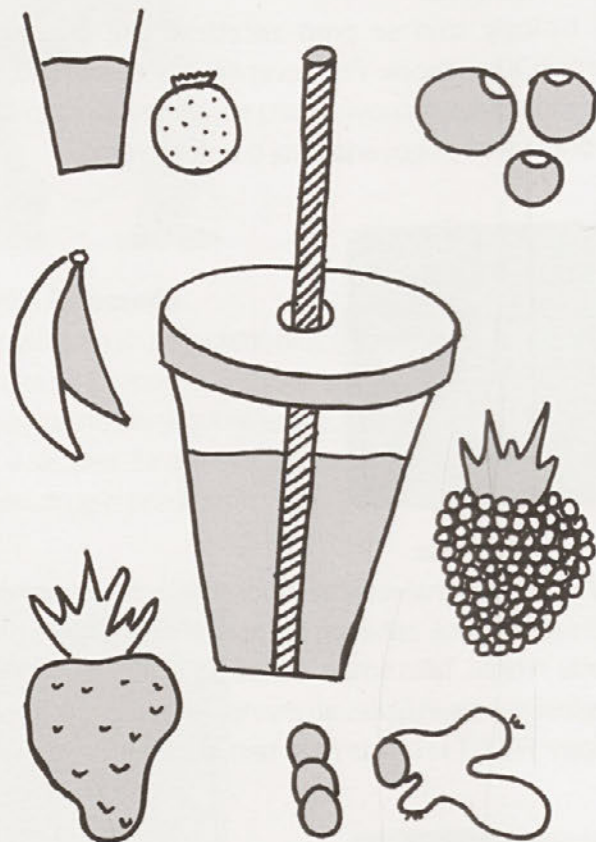
PREPROSTI PIŠKOTI BREZ MOKE

SESTAVINE:

- 20 dag temne čokolade
- drobno narezane
- 20 dag grobo mletih orehov ali lešnikov ali mandljev
- 20 dag rozin (lahko pol rozin in pol brusnic - prej jih namočimo)
- 5 dag rjavega ali kokosovega sladkorja
- 4 jajca

PRIPRAVA: Vse sestavine zmešamo v multipraktiku. Pečico segrejemo na 180 stopinj. Maso z žličko polagamo v kupčke na s peki papirjem obložen pekač. Kupčke malo sploščimo in jih pečemo 15-20 minut.

ČAS PRIPRAVE: 30 min

Angelina Petrovič, 6. b

ZDRAVO BANANINO PECIVO BREZ

MOKE IN SLADKORJA

SESTAVINE:

- 4 zrele banane
- 3 jajca
- 100 g mletih lešnikov
- narezane suhe slive ali rozine
- mala žlička sode bikarbone

PRIPRAVA: Banane zmečkaš z vilicami in dodaš ostale sestavine. Ročno prav tako z vilicami dobro premešaš in vliješ v manjši model, obložen s peki papirjem. Pečeš 50 min na 180 stopinj. Pecivo je izredno dobro, sočno in zdravo.

ČAS PRIPRAVE: 60 minut

NAMAZ Z BUČNICAMI

SESTAVINE:

- 1 skodelico skute
- 1 žlica ghee masla
- 2 žlici bučnega olja
- 2 žlici bučnic
- pol čebule
- himalajska sol
- poper

PRIPRAVA: Čebulo nasekljamo, bučnice zdrobimo ali zmeljemo v multipraktiku. Vse sestavine skupaj zmešamo in namaz je pripravljen.

ČAS PRIPRAVE: 5 minut

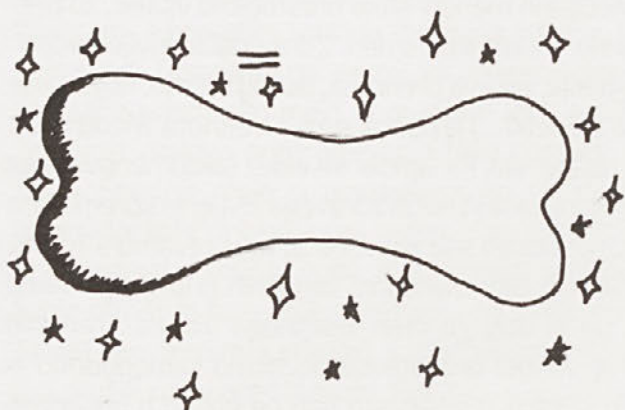
SADNI SMOOTHIE VITAMINČEK

SESTAVINE:

- 1 banana
- 1 dcl sveže iztisnjene pomarančnega soka
- velika pest gozdnih sadežev (borovnice, jagode, maline ..., lahko tudi zamrznjene)
- 1 žlička ingverja v prahu
- voda

PRIPRAVA: Vse sestavine zmešamo v blenderju. Vodo dodajamo po občutku, da smoothie ni pregost.

ČAS PRIPRAVE: 10 min

ZA NAŠE LJUBLJENČKE

Kdor ima kakšnega ljubljénčka, ve, kako pomembno je, da najdemo pravo hrano, ki ne vsebuje kakšnih škodljivih snovi. Res je, da na embalaži lahko preberemo, kaj vsebuje hrana, še bolje pa je, da našega ljubljénčka kdaj pa kdaj pocrkljamo s kakšnimi doma narejenimi priboljški.

BREZGLUTENSKI PASJI PRIBOLJŠKI

SESTAVINE:

- 350 g ajdove moke
- 100 g prosene moke
- 200 g piščančjih prsi
- 140 ml 100 % naravnega korenčkovega soka

PRIPRAVA: Piščančje prsi najprej speremo, nato pa jih narežemo na zelo fine kose. Vse sestavine skupaj dodamo v mešalnik in jih zmešamo tako, da nastane gladko testo. Če je testo preveč lepljivo, dodamo še malo ajdove moke.

Ko je testo končano, ga razvaljamo do zelene debeline in ga narežemo na kocke oz. na kakršno koli obliko želimo. Testo za priboljške nato razporedimo po pekaču, prekitem s peki papirjem, in ga vstavimo v že prej ogreto pečico na 170 stopinj C. Pečemo jih približno 50 do 60 minut. Ko so priboljški pečeni, ugasnemo pečico in vrata pustimo priprta. Pustimo, da se brezglutenski piščančji priboljški počasi ohladijo.

ČAS PRIPRAVE: 10 minut priprava testa
+ 50 do 60 minut peka

DOMAČI PASJI PIŠKOTI S TUNO

SESTAVINE:

- 150 g tune v lastnem soku iz konzerve
- 300 ml ovsene moke
- 1 jajce
- 1 žlica olivnega olja

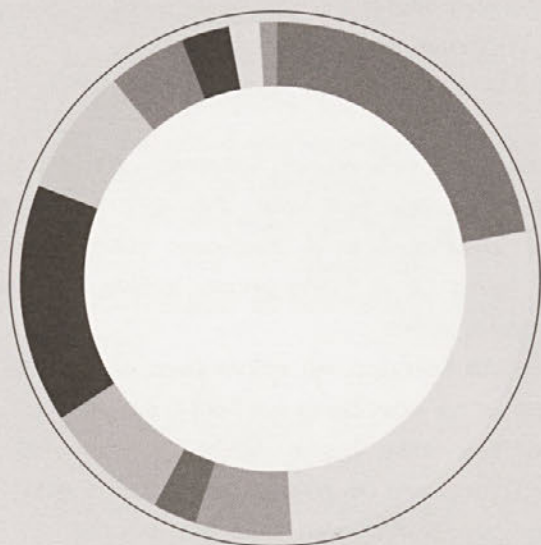
PRIPRAVA: Vse sestavine zmešamo skupaj. Lahko si pomagamo z mešalnikom, da bo masa čim boljje premešana. Oblikujemo kroglice poljubne velikosti (odvisno od velikosti psa). Pečemo na 175 stopinj 15 minut na pekaču, ki smo ga obložili s peki papirjem.

ČAS PRIPRAVE: 10 minut + 15 minut peka

Zdrav način življenja

Sporočilo prve letošnje Najče je zdrav duh v zdravem telesu. Na predmetni stopnji smo naredili med učenci anketo in jih vprašali, kaj je za njih zdrav način življenja. Na voljo je bilo 11 odgovorov in vsak se je odločil za 3. V spodnjem diagramu so prikazane izbire učencev.

Graf ankete zdravega načina življenja

Zdrava prehrana	22 %
Veliko gibanja	27 %
Positivno razmišljanje	6 %
Sožitje z vsemi živimi bitji	3 %
Sproščeno življenje – brez stresa	8 %
Izogibanje drogam, alkoholu in kofeinu – škodljivim snovem	15 %
Dovolj spanca	8 %
Življenje v naravnem in čistem okolju	5 %
Sprostitev	3 %
Primerno telesno težo	2 %
Drugo	1 %

Rezultati ankete kažejo, da se učenci zavedajo, kakšen je zdrav način življenja. Največ učencev se je odločilo za veliko gibanja in zdravo prehrano, kar ni nič presenetljivega. Najmanj učencev pa se je odločilo za odgovor K, kjer so učenci napisali naslednje: veliko zabave, računalnik, cheeseburger, šport, življenje brez stresa, izkoristiti vsak trenutek v življenju, imeti prijatelje in se zabavati ter igrati nogomet.

Aljoša Knap, 9. c

Meje in skrajnosti zdravega načina življenja

Za zdrav način življenja je značilna predvsem zdrava prehrana in veliko gibanja, ampak kot vsaka stvar ima tudi zdrav način življenja svoje meje in svoje skrajnosti. Na predmetni in razredni stopnji smo naredili anketo med učitelji, v kateri smo jih povprašali, kje so meje zdravega načina življenja, kdaj te meje prestopimo in kam nas skrajnosti lahko pripeljejo.

Zdenka Mahnič:

Zdravo življenje mi predstavlja usklajenost duhovnega in fizičnega telesa. Ustrezno moramo zadovoljevati naše osnovne življenjske potrebe, predvsem slediti sebi. Vsak človek je namreč drugačen. Dobro se moramo počutiti v svojem socialnem okolju, s samim sabo in v svojem fizičnem telesu, čeprav ni oblikovano po zadnjih medijskih merilih. Mejo prestopimo vsakič, ko pretiravamo v katerikoli smeri. Zdrav način življenja (dovolj gibanja, zdrava prehrana, dovolj spanja, negovanje telesa z izdelki...) je postal super vrednota. Mediji nas z njimi zasipavajo. Pa vendar se videz tako imenovanega zdravega telesa in način zdravega življenja spreminjata z družbo. Danes vse prevečkrat pretiravamo s hrano, gibanjem in celo z vnosom kemičnih pripravkov samo zato, da bi dosegli ideal telesnega videza. Trenutno namreč vitkost predstavlja pozitivno samopodobo in lepoto, čvrsto in mišičasto telo pa govori o urejenosti in discipliniranosti. Oblika telesa in hrana, ki jo uživa-

mo, govorita o tem, kateremu družbenemu razredu pripadamo. Če imaš tako imenovano popolno telo in po zadnjih načelih zdravo ješ, predstavljaš odgovorno osebo. A žal ni vedno tako. Glavno korist od tega imajo kozmetična, dietna in vadbeni industrija, posameznik pa nujno ne. Ko mejo prestopimo, nas hitro potegne do skrajnosti. Te pa pripeljejo do bolezenskih stanj, kot so anoreksija (odpor do hrane), bigoreksija (obsedenost z mišičnim telesom), ortoreksija (obsedenost z zdravo hrano). Življenje in spopad z njimi pa je daleč stran od zdravega življenja.

Mateja Ašič:

Meje zdravega življenja pri sebi postavljam navzdol in navzgor. Spodnje meje si postavljam pri stvareh, ki bi jih morala imeti več, a jih zaradi različnih vzrokov težko uresničim. Mejo navzgor pa si moram postavljati pri stvareh, ki si jih želim več, a bi bilo bolje, da jih je manj. Zgornjo mejo moram postaviti, ko zagledam čokoladne sladkarije. Nikoli sicer nisem imela težav z odvečnimi kilogrami, a prevelika količina sladkorja našemu telesu zelo škodi. Dogaja se mi, da zaradi piškotov, peciva ali čokolade prestopim mejo in pozabim jesti sadje. Raznolikost mojega prehranjevanja tako postane vprašljiva. Spodnje meje si postavljam, ko razmišljam o minimalni količini gibanja na teden, ki ga moram imeti, in o minimalni količini vode, ki jo moram spiti na dan. Svoje otroštvo sem veliko preživela na svežem zraku. Takrat sem trenirala atletiko, s prijatelji pa smo se veliko družili zunaj pred blokom, kjer smo si izmišljali igre z žogo, gumitvistom, skrivalnice ... Gibanje je postalo

moj način življenja in še danes uživam najraje ob teku ter hoji v naravi. Odkar imam svoje otroke in hodim v službo, je edina prepreka, zaradi katere moram navzdol postavljati meje glede gibanja, čas. Družinske in službene obveznosti so mi vedno vlivale zadovoljstvo, ko sem jih opravila, a v nekem trenutku se je izkazalo, da je bilo vsakodnevnih dolgotrajnih obremenitev preveč. Mejo zdravega življenja zato postavim na vsa ta področja (gibanje, prehrana, počitek, delo, zabava), saj se le ob pravem razmerju vseh teh dejavnikov počutim dobro. Pomembno se mi zdi, da poiščeš moč v sebi in se upreš vsaki skušnjavi, ki slabo vpliva nate. Okolje nas vsakodneвно preizkuša, kje bomo postavili mejo sebi in drugim. Prepričati nas želijo mediji, ki reklamirajo hitro hrano, vonjave nezdravih prigrizkov v trgovinah, računalniki, telefoni, televizija, poležavanje in prevelika količina obveznosti. V slabo voljo nas lahko spravijo tudi ljudje, ki v vsaki stvari vidijo samo slabosti. Ko dopustimo nekemu, da prestopi naše meje in dovolimo prekoračiti meje zdravega življenja sebi, telo odpove. Posledice niso vidne takoj. Opazimo jih šele, ko zbolimo.

Irena Strasbergar:

Zdravo živimo takrat, ko se zdravo prehranjujemo, imamo dovolj počitka, skrbimo za telesno aktivnost, sprostitvev in za ohranjanje lastnega duševnega in telesnega zdravja. Ljudje se trudimo na enih področjih več, na drugih manj, odvisno od tega, v kaj smo prepričani. Živimo v času, ko ima stres pri ohranjanju zdravja mlajših in starejših veliko vlogo, na kar pa nimamo vedno možnosti vplivanja. Meje zdravega načina življenja

so po mojem mnenju v dveh skrajnostih, v pozitivnem in negativnem smislu. Prekoračene so takrat, ko si ljudje z načinom življenja uničujejo lastno zdravje. Zapadejo v alkoholizem, odvisnost od drog ali zdravil. To so bolezenska stanja, ki pa za ostale člane družine predstavljajo trnovo pot v letih, ko posamezniki vedno globlje prehajajo v ta bolezenska stanja, do takrat, ko pridejo do uvida in se prepustijo zdravljenju. Menim, da partnerji in otroci takih bolnikov nikoli ne morejo zaživeti življenja, kot bi ga sicer, saj jim izkušnje nikoli ne dovolijo pozabiti. Enako hude pa se mi zdijo osebne stiske ljudi, od težkih družinskih razmer, nasilja, do izčrpanosti posameznikov, ki se borijo za vsakdanji kruh. Tak način življenja predstavlja vsakodnevni stres, ki slabo vpliva na zdravje ljudi in vodi v boleznih. Take družine, družinski člani, si leta in leta ne opomorejo in čutijo posledice v duševnem smislu od malih nog pa do takrat, ko imajo svoje družine in se odločajo, katero pot bodo ubrali. Doživeto v mladosti nikoli ne pozabimo. Druga skrajnost pa je pretirana skrb za zdrav način življenja. Nekateri pri skrbi za zdravje polagajo veliko pozornosti na posamezna področja zdravega načina življenja in postanejo odvisniki tudi od telesne aktivnosti ali se ozko usmerijo v načine prehranjevanja. Tak način življenja pa zopet lahko vodi v bolezenska stanja, iz katerih se sami, brez strokovne pomoči, težko izkopljejo. Nobena skrajnost v življenju ni dobra, pri zdravem načinu življenja pa moramo biti predvsem pozorni na najmlajše. Nuditi jim moramo vse, kar njihovo mlado telo in duša potrebuje za rast in razvoj. Imeti morajo varen dom, možnost zdrave prehrane, počitek, sprostitve in veliko gibanja na prostem. Ko otroci odrastejo, pa zaživijo po lastnih prepričanjih in načelih, ki si jih oblikujejo o zdravem načinu življenja. Starši pa smo tisti, ki jim v letih odraščanja s svojim zgledom privzgapamo vrednote in načela.

Anja Hozner Vovko:

Definicija zdravega življenja se razlikuje od posameznika do posameznika. Sama najprej pomislim na pravo razmerje med zdravim in nezdravim prehranjevanjem in aktivnim oz. neaktivnim življenjskim slogom. Zaradi hitrega življenjskega tempa veliko vlogo igra tudi izpostavljenost stresu. Mejo zdravega življenja prestopimo, ko zdravemu načinu življenja ne posvečamo dovolj pozornosti, ko nas skušnjave premamijo in posežemo po nezdravi prehrani, sladkarijah ... Na primer med božično-novoletnimi prazniki, ko se mize kar šibijo pod dobrotami, ki niso nujno samo zdrave, ali ko smo pre-

več zaposleni in ne najdemo časa, volje za telesno aktivnost. Vsakdo se kdaj pregreši. Če je to le občasno in potem poskrbimo za redno telesno vadbo in zadosten vnos kakovostne in zdrave prehrane ter vode, ni razlogov za skrb. Nezdrav življenjski slog (nezdravo prehranjevanje, premalo gibanja in prevelika izpostavljenost stresu) privede do slabega počutja, brezvoljnosti, prekomerne telesne teže, motenj spanja in nenazadnje do številnih bolezni sodobnega časa.

Vesna Rakuša:

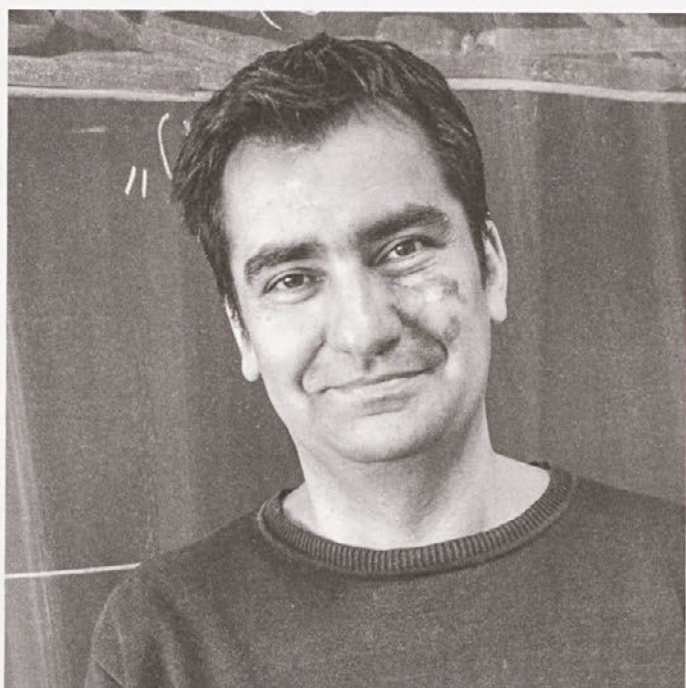
Zame pomeni zdravo živeti, ko si v ravnovesju s sabo, okolico, naravo, domačimi, službo. Ko se dobro počutiš v svoji »koži«, ko lahko rečeš, to sem dobro opravil, zadovoljen sem s sabo, s svojim delom, z ljudmi, ki me obdajajo, zdrav sem, torej kaj bi si sploh lahko še želel, sem srečen človek. Vedeti moramo, kdaj je potrebno odnehati, kdaj je dovolj, se odpraviti v naravo in med prijatelje in si napolniti baterije, torej narediti nekaj zase. Namreč tudi naše telo lahko pregori in ne zdrži vseh pritiskov, zato se odzove, navadno takrat, ko najmanj pričakujemo in lahko s katastrofalnimi posledicami. Mejo začnemo prestopati, ko si dovolimo naložiti več kot v resnici zmoremo, ko postanemo nezadovoljni sami s sabo in vsemi, s katerimi smo v stiku, ko ne znamo poiskati okoli sebe nič lepega in pozitivnega, ko iščemo samo slabo. Prevečkrat ne znamo prisluhni sebi in ljudem, ki jih imamo najraje. Slabo se stopnjuje, nezadovoljstvo se stopnjuje, kar slabo vpliva na nas same in okolico.

Vsa ta negativna energija, ki se kopiči v nas, povzroča stres in tudi resne bolezni. Zaradi tega se moramo naučiti prisluhniti sebi in okolici, se znati sprostiti, napolniti baterije v naravi in s prijatelji, torej narediti nekaj zase, da ne bo toliko nepotrebne izgorelosti. Prepogosto se zavemo, da smo se obremenjevali s stvarmi, ki niso življenjskega pomena šele takrat, ko naše telo ne zdrži več vseh pritiskov, ko zbolimo ali ko izgubimo koga, ki nam je pomenil zelo veliko. Na žalost pa se vsega zavemo velikokrat prepozno.

Uroš Strugar:

Zdi se mi, da živim znotraj meja zdravega življenja, zaenkrat me še nič ne zvija, stiska, ščipa ali grize, nekako kar gre. Seveda ni vse idealno, a se ne bom pritoževal. Nekako se še vedno zanašam, da mi organizem sam pove, česa je premalo – je to spanca, gibanja, svežega zraka, serotonina, adrenalina, vitaminov, ogljikovih hidratov, železa, bakra, srebra, magnezija, denarja – in česa je preveč; na primer ko je preveč alkohola, čutim, kot da mi v očeh spodaj desno sveti rdeča lučka in na sredini utripa napis »preračunavam, preračunavam, preračunavam ...«. Takrat se zavem, da sem zašel daleč v napačno ulico in da bo treba najti čim hitrejšo pot do doma, pred spanjem pa spiti še vsaj 3 dl navadne vode iz pipe. Drug dan mi ta organizem celo za nekaj ur ne dovoli izhoda iz hiše, jesti in piti nič drugega kot čaj, ob vsakem hitrejšem gibu z glavo pa me tudi kaznuje z bolečino. Zadeva deluje nekako tako, kot da bi imel v sebi nek notranji računalnik vedno vklopljen, da

me pred skušnjavami opozarja na napake, med in po pa je zelo dejaven, si na zalogo tudi shranjuje pozitivne in negativne poteze ter me nekako skuša voditi v pravo smer. V zadnjem času pa že opažam, da me ob vsakem prestopku meje zdravega življenja naprava vedno huje kaznuje. Ker pa nima avtopilota, sem za vsa dejanja žal sam odgovoren. Zdi se mi, da je prav, če mejo tudi kdaj pa kdaj prestopimo. Če pomislim na sebe .. hmmm .. jaz bi dal vse za tisto jesensko popoldne pod visokimi hrasti pri nas doma na vrtu, ko se s prijatelji bašemo z mastnimi, dišečimi, mehki kosi svinjskega hrbta, spečenega pod peko – ma ko se ti kar topi v ustih, ni lepšega – kaj mi mar, pa tudi če bom zaradi te požrtije trpel cel teden, dva – nič za to!! Brez užitkov, dobrega počutja tudi ni »zdravega življenja«. Torej, ko prestopim mejo, večinoma prej precenim, da se mi bolj splača nositi težo posledic škodljivega početja kot težo neke duhovne ali srčne praznine. Seveda, vse to velja, če so pričakovane posledice le kratkotrajnega značaja, izginejo in niso preveč boleče.

Nobena skrajnost ni dobra. Še posebej, če gre za zdravje. Če se preveč trudimo za zdravje, lahko trpi duhovna plat ali kaj drugega, če se trudimo premalo, pa je itak narobe. Slej ko prej se bomo morali spopasti s kakšno boleznijo, pri tem pa zmagovalec ni nikoli vnaprej znan.

Aljoša Knap, 9. c

ALI SO NAŠI STARŠI FIT?

V zadnjem času se veliko govori o zdravem načinu življenja, o gibanju, o zdravi prehrani in o tem, kako biti čim bolj fit. Učenci imamo v šoli športno vzgojo, mnogi trenirajo tudi še popoldan, manj pa verjetno pazimo na zdravo prehrano. Kako pa je z našimi starši? O tem, kako skrbijo za zdrav način življenja, smo povprašale nekaj staršev, ki so čakali na govorilne ure.

MOJCA KRNC SAJE: Za zdrav način življenja skrbim tako, da se veliko gibljem in poskušam zdravo jesti. Gibanje pretežno vsebuje sprehode s psom in igro z otroki. Gibljem se vsak dan in jem raznovrstno, domače pridelano hrano. Z gibanjem si pomagam tudi proti stresu.

MATEJA ŠTRAUS: Za zdrav način življenja skrbim tako, da se veliko gibljem, praktično vsak dan hodim in kolesarim, med zimo pa kolesarim na sobnem kolesu. Jem čim več sadja in zelenjave, skratka raznovrstno hrano.

ANITA MOHAR: Pred kratkim smo se začeli zdravo prehranjevati. Hrana je ponavadi brez maščob, malo manj jemo mesa. Poskušam jo pripraviti tudi na bolj zdrav način in gledam, da bo raznovrstna. Na telovadbo hodimo 2-krat na teden.

TANJA MESOJEDEC: Za zdrav način življenja poskrbim z zmerno prehrano, malo telovadim in jem raznovrstno hrano – meso, sadje in zelenjavo, ter se izogibam stresu.

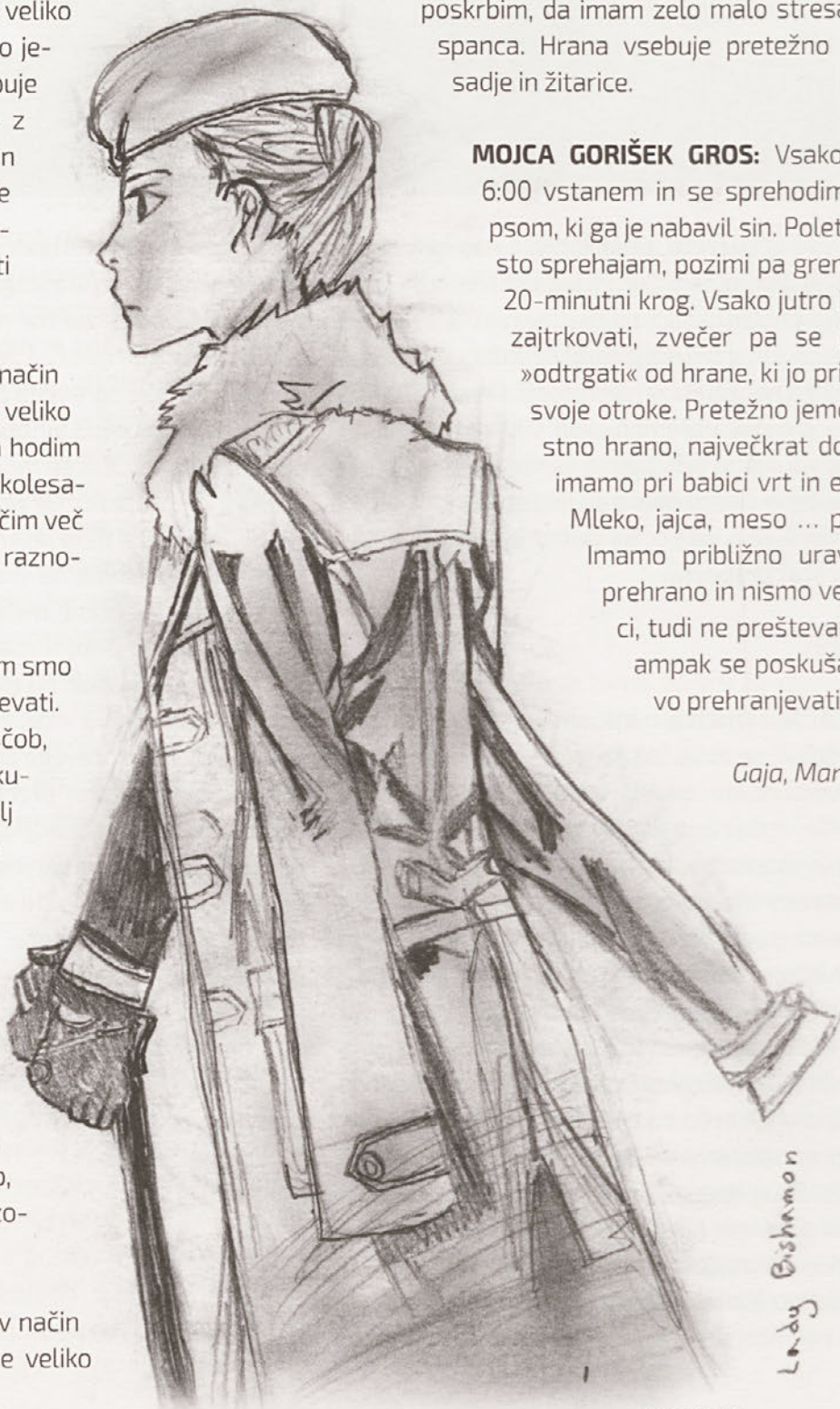
MOJCA FERFONJA: Za zdrav način življenja skrbim tako, da se veliko

gibljem, saj sem tudi sama fizioterapevtka in vem, kaj pomeni zdrav način življenja in zelo skrbim zase. Jem raznovrstno ter zdravo hrano. Ta pa vsebuje veliko sadja in zelenjave ter veliko vode (tekočine). Gibljem se praktično vsak dan, ker sem vsak dan s svojimi pacienti in z njimi delam ter se obenem z njimi tudi gibljem.

MATEJA KUZMA LIPEJ: Za zdravo življenje skrbim z zdravo prehrano, z vsakodnevnim gibanjem, poskrbim, da imam zelo malo stresa in dovolj spanca. Hrana vsebuje pretežno zelenjavo, sadje in žitarice.

MOJCA GORIŠEK GROS: Vsako jutro ob 6:00 vstanem in se sprehodim s svojim psom, ki ga je nabavil sin. Poleti se pogosto sprehajam, pozimi pa grem na krajši 20-minutni krog. Vsako jutro poskušam zajtrkovati, zvečer pa se poskušam »odtrgati« od hrane, ki jo pripravim za svoje otroke. Pretežno jemo raznovrstno hrano, največkrat domačo, saj imamo pri babici vrt in eno njivico. Mleko, jajca, meso ... pa kupimo. Imamo približno uravnoteženo prehrano in nismo vegetarijanci, tudi ne preštrevamo kalorij, ampak se poskušamo zdravo prehranjevati.

Gaja, Marisa, 8. a

Lady Bishman

Naši učenci potujejo JUŽNA AMERIKA 2016

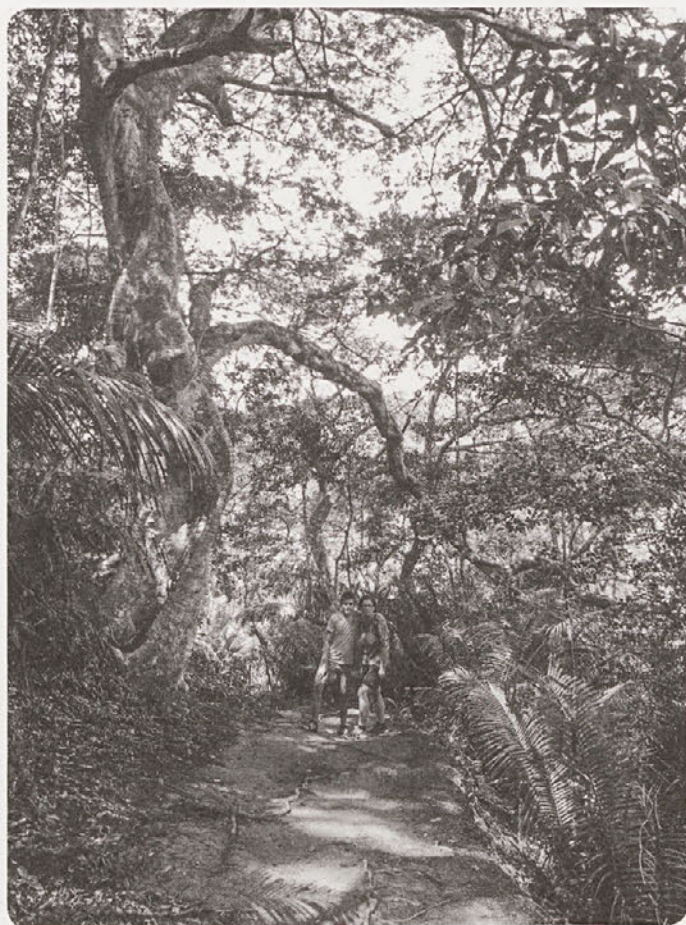
V mesecu septembru sem šel z družino na potovanje po Južni Ameriki. Za to potovanje je zaslužen oči, ker je imel v Rio znanstveno konferenco. Zato smo se v noči na petek, 16. 10., odpravili na pot.

Najprej smo leteli iz Benetk v Madrid, kjer smo prestopili na drugo letalo in odleteli proti Braziliji. Pot do Ria de Janeira je trajala približno 10 ur in pol, tako da sem na koncu komaj še sedel. Ko smo prišli v Rio, je deževalo, zato je bilo pri pristajanju nekaj turbulenc. Iz Ria smo imeli direktni let do naše prve postojanke, mesta Foz du Iguasu. Tam smo bili tri dni. Prvi dan smo si ogledali brazilsko stran slapov na reki Iguasu, ki je mejna reka med Argentino in Brazilijo, nato se izliva v sedmo največjo reko na svetu Rio Parana, slednja pa se v morje izliva v Buenos Airesu. Slapovi so tako na brazilski kot na argentinski strani v Narodnem parku. Vseh slapov je 275. V parku se divje živali prosto gibljejo, tako sem

videl povsem od blizu koatija (nosatega medveda), orle in številne vrste ptic. Drugi dan smo si ogledali argentinsko stran, ki mi je bila bolj všeč. Naslednje jutro smo odšli na ogled druge največje hidroelektrarne na svetu, na jez Itaipu. Ta proizvede 90 % vse paragvajske in 19 % brazilske elektrike. Naslednji dan smo se premaknili na otok Ilha Grande, ki leži 110 km jugozahodno od Ria v Atlantskem oceanu, in tam ostali 4 dni. Na tem otoku ni cest in avtomobilov, ampak samo blatne poti. Tu smo si peš ogledali tri od neštetihih lepih plaž. Poti so speljane skozi atlantski deževni gozd, videli smo tudi opice. Na izletu s čolnom smo si otok ogledali tudi z morske strani. V soboto smo odšli proti naši zadnji postojanki, Rio de Janeiru. Takoj, ko smo prispeli tja, smo si ogledali najbolj znan hrib v mestu, Sugar Loaf ali Sladkorno štruco. Ime je dobil po obliki hriba, saj ta spominja na štruco. Naslednjega dne smo si hoteli ogledati legendarni nogometni stadion Maracana, pa je bil zaradi del po olimpijskih igrah zaprt. Namesto tega smo obiskali Nacionalni muzej, v katerem smo izvedeli vse, kar smo morali vedeti o Braziliji. V torek smo obiskali botanični vrt in videli veliko eksotičnih rastlin. Naš zadnji ogled v Rio pa je bil zelo znani kip Jezusa, 710 m nad mestom, imenovan Cristo Redentor. Od tam se vidijo vse znane plaže Ria (od juga proti severu): Leblon, Ipanema, Copacabana, Botafogo in Flamengo. Zvečer smo odleteli domov.

To potovanje mi je bilo zelo zanimivo in vznemirljivo in upam, da se še kdaj vrnem v Južno Ameriko.

Andraž Svete

I ♥ NY NEW YORK

Krompirjeve počitnice sem preživela skupaj z mami, mojo prijateljico in njeno mami v New Yorku. Let smo imele iz Beograda, kamor smo se pripeljale v dopoldanskem času. Nekaj več kot 10 ur dolg let sem preživela tako, da sem gledala filme in igrala igrice. Spati na žalost nisem mogla. Hotel smo imele v Queensu, vendar smo bile oddaljene le dve postaji od Manhattna, ki smo si ga ogledale »po dolgem in počez«.

Prvi dan našega bivanja v New Yorku je bila nedelja, zato smo se odločile, da prisostvujemo pri maši v slovenski cerkvi na Manhattnu. Slovenska cerkev sv. Cirila je ravno v oktobru praznovala 100. obletnico. Že 24 let jo vodi pater Krizolog Cimerman, ki zelo uspešno skrbi za sodelovanje v skupnosti, organizira številna kulturna srečanja in nasploh omogoča, da je cerkev odprta za številne Slovence. Tako kot je cerkev že v preteklosti nudila pomoč in podporo slovenskim priseljencem, tudi danes postaja za nove generacije priseljencev duhovno in kulturno središče v New Yorku, sploh odkar je država zaprla konzulat. Po maši nas je pater Krizolog z ostalimi Slovenci, živječimi v New Yorku, z velikim veseljem sprejel in pozdravil. Skupaj so nas povabili v lepo dvorano, kjer nas je na mizah čakalo pecivo in dišeča kava. Pogovor je hitro in sproščeno stekel. Zanimalo jih je, od kod smo, kako je v Sloveniji, ugotavljali smo, da imamo skupne znanke in prijatelje ... Za spomin so nam dali tudi broščuro, ki so jo izdali ob jubileju cerkve.

Naslednje dneve smo si ogledale Rockefeller Center, World Trade, spominski park žrtvam terorizma 9/11, sprehodile smo se po Centralnem parku ... Eno popoldne smo preživele ob Kipu svobode in na Ellis Islandu. Tu so se nas močno dotaknile žalostne zgodbe priseljencev, ki so s trebihom za kruhom prepotovali čez Atlantik z željo po boljšem in lepšem življenju. Marsikdo ni nikoli dočakal lepšega jutri...

Velikokrat smo se sprehajale po elitni 5. aveniji in občudovali blišč mogočnih stavb. Še raje pa smo se z direktno linijo podzemne železnice podale na 34. ulico, kjer se nahaja največja trgovina na svetu – Macy's. Tu smo nakupile veliko oblačil znanih blagovnih znamk.

V večernih urah smo si z velikim zanimanjem ogledale tudi Time Square, ves ožarjen z lučmi in svetlečimi reklamnimi panoji. V bližini je tudi Broadway, kjer smo si ogledale muzikal Cats (Mačke). Res je bilo nepozabno! Prav posebno doživetje pa je bil sprehod čez brooklynski most. Čudovita je bila kulisa na New York, ki sem jo že neštetokrat videvala na filmskem platnu. Toda »v živo« je zares enkratna. Mnogokrat smo obiskale tudi McDonald's ali pa si v Starbucksu privoščile limonado in kavo. Lahko bi rekli, da smo se počutile kot prave »Newyorčanke«! Teden, ki sem ga preživela v New Yorku, mi bo zagotovo ostal za vedno v spominu, še posebej utrip mogočnega mesta, ki nikoli ne spi.

Loti Gorjanec, 9. a

knjižni kotiček

Knjižnica je v novem šolskem letu zasijala v novi podobi. Odstranili smo nekaj knjižnih regalov, preuredili in odpisali zastarelo in uničeno gradivo, namestili nove mize in klopi. Knjižnica je sedaj veliko svetlejša, prostornejša in prijaznejša do uporabnikov.

Poseben doprinos k prijetnejšemu vzdušju v knjižnici pa so prispevali učenci, ki obiskujejo/so obiskovali izbirni predmet Obdelava gradiv – les. Pod vodstvom učitelja Dušana Pluta so izdelali »gajbice«, ki smo jih namestili v knjižnico namesto knjižnih polic. Na njih imajo svoje mesto knjižne novosti in tematske razstave. V tem šolskem letu nam bodo ponudile še slepi zmenek s knjigo, pokovko in knjige, po katerih so posneli filme, potopise ...

Še vedno pa se v knjižnici odvijajo že utečene aktivnosti – sodelujemo lahko pri reševanju mesečnih ugank, glasujemo za svoje najljubše knjige, rešujemo MEGA kviz. Preizkusili pa se bomo tudi v posebnem kvizu KNJIŽNI RAZISKOVALEC/RAZISKOVALČEK, kjer nam bodo prav prišle naše detektivske spretnosti, vztrajnost in iznajdljivost, zanimiva pa je tudi nagrada.

V knjižnici se lahko lotimo tudi odkrivanja pravih bralnih zakladov. Vas zanima kako? Odprite vrata knjižnice, vstopite in poiščite skrinjice.

Kaj pa smo brali v prvi polovici šolskega leta? Največ bralcev je imelo novo Guinnessovo knjiga rekordov 2017. Izšel je težko pričakovani 8. del Harry Potterja. Najboljša mladinska knjiga leta pa je postala knjiga Boštjana Gorenca – Pižame sLOLvenski klasiki 1. Če vas

dolgočasi branje slovenske literarne klasike, vzemite v roko to knjigo, nasmejali se boste do solz. Ste vedeli, da sta Uršika Zala in Povodni mož prijatelja na Facebooku?

Aljoša Knap, 9. c

Bila sem Odisejev mornar

Bilo je deževno ponedeljkovo popoldne. Dan kot nalašč za početi nič. Pajade! Napisati sem morala domače branje, pa še knjige nisem prebrala. No, ja. Prebrati Stare grške knjige ni bilo ravno težko, a kaj, ko je bil dan takooo zaspan. Ravno sem začela z Odisejevimi popotovanji, ko se je zgodilo nekaj neverjetnega. Površina knjige se je zganila. Kmalu se je izoblikovala v tesnoben prizor. V pustem zalivu je bilo zasidranih nekaj nekdanj veličastnih, a sedaj zelo poškodovanih ladij, na katere so se vkrcavali možje resnih obrazov ter podplutih oči. Nedaleč od ladij pa je stalo tisto, kar je še ostalo od nekdanj zagotovo močnega ter lepega mesta. Od njega je ostalo le žalostno pogorišče; iz številnih stavb se je še vedno kadilo. Sklonila sem se nad prizor, da bi si ga podrobneje ogledala. Pri tem sem se nehote dotaknila valujoče knjige, katere strani so se zavrtinčile in me potegnile v vrtinec črk, pik ter vejic.

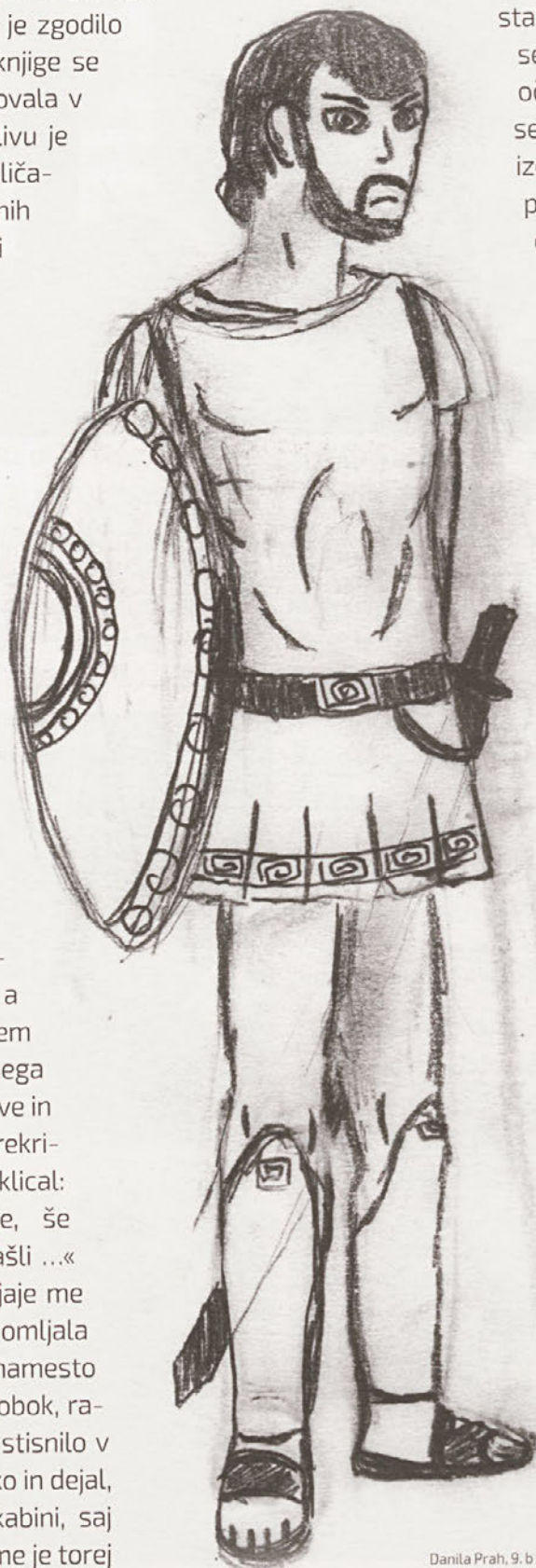
Au! Na trdna tla me je vrglo s tako silo, da sem padla na kolena. K meni je pristopil možki štiridesetih let, grobega, a prijaznega obraza, na katerem je bilo opaziti sledove prestanega trpljenja. Bil je mišičaste postave in visoke rasti, obraz pa mu je prekrivala brada. Presenečeno je zaklical: »Eolas, kakšno presenečenje, še si živ! Ko te po bitki nismo našli ...« Ničesar več ni rekel, le smehlja me je potrepljal po ramenu. Zamomljala sem nekaj nedoločnega, a namesto mojega se mi je iz grla izvil globok, raskav možki glas. Rahlo me je stisnilo v grlu, mož pa je videl mojo stisko in dejal, naj se odpočijem v njegovi kabini, saj sem videti slaboten. Odpeljal me je torej

na ladjo. Ko me je pustil samo v kabini, sem naglo skočila k umazanemu ogledalu. Moje najhujše slutnje so se potrdile. Iz ogledala je vame pogledal zaraščen dedec v raztrganem plašču. Moški je zakričal.

Nekaj časa sem potrebovala, da mi je postalo jasno, da kričim jaz. Sesedla sem se na skromno posteljo in zaprla oči. Želela sem tehtno preleteti dosedanje dogodke. Čez čas sem misli izoblikovala v tole: skozi knjigo me je posrkalo v padlo Trojo, na začetek odisejade. Spremenila sem se v bojevnika, ki je v boju izgubil življenje. Začutila sem premikanje ... Ladja je izplula. Torej ni poti nazaj. Upam lahko le, da se me bo kakšen od mojih grških bogov usmilil in me poslal nazaj za mojo pisalno mizo na Glavni trg 5, da bom lahko dokončala to preklicano domače branje. Odločila sem se, da bom vodila dnevnik dogodkov, da bom vsaj vedela, o čem pisati.

2. DAN

Zgrabil nas je neugoden veter in nimamo pojma, kam nas nosi. Mene tolče morska bolezen, zato mi Odisej ne dovoli, da hodim iz kabine. Prepričan je, da sem zelo oslabil. Nosil nas že pol dneva, živeža imamo dovolj le za nekaj dni. Hvala bogu! V daljavi so opazili kopno. Veslači zberejo še zadnje moči in nas varno pripeljejo do obale. Kmalu zaslišim krik: »Kikonci, na otoku! V napad. Zavzemimo jim otok!« Še dobro, da sem tako »slabotna«. Res se nočem udeležiti krvavih obračunov antičnih Grkov. Odisejevi mornarji so trmasti ter kruti, pa tudi uporni. Slutim, da bo Odisej imel še velike težave z njimi. Pozno zvečer se vr-

Daniła Prah, 9. b

nejo vsi razdivjani ter veseli. S seboj privlečejo mnogo blaga, ki so ga naplenili na otoku. Po obilni večerji srečam Odiseja, ki mi potoži, kako neposlušni so njegovi mornarji. Strinjava se namreč, da ne bo dobro, če bomo noč preživeli na otoku, in prav imava. Sredi noči nas iz zasede napadejo Kikonci ter pobijejo mnogo mornarjev. Preživeli se rešimo z begom. Hitro odplujemo. Med vožnjo spet ostanem v kabini, tokrat zaradi pretresenosti od močnega napada. Kako so ljudje lahko tako kruti?

4. DAN

Razdivjala se je nevihta. Malo sem prišla k sebi in sedaj se skupaj z drugimi mornarji borim za obstoj ladje ter nas samih. Morska pena me škropi po obrazu, biča me mrzel veter – bogovi so res jezni. Zanese nas na kopno. Odisej pošlje tri mornarje na ogleda. Nesrečneži padejo v roke Lotofagom, ki jih nahranijo z lotosovim sadom, zaradi katerega nočejo več oditi. Odpeljati jih moramo s silo. Kruta resničnost ...

7. DAN

Priplujemo do otoka, polnega divjadi. Vsi grejo lovit večerjo. Meni pa pobijanje nedolžnih živali nekako »ne diši«, kaj morem, po duši sem še vedno dvanajstletno dekle in se izgovorim, da grem nabirat veje za ogenj. Odiseja med večerjo zalotim, kako hrepeneče gleda proti otokom nasproti našega.

8. DAN

Odisej že navsezgodaj zjutraj zbere nekaj mož in z njimi odpluje proti otokom nasproti (med izbranci sem tudi jaz). Otoki so lepi. Na njih cveti poljedelstvo, čeprav tu noben ne kmetuje. Odpravimo se v notranjost otoka in najdemo votlino, v katero tudi vstopimo. Vem, da se to ne bo dobro končalo. In res. Votlina je velikanova. Kmalu se vrne tudi velikan, izmed nas si izbere dva in ju poje. A Odisej ima načrt. Izteše si velik kol, zvečer pa opije enookega velikana in mu s pomočjo drugih zarine kol v oko in ga tako oslepi. Nato se na trebuhih njegovih ovnov odtihotapimo proti ladji. Izplujemo. Velikani – kirklopovi prijatelji v nas mečejo skale, a mi se pravočasno rešimo.

11. DAN

Prispemo do gradu vladarja vetrov Eola. Pri njem ostanemo mesec dni. Vse lepo in prav, ampak rok za oddajo DB-ja je že zdavnaj potekel. Kaj pa starši, sošolci? Pogrešam svoje domače.

20. DAN

Prispemo do obale Itake. V meni se zbudi upanje. Če je to konec Odisejevega potovanja, je mogoče konec tudi mojega. A gorje! Mornarji so razvezali vrečo, v kateri so bili spravljene neugodni vetrovi, ki jih je Odiseju podaril Eol. Veter začne šumeti in valovi začnejo bučati. Ladjo vetrovi ženejo nazaj k Eolu. Eol nas noče sprejeti, ker nas bogovi ne marajo. Opažam, da je bilo v stari Grčiji vse odvisno od bogov.

23. DAN

Pridemo do otoka, kjer živijo velikanski Lestrigoni. Odisej je z nekaj možmi odšel na pogovor z njih vodjo, jaz pa z drugimi mornarji čakam, da se bo vrnil. Opazujem obalo. Kmalu prek hribov na breg priteče cela horda Lestrigonov. V grlu se mi zadrigne cmok. Čutim, da nimajo dobrih namenov. Moj sum se potrdi, ko največji izmed njih zgrabi skalo in jo zaluča v našo ladjo. Zadene bok in ladja začne toniti. Ta met je kot štartni strel. Vsi velikani začnejo metati skale. Hipoma se zavem, da nisem več Eolas, bojevnik, temveč Amika, dvanajstletna punca. Moja zunanja podoba se spremeni. Sedaj sem bolj okretna in se lažje izmikam ubijalskim skalam. Nato pa se zavem, da je ladijski pod predrt in sedaj je poplavljen tudi krov. Zgrabi me panika. Vse se zgodi v trenutku. Opazim skalo, ki leti proti meni. Zavem se, da je neumno še stati na potapljavajoči se ladji. Ne razmišljam, zaupam občutku. Sunkovito se umaknem vstran, da me skala ne zmečka, z drugim skokom pa preskočim ladijsko ograjo in padam ... padam ... padam. Sila, s katero pristanem v vodo, je taka, da mi roke zvije za glavo in začutim ostro bolečino, zagotovo sem si nategnila ramenske vezi. Nič zato. Pod mano je morje, nad mano je morje, ta pisan svet, blagodejna tišina, edina prava svoboda. Splavam na površje in zajamem sapo. Ponovno se potopim in odprem oči. Na morskem dnu opazim bel sij. Zaplavam proti njemu. Privlači me kot magnet. Bližje sem mu, bolj me spominja na zgodbo, na zgodbo, ki sem jo že brala. Še malo in dotaknila se ga bom. Razneslo mi bo pljuča. Ne ... ne ... ne ... Sunkovito sem odprla oči. Pogledala sem okrog sebe. Saj sem v svoji sobi! Občutek sem imela, kot bi spala zelo dolgo. Ramena so me neprijetno bolela. Na mizi poleg mene pa je bila knjiga Stare grške bajke, vsa mokra in ovita v morskovo travo. Spomnila sem se zgodbe, ki sem jo že doživela. Nekje ... Nekoč ...

Amika Zoja Jelič, 6. c

Nika Barbo, 6. c

JAZ V ZRCALU

Barve in oblike
v odsevu so zunanost,
duša in misli
pa notranjost.

V zrcalu
pokaže se slika,
za sekundo pomislim:
»Kako izgledam? Me mika.«

Lasek štrli,
pika na strani,
vse je postrani.

Po drugi strani
zrcalo ne pokaže
vse postrani.

Zakaj moje oči vidijo
vse narobe,
sem jedla nore gobe?

Zdaj pomislim: »Misli,
to so napake,
te nesramne spake.«

Pomešano mi zrcalo pokaže,
vse zamaže.

Torej, videz
vara
kot zmešana ptica ara.

Jerca Pavlin, 6. a

ZAJEC IN LISICA

Nekega dne se lisica zdolgočaseno sprehaja po gozdu in naleti na zajca. Vpraša ga, kaj počne, zajec pa ji odgovori: »Iščem hrano, saj mi je ravno včeraj zmanjkalo vseh zalog.« »Ti bom pomagala. Več rok več naredi,« predlaga lisica. Zajec se strinja in odpravita se. Ko iščeta že celo uro, lisica predlaga: »Kaj, ko bi se ločila? Tako bova hitreje prišla do hrane. Čez eno uro se dobiva na tem mestu.« Tako gre zajec desno, lisica pa levo. Čez nekaj časa lisica naleti na med. Ne da bi pomislila na zajca, ga poje. Pa se spomni, da bo kmalu ena ura, odkar sta se z zajcem razšla, zato pohiti nazaj. A v vsej naglici si pozabi umiti tačke, s katerih kaplja sladek med. Zajec jo že čaka in jo vpraša, če je kaj našla. Lisica se mu zlaže: »Ah, nič. Le gnilo sadje, ki mi povzroča bolečine v trebuhu.« Takrat pa zajec opazi njene tačke, polne medu. »Prelisčila si me! Sama si se posladkala z medom, mene pa si pustila lačnega. Sram te bodi!« Lisica osramočeno steče stran. Neki stari rek pa pravi: »Laž ima kratke noge.«

Janja Avsec, 6. a

Lana Traven, 7. b

Nenavaden obisk

Ko smo učenci 6. a v ponedeljek, 8. 1., prišli v učilnico angleščine, smo opazili čisto majhnega netopirja, ki je visel s stropa. Ni se niti malo premikal in bili smo prepričani, da je igračka. Ko nam je učiteljica povedala, da je to čisto pravi živi netopir, smo za nekaj sekund osupnili, nato pa so mnogi že vlekli mobitele iz torb in ga slikali.

Nato je učiteljica biologije poklicala na društvo za zaščito netopirjev. Član tega društva je netopirja previdno odmaknil s stropa. Pokazal nam ga je in lahko smo ga tudi pobožali. Izvedeli smo, da je netopir edini leteči sesalec in da proizvaja ultrazvok, s katerim se lahko orientira v popolni temi. Netopir, ki je bil v učilnici, je bil sicer velik samo 4 centimetre, a se je zdel veliko večji zaradi svojega razpona kril.

Lana Traven 7. b

Imeli smo srečo, da ga nismo prebudili, kajti če bi ga, bi se lahko prestrašil in porabil veliko energije, kar bi ga ubilo. Če pa ubiješ netopirja, je kazen okoli 40.000 evrov, saj so zaščiteni.

Luka Gautam, 6. a

Novela o domači nalogi

Ljudje, predvsem starši, ne marajo, da jim otroci lažemo. Velikokrat lahko slišimo, kako rečejo: »Laž ima kratke noge.« To pa se ne zgodi samo doma, ampak tudi v šoli.

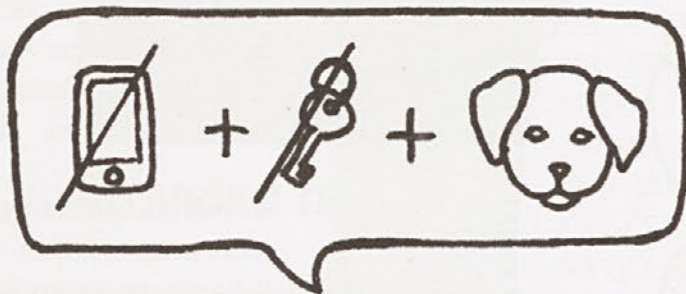
Bilo je nekega ponedeljka. Na urniku so bili najhujši predmeti, in to je bil za vse obupen dan v tednu. Ali si lahko predstavljate, da se teden začne s takšnim ponedeljkom? Kakšni naj bi bili potem ostali dnevi? Verjetno ne sončni. Torej, ob ponedeljkih drugo uro smo imeli na urniku fiziko. Druge ure so bile zelo mučne, ker smo bili vsi lačni in tečni in smo komaj čakali na malico. Taka je bila tudi tista ura fizike, obupno dolgočasna. Ura se je začela s pozdravom, nato popisovanjem manjkajočih učencev in seveda z učiteljevo najljubšo temo, domačimi nalogami. Naš razred velja za dokaj porednega in neresnega, zato domače naloge niso naša vrlina. Ko je učitelj vprašal, kdo nima domače naloge, je v razredu nastala neverjetna tišina, ki jo je kmalu končal sošolec Jakob. Ponosno je vstal in učitelju povedal, da danes nima naloge. Učitelju so se naenkrat napele vse žile v glavi in vsi smo mislili, da ga bo razneslo od jeze. In ko smo se že pripravljali na ta pok, se je učitelj s prijazno odigranim glasom Jakobu nasmehnil in ga vprašal, zakaj ni naredil domače naloge. Jakob mu je začel razlagati, da je prejšnji dan pustil telefon in ključe od hiše v sošolčevi torbi. Ko se je že odpravljal domov, pa se je spomnil, da nima telefona in ga mora iti iskat k sošolcu. Avtobus je zamudil, zato je moral prepešačiti pol mesta, da je prišel do telefona in ključev. To mu je vzelo uro in pol časa. Nato je prišel domov in moral nujno pe-

ljati psa na sprehod, saj je bil pes več kot devet ur zaprt v hiši. To je seveda tudi vzelo veliko časa. Ko je končno prišel nazaj, mu je mlajši brat povedal, da ga zelo boli zob in da ne more niti govoriti. Staršev ni bilo doma, zato mu je moral sam menjati obkladke, in to z desno roko, ker je desničar. Zraven ni mogel delati domače naloge, ker mu je ostala samo še leva roka, toda z levo ni znal pisati. Nato se je spomnil, da ima trening, zato je tekel do mesta, do stadiona, da ne bi zamudil. Po koncu treninga je prišel domov in se pripravil za domačo nalogo. Ura je bila že 21.00. Kot nalašč pa mu je nalivnik začel puščati, zato je v roko prijel svinčnik. Naenkrat se je spomnil, da učitelj dovoli pisati le z nalivnim peresom.

Takrat je pokazal malo sočustvovanja in da učitelja ne bi spravil v slabo voljo, raje ni naredil domače naloge.

Po končani zgodbi je bila tišina, tu pa tam pa se je zaslišal kakšen smeh. V tem trenutku je na vrata potrkal Jakobov brat, ki je bil ta dan dežuren učenec na šoli. Učitelj je bratca Anžeta vprašal, če ga je včeraj res bolel zob, toda Anže je to zanimal. Takrat se je vmešal Jakob in povedal učitelju, da je bratcu dal protibolečinsko tableto, po kateri navadno izgubiš spomin za zadnji dve uri. Ko je Jakob to povedal učitelju, so se vsi naenkrat začeli glasno smejati, skupaj z Jakobom, Anžetom in učiteljem. Nato je učitelj Jakobu rekel, da mu bo tokrat oprostil domačo nalogo, vendar upa, da se to ne bo več ponovilo.

Ekaterina, 9. b

JAZ V ZRCALU

Le kaj se vidi v zrcalu,
v moji omari,
če se vanj pogledam?
Moj pogled, nasmeh ali solze?

Rjavi lasje,
rjave oči,
prešeren nasmeh,
ki moj obraz krasi.

Zoja Murn, 6. a

A zunanost ni tako pomembna.
Čustva in misli osebna,
moja so posebna,
ki nikoli ne bodo ukradena.

Vesela, igriva in družabna,
nerodna, trmasta ter glasna,
se moji občutki menjajo,
zmeraj pa se prepletajo.

Nekaj ljudi bi rado moje obnašanje in videz
spremenilo,
in zato me na vsakem koraku bi zmotilo.
A jaz sem zadovoljna sama s seboj,
vendar le malo ljudi bi se strinjalo z menoj.

Lucija Vrbinc, 6. a

LJUBEZNI MOČ

Ljubezen je nevihtna noč,
kateri Sonce ni v pomoč.
Včasih te močno razjezi,
včasih pa srce umiri.

Vidim tvoj nasmeh, ki sije,
razburkano srce mi bije.
Čutim, da si z mano tu,
kot morje varuješ me v zlu.

Misli zbrati si ne zmorem,
v njih prikazuješ se mi ti.
Vedno prijazen do mene si,
plamen ljubezni v mojem srcu tli.

Slutim že viharne dni,
ne varuješ več me v temi.
Osamljena sem kakor ladja,
ki priplula je v čeri.

Ne morem več živeti ponoči,
more preganjajo me,
ljubezen me spremenila je,
ko si mi rekel: »Skoči!«
verjela sem, a sedaj ti več verjamem ne.

Ljubezen ima torej dve strani,
v naših srcih up vzbudi,
a na koncu v ognjevitosti se izgubi.

Aja Koncilija, 6. c,
in Lucija Vrbinc, 6. a

M a l a N A J Č A

KOLESARJENJE OB KOLPI

POLETI SMO SE Z DRUŽINO
ODPRAVILI NA KOLESARJENJE OB
KOLPI OD FARE DO PRELESJA. NA
ZAČETKU SMO SE USTAVILI PRI
IZVIRU, KER NAM JE ZMANJKALO
VODE. MLAJŠA SESTRICA NECA
SE JE PELJALA V KOLESARSKI
PRIKOLICI, JAZ PA KOLESARIM ŽE
SAMA NA SVOJEM KOLESU. NA
POTI SMO VIDELI KRAŠKO JAMO.
VMES SMO SE USTAVILI TUDI NA
SLADOLEDU. PO 20 KM SMO
PRISPELI DO PRELESJA, KJER SMO
SE KOPALI. ZELO IMAM RADA
DRUŽINSKE KOLESARSKE IZLETE.

ZARJA ŠULN, 1. A

BANANE

NEKOČ JE ŽIVELA V DŽUNGLI
OPICA, KI JE IMELA ZELO RADA
BANANE.
NEKEGA DNE SE JE ZGODILO
NEKAJ ČUDNEGA. ZMANJKALO
JE BANAN. OPICI JE BILO ZELO
HUDO. MAMICI JE ŠLA POVEDAT,
DA JE ZMANJKALO BANAN.
MAMA JE REKLA, DA JE MRZLO
ZA BANANE. POVEDALA JI JE,
DA BODO SPET ZRASLE. OPICA
JE BILA VESELA. MAMI SE JE
ZAHVALILA. ODŠLA JE VESELA,
KER JE VEDELA, DA BODO KMALU
SPET BANANE.

LENA KREVS RUPENA, 1. B

ČLOVEŠKO TELO

MOJE IME JE NIKOLINA IN HODIM
V 1. A RAZRED NA OŠ GRM.
ZELO ME ZANIMA ČLOVEŠKO
TELO, ZATO IMAM DOMA TUDI
ZELO DOBRO KNJIGO, KI OPISUJE
ČLOVEŠKO TELO.
ČLOVEŠKO TELO JE SESTAVLJENO
IZ CELIC. IMA VELIKO KOSTI.
NAJVEČJI IN NAJTEŽJI ORGAN JE
KOŽA. DEL TELESA SO TUDI SRCE,
ČREVESJE, ŽELODEC IN SLINAVKA.
LJUDJE IMAMO TUDI RAZLIČNE
ČUTE ZA VID, SLUH, VONJ,
TIP IN OKUS. POMEMBNO JE,
DA PAZIMO NA NAŠ VID. ČE
GLEDAMO VELIKO RISANK
ALI VIDEO IGRIC, SI LAHKO
POŠKODUJEMO VID.
NA KRATKO SEM VAM
PREDSTAVILA ČLOVEŠKO TELO,
ZA KATEREGA MORAMO LJUDJE
Z ZDRAVO PREHRANO IN
GIBANJEM DOBRO SKRIBETI.

NIKOLINA RAJAK, 1. A

JAZ - ŠPORTNIK

RAD IMAM ŠPORT. RAD TEČEM,
SKAČEM, PLEZAM, KOLESARIM,
PLAVAM, SMUČAM, HODIM V
HRIBE. TEŽKO SE ODLOČIM,
KATERI JE MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT.
MOGOČE TEK. TEČEM ZELO
RAD IN SEM TUDI ZELO HITER.
SKORAJ VSE PREHITIM, RAZEN
SVOJE TETE NINE. KO PRIDEM NA
IGRIŠČE, NAJPREJ PRETEČEM DVA
KROGA ZA OGREVANJE.
Z MAMICO IN OČIJEM GREM
VEČKRAT NA NOGOMETNO
IGRIŠČE. NEKAJ ČASA STRELJAM
NA GOL, NEKAJ ČASA PA BRANIM.
NAJRAJE IGRAM NOGOMET S
SOŠOLCI V ŠOLI. VSEČ MI JE, KO
SE SKUPAJ IGRAMO. ZADENEM
TUDI ŽE NA KOŠ, VENDAR NISEM
TAKO DOBER KOT OČI. KOŠARKO
RAJE GLEDAM NA TELEVIZIJI
SKUPAJ Z DEDIJEM.
NAUČIL SEM SE PLAVATI IN
SMUČATI. SKORAJ NAREDIM
STOJO NA ROKAH IN PLEZAM NA
DREVO KOT OPICA.
AHA, SPOMNIL SEM SE, KATERI JE
MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT. NAJRAJE
OD VSEGA KOLESARIM. VEM,
DA MORAM BITI V PROMETU S
KOLESOM ZELO PREVIDEN. ZA
ROJSTNI DAN SI ŽELIM TERENSKO
KOLO. KOMAJ ČAKAM, DA BO
SPET POLETJE, DA ODKOLESARIM
NA SLADOLED.

DAN BERNARD, 1. A

Mavrični dan

Punčka je šla na livado, da bi se lahko igrala s svojo žogo. Potem je videla metuljčka, ki je letal s cveta na cvet. Metuljček je imel nežno roza barvo in je pomislila, kako je lep. Opazila je dve prav posebni rožici, ki sta prekrasno dišali. Teh rož deklica nikoli do takrat ni videla. Začelo je deževati in punčka je postala žalostna, ker se ni mogla več igrati in opazovati narave. Ravno je hotela oditi, ko je sonce zopet zasijalo. Pokazala se je mavrica. Bila je tako lepa, polna barv, da je deklica kar strmela vanjo. Mavrica je bila še lepša kot rožice in metuljček. Srečna se je odpravila domov in sestrici povedala, kaj je doživela.

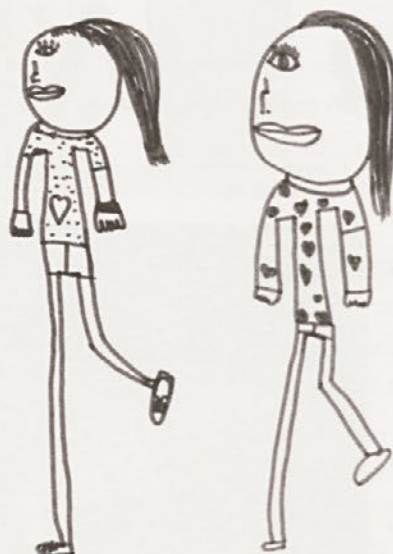
Tara Pavlovič, 1. a

Pohod na Gorjance

Deževno sobotno jutro je oči pogledal na telefon in videl, da na Gorjancih pada sneg. Hitro smo poiskali zimske kombinezone, kape, rokavice in sanke. Zimsko obuti in oblečeni smo se odpeljali proti Krvavemu kamnu. V Novem mestu je padal dež, ko pa smo se peljali po makadamski cesti na Gorjance, je začel padati sneg. Cesta je bila vedno bolj zasnežena in tik pred ciljem je na cesto padla smreka. Ustavili smo, vzeli sanke in odšli do kočice pri Miklavžu. Pot je bila zasnežena in težka. V koči smo pomalicali in se ogreli z vročim čajem. Nazaj grede smo se skoraj celo pot sankali in kepali. Ko smo prišli domov, sem odšla še na rojstni dan k prijateljici Tonji. Bila je popolna sobota.

Nana Lulu Ajdišek Rifelj, 1. a

TEREZIJA

KUNA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE KUNA. IME JI JE LILI. JE RJAVE BARVE, TREBUŠČEK PA IMA BEL. NAJLJUBŠA MI JE ZATO, KER SPI PRI MENI. PODNEVI JE SPRAVLJENA V OMARI. DOBILA SEM JO OD ATIJA IN MAMI, KO SEM BILA STARA DVE LETI. IMAM PA ŠE VELIKO DRUGIH IGRAČ, KI JIH IMAM TUDI ZELO RADA.

LILA ŽNIDARČIČ, 1. A

KAKO SE POČUTIM V ŠOLI?

NEJC Š.: Ker imam zvezke, se počutim zelo lepo. V razredu mi je všeč adventno drevo.

MIA: Dobro, ker se veliko učimo.

ADELINA: Dobro, ker se učimo in hkrati tudi igramo.

IVA: Zabavno je, kaj novega spoznamo. Najraje imam LUM in MAT.

MATIC: Bolje kot v vrtcu.

FILIP: Dobro, ker lahko hodim k logiki in tenisu.

HUBERT: Lepo se imam, ker se veliko učimo.

TJAŠ: Dobro se imam, ker imamo prijazne učiteljice.

SELMA: Super je! Poleg učenja se tudi igramo.

JESEN V 1. B

UČENCI 1. B RAZREDA SMO AKTIVNO SPOZNAVALI JESENSKI GOZD. UČITELJICI STA NAS ODPELJALI V RAGOV LOG. V GOZDU SMO ISKALI RAZLIČNE LISTE IN PLODOVE.

MATIC O.: ZELO SEM UŽIVAL, KO SMO ISKALI PLODOVE IN LISTE, JIH RAZVRŠČALI V SVOJE ŠKATLE IN PRIMERJALI S FOTOGRAFIJAMI.

LAN, TIM, TARA: ISKALI SMO PLODOVE. VSEČ NAM JE BILO, DA SMO PROSTO TEKALI PO GOZDU.

MARK: BIL SEM NAVDUŠEN, KO SEM NAŠEL ŽIR.

ANŽE: KO SMO HODILI PO GOZDU, ME JE MIKALO, DA BI SE IGRALI VOJAKE.

VASJA: SUPER JE BILO, KO SEM TEKEL V DOLINO IN JE LISTJE ŠELESTELO POD NOGAMI. NAŠEL SEM TUDI POSEBNO GOBO.

LEPO JE BILO TUDI, KO SMO SE UMIRILI, USEDLI V KROG IN Z ZAPRTIMI OČMI POSLUŠALI, TIPALI IN VONJALI. ALI VESTE, KAKO V GOZDU DIŠI IN KAKO LEPO JE OBJETI DREVO?

TIAN: POSLUŠALI SMO PTIČJE PETJE IN RAZLIČNE ZVOKE V NARAVI. LEPO JE BILO. IZ GOZDA SMO PRINESLI POLNO KOŠARO RAZLIČNIH GOZDNIH ZAKLADOV. PO

METODI FIT4KID SMO V RAZREDU UTRDILI POZNAVANJE LISTOV IN PLODOV. OB ZVOKU INŠTRUMENTOV SMO SE GIBALI KOT RAZLIČNE GOZDNE ŽIVALI. KO JE INŠTRUMENT UTIHNIL, SMO IZBRALI DREVESNI LIST ALI PLOD IN POISKALI SLIKO DREVEŠA, H KATEREMU PRIPADA.

MELISA: VSEČ MI JE BILO, KO SEM LETELA KOT PTIČEK.

ŠPELA: HODILA SEM KOT OGROMEN IN STRAŠEN MEDVED. ZELO SEM UŽIVALA.

IVANA, LIJA IZABELA: ZANIMIVO JE BILO. TEKALA SEM KOT DROBNA, MAJHNA MIŠKA.

NIKA: VSEČ MI JE BILO, KO SMO OPONAŠALI VEVERIČKO IN MEDVEDA.

UČENCI 1. B

SMEH

RAD SE SMEHLJAM, Z MATICEM IGRAM, A SAM V POSTELJI SPATI NE ZNAM.

MARK IAN MERŠOL, 1. B

GASILSKI AVTO

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE GASILSKI AVTO. PODARILI SO MI GA BRATRANCI ZA PETI ROJSTNI DAN. GASILSKI AVTO JE RDEČE IN SIVE BARVE. NA NJEM JE NAPISANA ŠTEVILKA 112. TO ŠTEVILKO POKLIČEMO, KADAR POTREBUJEMO POMOČ. GASILSKI AVTO IMA POSODO ZA VODO IN CEV, S KATERO LAHKO POGASIM ZELO MAJHEN OGENJ.

FILIP VRBINC, 1. D

TO SEM JAZ

JAZ SEM NEJC ŠTANGLEJ, 1. D.
MOJ NAJBOLJŠI PREDMET JE
ŠPORT, KER JE VELIKO IGRIC.

NEJC ŠTANGELJ, 1. D

TO SEM JAZ. MOJE IME JE IVA
GODEC. STARA SEM ŠEST LET.
HODIM V 1. D OŠ GRM. NA
RAGOVSKI ŽIVIM Z MAMICO,
ATEKOM IN SESTRICO ANKO.
STARA JE TRI LETA. POGOSTO
HODIMO NA IZLETE, NAJRAJE
V MARIBOR. VELIKOKRAT
PRESPIM PRI BABI IVANKI.
HITRO VOZIM KOLO IN
SPRETNO PLAVAM. POZIMI
SMUČAM KOT TINA. NAJRAJE PA
SE DRUŽIM S PRIJATELJI. MOJA
ZELO DOBRA PRIJATELJICA JE
MIA. VČASIH KLEPETAVA. ZELO
SE IMAVA RADI.

NO, ZDAJ VESTE, TO SEM JAZ.

IVA GODEC, 1. D

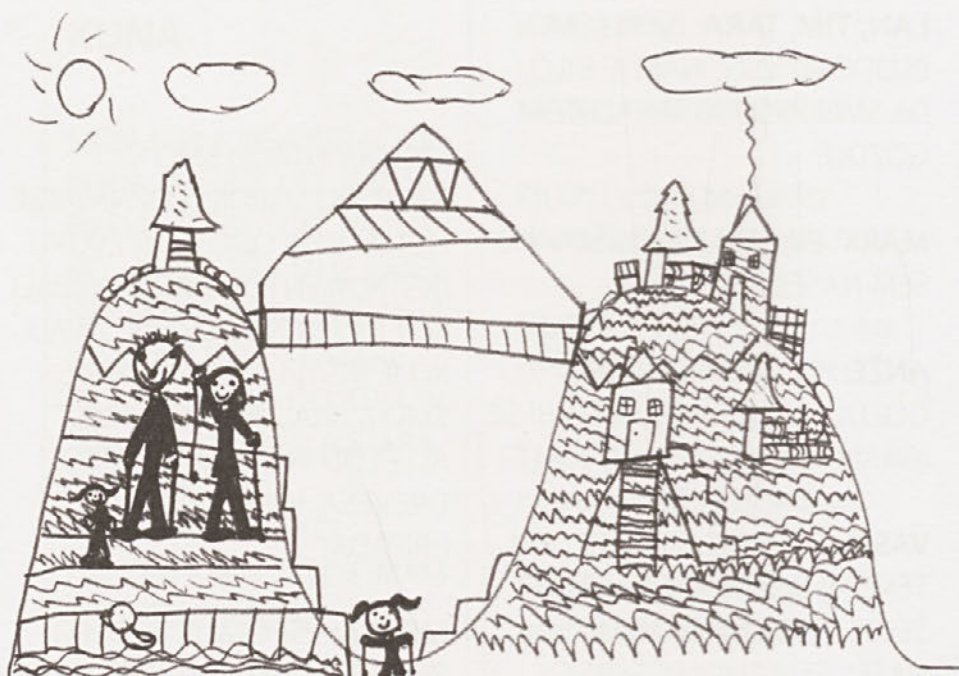
V ŠOLI SE POČUTIM ZELO LEPO.
MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJA
STA TJAŠ IN NEJC Š. VELIKO SE
DRUŽIMO IN KLEPETAMO.

HUBERT PIRC SALAMON, 1. D

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE AVTO NA DALJINSKO UPRAVLJANJE.
ZELO SEM SE RAZVESELIL, KO SEM GA DOBIL POD JELKO OD
DEDKA MRAZA. AVTO JE SIVE BARVE IN KRASI GA VELIKO NALEPK.
IMA VELIKE ČRNE GUME. JE TERENSKO VOZILO IN JE ZELO
HITER. VETROBRANSKO STEKLO JE ČRNE BARVE. V PODVOZJU JE
PREDALČEK, KJER SO BATERIJE. Z AVTOM SE LEPO IGRAM IN GA
VEDNO, KO KONČAM Z IGRANJEM, POSPRAVIM. MESTO, KAMOR
AVTO POSPRAVIM, JE MODRA ŠKATLA ZA IGRAČE. AVTO JE MOJA
NAJLJUBŠA IGRAČA, KER SE Z NJO NAJVEČ IGRAM IN KER MI JE
VŠEČ, DA JE AVTO HITER.

MATIC ČERNE, 1. C

OPIS NAJLJUBŠE IGRAČE

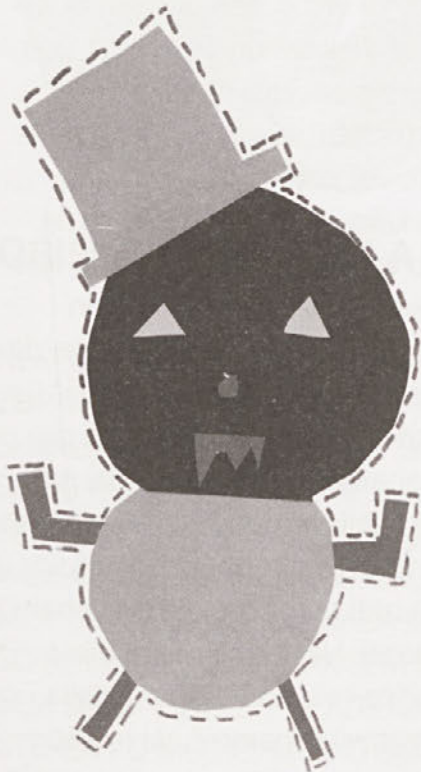
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE PLIŠASTI KUŽA. NJEGOVO IME JE PIKI.
PIKI IMA KRATKO ČRNO-RJAVO DLAKO, MAJHEN ČRN REP, ČRN
SMRČEK, ČRNO-RJAVE OČI IN VISEČA UHLJA. ZA SVOJO IGRAČKO
SKRBIM TAKO, DA MU DAM HRANO IN VODO. VSAK VEČER GA
ODNESEM V POSTELJO IN Z NJIM ZASPIM. ZJUTRAJ, KO SE ZBUDIM,
SVOJE IGRAČE ZLOŽIM IN PIKIJA DAM NA SVOJ VZGLAVNIK, DA ŠE
NAPREJ SPI. PIKI JE MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA, KER Z NJIM VSAKO
NOČ ZASPIM. POSPRAVLJEN JE NA MOJI POSTELJI. DOBILA SEM GA
PRI MAMINI SORODNICI.

ALISA MISKIĆ, 1. C

ABECEDA

Abeceda je abeceda,
ki ni narejena iz medveda,
ampak iz sladoleda.
V njej so nagajive črke,
ki plešejo okoli reke Krke.

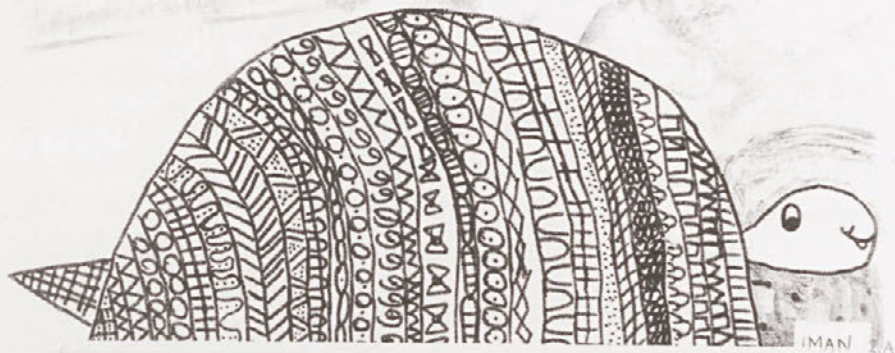
Val Hvalec, 2. a

MODRA BRISAČA

Nekoč je živela modra brisača.
Vsi so se brisali vanjo. Danes
je prišel fantek Luka. Bil je
umazan. Obrisal se je vanjo.
Brisača je postala umazana.
Nihče več se ni hotel brisati
vanjo. Brisača je postala
žalostna. Skočila je pod tuš.
Očka je odprl vodo in brisača
se je umila. Čez nekaj časa se je
posušila. Tako je bilo spet vse
po starem.

Val Hvalec, 2. a

ČAROBEN GOZD

Nekoč so rasla 3 drevesa. Vsak dan je zraslo 5 novih dreves. Mimo je tekel majhen potoček. Nastal je tako, da je bil dež. Pri potočku si je polh zgradil dom. Polh je vsak dan odšel k prijateljici srni, ki mu je dala svežo pšenico. Iz pšenice je polh naredil piškote, ki jih je delil s srno. Nekega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega. Okoli gozda je stala vodna zaščita in čisto nobena žival ni mogla splezati čez njo. Živali skoraj niso imele prostora za preživetje. Najdlje, kamor so lahko šle, so šle do potočka. Nenadoma pa je potoček oživel. Pomagal jim je premagati to vodno oviro. Narasel je v visok potok in živali so lahko priplavale na drugo stran. Ovira je izginila in vse je bilo po starem.

Tara Božič, 2. a

ZMEŠNJAVA V GOZDU

Bil je čisto navaden gozd.
Vendar to leto se je zgodilo
nekaj presenetljivega. Sonce
je začelo krožiti okoli Zemlje.
Tako so se letni časi pomešali.
Namesto jeseni je bila zima.
Polh si ni mogel narediti zaloge
hrane. Tudi srnica se je čudila.
Sredi zime je imela veliko hrane.
Bila je pomlad. Sonce se je še
zadnjič zavrtilo okoli Zemlje.
Dotaknilo se je Lune. Začelo je
močno deževati in vse je bilo
tako, kot mora biti. Letni časi se
niso več pomešali.

TARA Ž.
2. A

Maj Žižek, 2. a

ZAJČKOVE SANJE

Zajček je šel spat,
v sanjah nove načrte kovat.

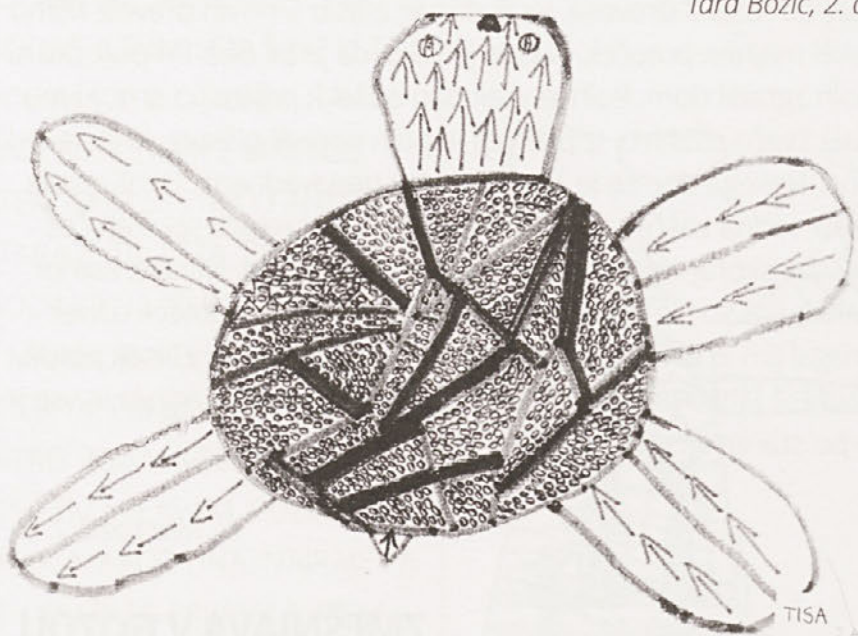
Ko se je zbudil,
je ugotovil,
jaz nisem majhen škrat,
jaz sem za pohrustat zlat.

Tomaž Potočnik, 2. a

PREDALI

Nekoč so živeli trije predali.
Prvi je bil vedno pospravljen,
drugi razmetan, tretji je bil
prazen. Prvi in drugi sta se
smejala tretjemu: »Le poglej se,
saj si ves prazen, ha ha ha! Še
drobtinice nimaš.« Kar naenkrat
so vse stvari skočile iz prvega in
drugega predala v tretji predal,
tako da tretji predal nikoli več ni
bil prazen.

Tara Božič, 2. a

V BENETKAH

V soboto smo odšli na izlet. Šli
smo v Benetke.
Po mestu smo se sprehajali zelo
dolgo. Videli smo veliko trgovin
in prelepih stojnic. Z mostu
sem videla čudovito gondolo.
Bili smo na mostu, pod katerim
so bile nekoč ječe. Če je bil kdo
nepošten ali poreden, so ga tja
zaprli in ni smel nikoli več videti
svetlobe.
Pozno smo se vrnili domov. Izlet
mi je bil zelo všeč.

Eva Podkrižnik, 2. c

DOMIŠLJJA

Je naš svet res cukrček?
Je oblak res velik štrukeljček?
Je res, da namesto jabolk
rasteta čokolada
in čokoladna marmelada?
Je res, da oreh je bonbon
in da zna koza igrati na
saksofon?
Tam pač so taka čuda v deželi
Muda Muda.

Tara Božič, 2. a

PRIPOVED O ŠLONU BERTU IN MIŠKI MICI

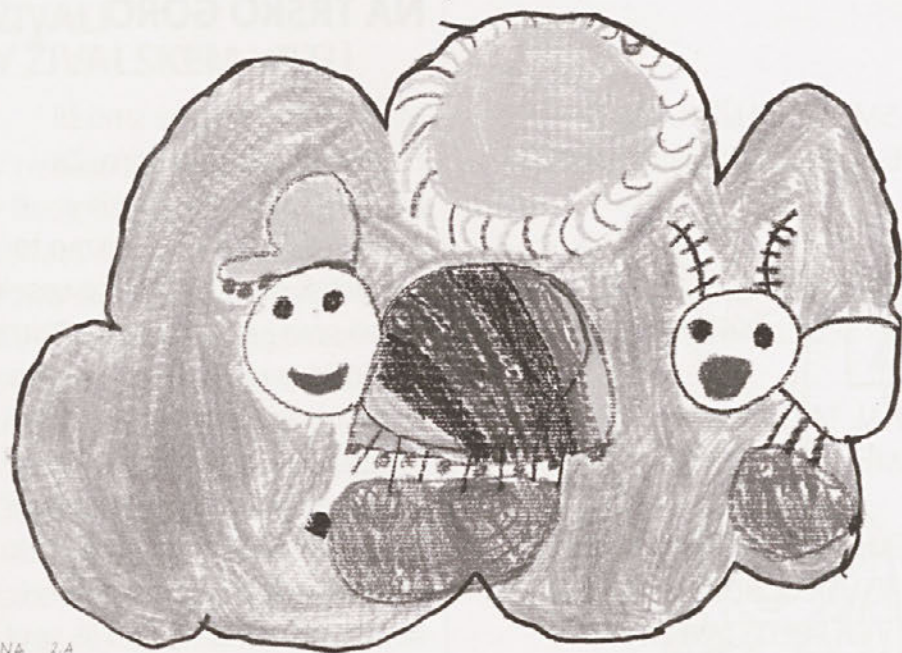
Živel je velik, močan in bister
slon Bert. Prav tako pa je
živela tudi miška Mici, ki se je
ravnokar preselila blizu slona
Berta. Slon Bert je zaradi svoje
moči in velikosti ustrahoval vse
sosede, razen miške Mice, ker,
kot vsi vemo, se sloni zelo bojijo
miši. Nekega dne, ko jim je slon
Bert grozil, da jim bo porušil
zatočišča, so si rekli: »Tako ne
gre več naprej! Moramo ga
nekako prestrašiti, da nam ne
bo več grozil. Ampak kako?« »Jaz
vem!« je zavpil lev Benjamin.
Povedal jim je načrt. Rekel je, da
bodo prosili miško za pomoč.
Privolila je. Vsi skupaj so šli do
slona Berta. Ko je zagledal miš,
se je bil zato, da bi jo odmaknili,
pripravljen pobotati. Uspeli so
ga tudi prepričati, da bo nehal
groziti. Na koncu pa sta bila z
miško celo najboljša prijatelja.
Ugotovil je namreč, da je Mici
prav prijetna in nebogljen mala
miška.

Tia Petrič, 2. a

SOVICA OKA

Sovica Oka leti v nov dan
in vidi, kako je razigran.
Sovica Oka pride k nam
in vidi, zakaj smo mi tam.
Za sovico Oko nismo gorje,
za sovico Oko smo samo srce.

Val Hvalec, 2. a

LINA ZA

OBISKALA ME JE BELA KAČA S KRONICO

NEKEGA DNE SEM DOBILA NENAVIDEN OBISK. MAMI JE ŠLA K ZDRAVNIKU. REKLA MI JE, NAJ SE MALO POIGRAM S KONJI IN NAJ SI NALIJEM MALO MLEKA, ČE BOM ŽEJNA. OBLJUBILA MI JE, DA SE BO KMALU VRNILA. ZAČELA SEM SE IGRATI IN KAR NAENKRAT SEM ZAGLEDALA, DA SE NEKAJ PLAZI. VIDELA SEM KAČO, KI JE IMELA NA GLAVI KRONICO. ZELO SEM SE USTRAŠILA. NAJPREJ SEM MISLILA, DA SANJAM, A KAČA MI JE KAR ZLEZLA V NAROČJE. ROKE SO SE MI TRESLE, AMPAK SEM JO VSEENO BOŽALA. SPOMNILA SEM SE NA MLEKO V HLADILNIKU. KAČO SEM DALA NA TLA IN STEKLA PO MLEKO. MLEKO SEM NALILA V POSODICO IN JI GA DALA. KAČA GA JE SPILA DO ZADNJE KAPLJICE. NATO JE STRESLA KRONO Z GLAVE IN SE ODPLAZILA. RAVNO TAKRAT SE JE DOMOV VRNILA MAMI. VPRAŠALA ME JE, KJE SEM DOBILA KRONICO. POVEDALA SEM JI ZGODBO O BELI KAČI, PA MI NI VERJELA. KRONO JE POSPRAVILA V NAJINO SOBO. TAKO SVA IMELI ZMERAJ ČISTO SOBO.

ELA GOŠNIK, 2. B

KUŽA IN ČEBELA (pravljica)

Nekoč pred davnimi časi je živel kuža, ki ni imel dovolj hrane in je bil vedno lačen. Zato je odšel v gozd po hrano. Tam je srečal čebelico.

Prosil jo je za hrano. Dala mu je cvetni slad. Kuža ga ni maral, zato je bil še vedno lačen. Odšel je naprej. Srečal je veverico. Tudi ona mu je ponudila hrano. Dala mu je lešnike in želod. Tudi ta hrana kužku ni dišala. Odpravil se je naprej. Srečal je ježka. Prosil ga je za hrano. Dal mu je hruške. A kuža tudi tega ni pojedel. Zato je odšel še globlje v gozd. Tam je srečal lovca. Prosil ga je za hrano. Lovec je imel nekaj suhega mesa. Polovico ga je dal kužku. Z veseljem ga je pojedel. Kuža ni bil več lačen. Lovcu se je zahvalil tako, da je postal njegov lovski pes.

Tako sta živela lovec in kuža srečno do konca svojih dni.

Jaro Plisson, 2. c

FOLKLORA

Pri folklori se igramo razne ljudske igrice, plešemo ljudske plese in pojemo. Znam že zaplesati Špic polko, se poigrati s prstno igro Miška kaško kuhala in zapeti veliko pesmi naših prednikov.

Manja Nograšek, 2. c

MALTA – GOZO

MED KROMPIRJEVIMI POČITNICAMI SMO Z DRUŽINO ODŠLI NA OTOK GOZO NA MALTI. TAM SMO SE UDELEŽILI ŠTIRIDNEVNEGA SEMINARJA KEMPO ARNISA.

ŽE V PETEK SMO SE Z AVTOM ODPELJALI V ITALIJO, NATO PA Z LETALOM DO MALTE. NA LETALU SEM SEDEL PRI OKNU IN ZELO UŽIVAL, KO SMO LETELI NAD OBLAKI.

NA LETALIŠČU NA MALTI NAS JE ČAKAL TAKSI, KI NAS JE ODPELJAL DO TRAJEKTA ZA GOZO. TAM SMO IMELI LEPO STANOVANJE V CENTRU MESTA.

ŽE NASLEDNJE JUTRO SMO IMELI SEMINAR, KI GA JE VODIL MOJ STRIC BORUT KINCL. SEMINARJA SE JE UDELEŽILO 15 SLOVENCEV, 130 MALTEŽANOV, NEMCI, ITALIJANI TER PREDSTAVNIK JUŽNE AFRIKE.

PO SEMINARJU SMO SI VSAK DAN OGLEDOVALI ZNAMENITOSTI GOZA IN MALTE. NAJBOLJ MI JE BILO VŠEČ AZURNO OKNO, KI SE DVIGUJE 28 M NAD MORJEM. Z ATIJEM IN SESTRO NIKO SMO SPLEZALI NA VRH OKNA, MAMI PA NAS JE SLIKALA.

VSAK VEČER SMO IMELI PO VEČERJI ZABAVO S PRIJATELJI.

KER JE NA MALTI ŠE VEDNO TOPLO, SMO SE TUDI KOPALI V MORJU. NAJBOLJ SO MI BILI VŠEČ VALOVI.

POČITNICE NA MALTI SO BILE ČUDOVITE IN UPAM, DA SE BOMO TUDI DRUGO LETO UDELEŽILI SEMINARJA KEMPO ARNISA NA GOZU.

Lan Skube Kincl, 2. c

NA TRŠKO GORO

Mami, Kristjan in jaz smo šli na pohod na Trško goro. Za pohod smo se dogovorili v šoli. Učiteljica in učenci smo to predlagali staršem. Bili so veseli. Zbrali smo se na Bajnofu. Zjutraj je bilo še mrzlo, zato smo hitro hodili. Vsakih 200 korakov smo se ustavili in je nekdo pokazal smešno vajo ogrevanja telesa. Vsi smo jo morali ponoviti. Zelo smo se smejali drug drugemu. Komaj čakam, da bomo šli spet na razredni pohod. Učiteljica je predlagala pohod na Gorjance.

David Kleindienst, 2. c

SADJE IZ NAŠEGA SADOVNJAKA

Imamo velik sadovnjak. Je na Golem Vrh.

V njem rastejo: jabolane, hruške, asimino, nešplje, češnje, žizulo, orehi, ribez, kosmulje robide, jagode. Posadili smo tudi lešnike, kaki, kivi, kutine, kostanj in šmarno hrušico. Grozdje smo privezali na brajdo.

Vse sadje predelamo in ga potem ponudimo našim gostom. Naredimo: jabolčne pite, zavitke in marmelade. Najbolj hecno drevo je asimino. V jeseni je listje lepo rumeno. Letos je bil na drevesu kaki samo en sadež.

Rada hodim na Goli Vrh. Mami pravi, da je tam za vse nas samo zdravje.

Ida Vrbečič, 2. c

ŽIVALI V ŽIVALSKEM VRTU

V nedeljo smo odšli v živalski vrt v Beograd. Spali smo v hotelu. V soboto zjutraj smo se odpeljali v živalski vrt. Ko smo prišli, smo parkirali in kupili vstopnice. Ko smo vstopili, smo si odšli pogledat sove in druge ptice. Videli smo tudi bele kenguruje. Od ostalih živali smo videli tudi lame, jelene, koze, tjulnje, lisice in celo aligatorja. Rdeči kenguruji so bili notri, ker je bilo za njih premrzlo. Najbolj všeč mi je bil hrček. Na koncu smo odšli v trgovino, kjer smo kupili spominke. Po končanem ogledu smo odšli na pico. Po kosilu smo odšli domov, ker sem jaz imela šolo, sestra pa vrtec. Na cesti je bila dolga kolona, zato je vožnja trajala pet ur. Ko smo prišli domov, nas je čakala hrčica Pikica. Dala sem ji priboljšek in jo pocrkljala. Moja hrčica se zelo rada crklja in je zelo prijazna. Imam tudi ribico Piksi, ki je oranžne barve. Imam tudi konja Alteja, ki je v Češči vasi pri Prečni. Tudi njega imam zelo rada.

Daša Černe, 3. a

IZGUBLJENI KOLAČEK

Kolaček je bil doma. Ni vedel, kaj bi počel. Spomnil se je, da bi šel na sprehod v gozd. V gozdu je nabiral gobe in kar naenkrat se je ozrl okrog sebe in spoznal, da se je izgubil. Nočilo se je in kolaček je bil že pošteno paničen. Iskal je pot domov in se še bolj izgubil. Ker je bila noč, se je usedel na kamen in počakal, da se zdani. Zjutraj je ponovno poskusil najti pot domov in po nekaj urah mu je končno uspelo. Bil je zelo vesel in takoj si je pripravil jurčke za kosilo. Kolaček je spoznal, da v gozd ne bo šel nikoli več sam in da mora drugič biti bolj previden.

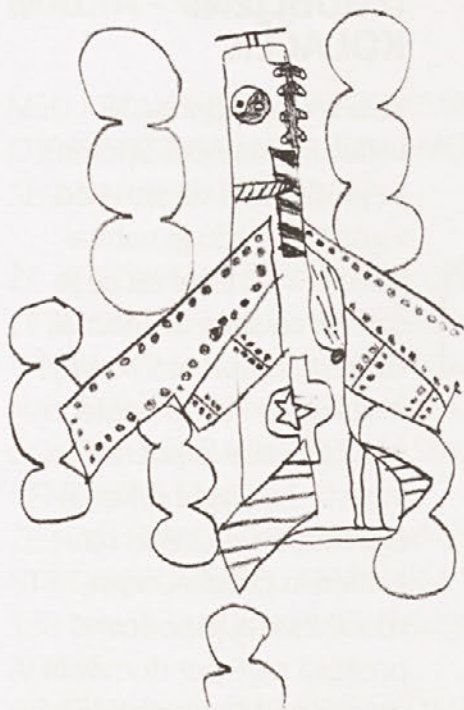
Jan Lužar, 3. a

Izlet z družino na Malto

Za rojstnodnevno darilo sem od staršev dobil vstopnico z ogled nogometne tekme Malta – Slovenija. Takoj sem ugotovil, da bomo odpotovali na Malto. Iz Novega mesta smo se odpeljali v Treviso. Iz tamkajšnjega letališča smo poleteli na Malto. Država – otok leži sredi Sredozemlja pod italijansko Sicilijo. Za razliko od Slovenije je bilo tam 20 stopinj topleje. Tam se vozijo po levi strani ceste in vozniki so na levi strani vozila. Všeč mi je bilo glavno mesto Valeta. Mesto je obdano s trdnjavo, ki so jo zgradili vitezi. Vitezi so bili vladarji Malte. V sedanosti ima Malta predsednika. Videl sem tudi častno stražo, ki varuje predsedniško palačo. Ogledali smo si tudi otok Gozo. Po otoku smo se peljali z dvonadstropnim avtobusom. Najbolj sem se veselil obiska nogometne tekme. Sedeli smo med slovenskimi navijači in glasno navijali. V šestinštirideseti minuti se je zatresla mreža Malte. Zatresel jo je Benjamin Verbič. Navijači smo bili zelo veseli, razen mojega bratca, ki je med tekmo zaspal. Na Malti sem videl veliko drugačnih in zanimivih zgradb. Ko smo odšli domov, se mi je zdelo, da je cel dopust minil v parih minutah. Bilo mi je zelo všeč.

Matevž Čampa, 3. a

KO BOM VELIK, BOM ZALJUBLJEN

Sem fantič mlad,
imam punce rad.

Pa vendar sem premlad,
za ljubezen pravo,
ki ti stopi v glavo.

Ko bom velik,
bom močan
in bom lep
kot iz sanj.

Takrat osvajal bom dekleta,
ki bodo zelo zavzeta
in zaljubljena do ušes.

A do takrat,
ko se to bo zgodilo,
bo še nekaj let minilo.

Rey Bobnar, 3. a

Miha Bartelj, 3. a

Elastični povoji in nogavice

Bila sem še v vrtcu. Nekega dne si nisem mogla obuti škornjev. V vrtcu sem jih imela, kadar je padal dež. Poklicala sem vzgojiteljico in ji to povedala. Vzgojiteljica je pogledala desno nogo in videla, da je zatečena. Poklicala je mojo mamico. Ko je mami prišla, me je takoj odpeljala k zdravniku. Zdravnik ni vedel, kaj je z mojo nogo, zato naju je poslal v bolnišnico. Potem je bilo veliko preiskav in pikanj. Jaz sem se zdravnikov zelo bala, zato je bila mami ves čas z menoj. Poslali so naju tudi v bolnišnico v Ljubljani. Tam so ugotovili, da nimam razvite ene žile, ki je v desni nogi, in mi zato noga zateka. Potem so me začeli zdraviti. Veliko časa sem hodila k zdravniku na povijanje z elastičnimi povoji. Potem sem dobila elastično nogavico. Zelo težko jo je obuti, zato mi pri tem pomaga mami. Ko bom zrasla, me bodo operirali. Do takrat pa imam kontrole pri zdravniku vsako leto in elastično nogavico za vsak dan.

Zara Antič, 3. a

Zajček Zazi telovadi

Nekega jutra se je zajček Zazi odločil, da bo telovadil. Poskušal je različne vaje, a niso šle. Potem pa je odšel, da najde nekoga, ki bi ga naučil dobro telovaditi. In res, našel je gospo vidro, ki je bila učiteljica športa. Prosil jo je, če bi ga naučila, kako naj telovadi. Vidra Srčica ga je res učila, kako se telovadi. Poskusila sta z dviganjem uteži, počepi, trebušnjaki, poskoki, a zajčku to sploh ni šlo. Čez nekaj dni sta poskusila s tekom. Tek je Zaziju tako dobro šel, da je zmagal na raznih tekmovanjih. Uspehi so ga spodbudili, da je začel trenirati za maraton. Po nešteti napornih treningih mu je uspelo preteči maraton. Vidra Srčica je bila na Zazija zelo ponosna. Zazi pa je bil srečen, ker mu je uspelo priti do cilja.

Lucija Novina, 3. a

MUCA

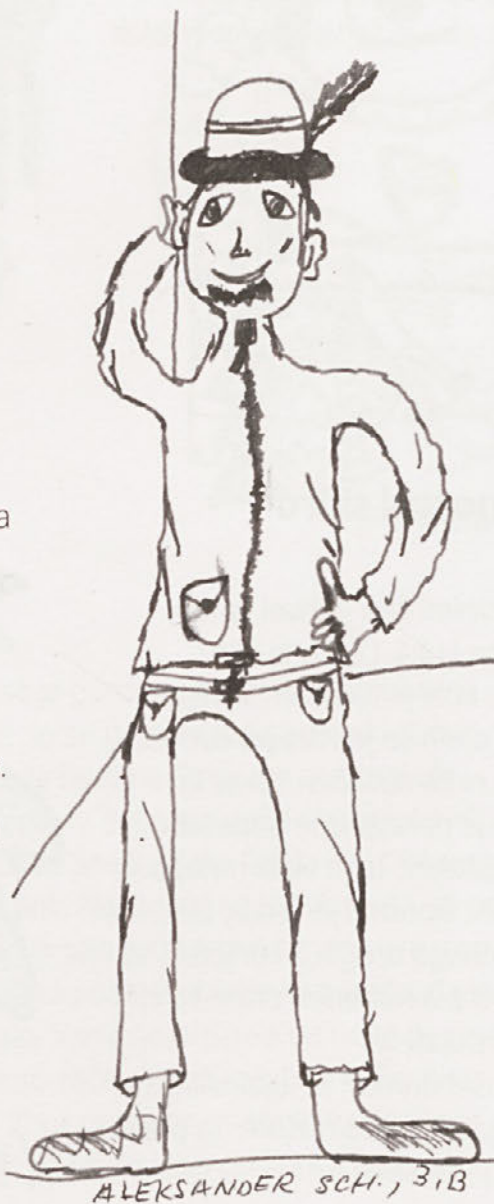
Moja muca zelo prijazna je,
saj ko pridem iz šole,
vedno vesela pričaka me.

Skupaj se igrava
in zganjava norčije,
mamica pa vedno nad nama
vpije.

Muca rada se crklja,
a meni vedno pomagati zna.
Zvečer pridno odide spat in
nežno k meni se privije.

Muca, s teboj
rada preživim vsak dan
in saj veš, rada te imam.

Shejla Srebrnjak, 3. a

Vesoljček Piko

Piše se leto 1983. V hiši številka 38 živi vesoljček Piko. Zelo rad ima lego kocke. Ima čangulina Cofka. Nekega dne je sestavil raketo. Ko je zvečer ležal v postelji, je raketa kar naenkrat oživila. Prijel je raketo, da ne bi poletela, ampak raketa ga je odnesla. Odnesla ga je na Zemljo. Ogleдал si je veliko znamenitosti: Eifflov stolp, Big Ben, Tadž Mahal in Kip svobode. Ko se je vrnil, je bil navdušen. Povabil nas je v vesolje, kjer smo si mi ogledali njihove znamenitosti. Bilo je zelo zanimivo.

Filip Avbar, 3. B

Mali volk dobi prijateljico

Nekoč je živel mali volk, ki mu je bilo ime Marko. Ampak ni imel nobenega prijatelja. Zato se je odločil, a ga bo poiskal. In je odšel na pot. Ko je prišel v gozd, je zaslišal, da nekdo joka. Našel je malo lisičko in jo vprašal, zakaj joče. Odgovorila je, da nima nobenega prijatelja. Volk ji je rekel, da je lahko njegova prijateljica. In od takrat naprej sta bila vedno skupaj.

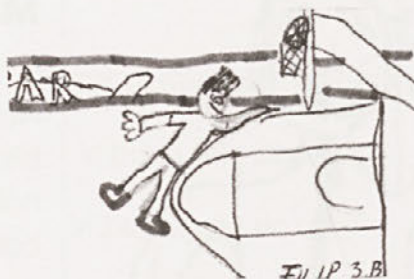
Aleksander Schuster, 3. b

Prvič v vesolju

Stric Jure je šel 1. maja 2015 prvič v vesolje. Bil je zelo star. S sabo je vzel svojo psičko Tačko. Tja sta šla z letečim krožnikom. Vozila sta se več dni. Kar naenkrat je priletel meteor in naredil luknjo v leteči krožnik. Zelo sta se prestrašila, saj sta imela vedno manj zraka. Jure je poklical Lojza in mu rekel, naj pride na pomoč. Lojze je prišel na pomoč s sončno, turbo hitro raketo. Ko je prišel, je odprl okno in ju povlekel k sebi. Jure se je zahvalil Lojzu, ker ju je rešil. Vsi so bili zelo veseli. Do konca svojih dni so bili najboljši prijatelji. Jure je še velikokrat obiskal vesolje.

Žana Pavlin, 3. b

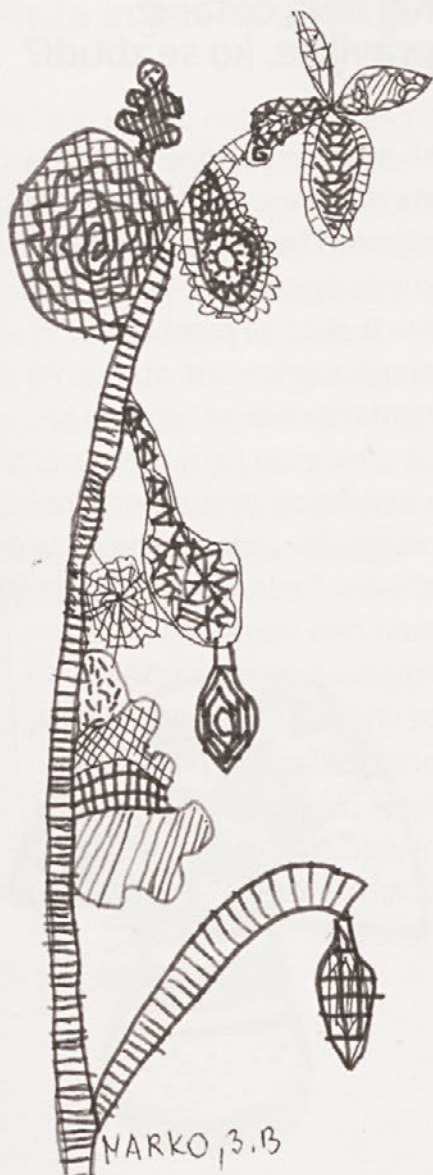

Skrivnostni skiro

Pred davnimi časi je živel fantek po imenu Luka. Lukcu je bilo dolgčas. Imel je samo en skiro, s tem skirojem se je vozil po dvorišču. Ta skiro ni bil navaden skiro. Ta skiro ga je nekega dne odpeljal v svet prijateljev. Tu je videl mnogo prijateljev. Spoznal je Tedija, Lino, Pijo in mnogo drugih. Ti prijatelji so bili prijazni, a nobeden pravi. Ni in ni našel prijatelja. Ko je prišel domov, je ugotovil, da je imel prijatelja pred nosom. Ta pravi prijatelj je bil skiro.

Marko Đuranović, 3. b

Izgubljena snežinka

Prišli so zimski dnevi. Bližal se je pomemben dan za prebivalce Ledene dežele. Vse snežinke so se pripravljale na zimski zbor puhastih snežink. Vabila so bila oddana. Priprave so potekale po načrtu. To je pomemben dan v življenju vsake snežinke. Nič čudnega, da je majhna snežinka Snežka tako želela iti v Oblakograd obiskat Kristalno palačo snežink. Na skrivaj se je odpravila na pot. Obula je drsalke in pogumno drsala proti Oblakogradu. Utrujena od poti je ponesreči nepričakovano padla z oblaka. Vsa sreča, da ima vsaka snežinka s seboj padalo. Varno je prispela na nosu pegastega fanta. Vse puhaste snežinke so začele iskati izgubljeno Snežko. Padale in padale so z neba. Zbor puhastih snežink je uspešno zbran na dvorišču hiš. Vse so se imele lepo do konca življenja.

Katarina Jovič, 3. B

Moja psička Darcy

Bilo je leto 2015. Z mojima dvema bratoma smo si želeli psička. Oči in mami sta uslišala našo željo. Čez kakšen teden je v našo družino prišel nov družinski član, psička pasme cavalier king charles. Ime smo ji dali Darcy. Ko smo jo pripeljali domov, je bila zelo nebogljenjena. Zdaj pa je pogumna, vztrajna in nagajiva. Sedaj je stara eno leto. Njena skrbnika sta najstarejši brat Dan, Tim in seveda tudi jaz. Darcy imam zelo rada.

Ana Štrasberger, 3. b

Čarobna pujska

Pred davnimi časi je živela pujska po imenu Pika. Bila je najbolj čarobna pujska na celi kmetiji. Ostali pujski so bili za njo preveč dolgočasni. Ta pujska se ni znala obnašati. Pravzaprav je hotela vse igrače zase. Zato je nihče več ni maral, nihče ni želel biti njen prijatelj.

Bila je zelo osamljena. Ugotovila je, da se ne sme več tako obnašati. Pa še nekaj je ugotovila. Ostali pujski so res dolgočasni, ampak imajo mavrično srce. Ko jih je začela spoštovati, so se cele dneve skupaj igrali. To je bilo lepo!

Zala Šetina, 3. b

Sestrična Sofija

Opisala bom svojo sestrično Sofijo. Stara je šest mesecev. Zelo sem bila vesela, ko se je rodila, ker je to moja edina sestrična in je zelo zabavna. Imam jo zelo rada. Veliko se mi smeji, ker ima rada dolge lase. Ima rjavozelene oči in rdečkaste lase. Zelo rada je, najraje ima zelenjavne kašice. Zelo rada ima knjige. Igrač ne mara preveč. Ko je zaspana, začne mencati. Najbolj se smeji moji mamici. Nekoč, ko je moj očka gledal televizijo, mu je vzela očala. Zelo je podobna svojemu očiju. Zvečer, preden gre spat, ji mamica zapoje pesmico O treh palčkih. Komaj čakam, da odraste, da se bova lahko skupaj igrali. Pomagala je tudi pri okrasitvi novoletne jelke in je nanjo dala prvi okrasedek. Zelo lepo smo se imeli.

Nika Goršič, 3. b

Šaljivo opravičilo

Spoštovana gospa učiteljica, prosim, če mi jutri opravičite izostanek od pouka. Sestrino želvico moram naučiti delati salto, ker gre prihodnji teden na akrobatsko tekmovanje. Vaš učenec Gaj.

Gaj Aleksander Jelič, 3. c

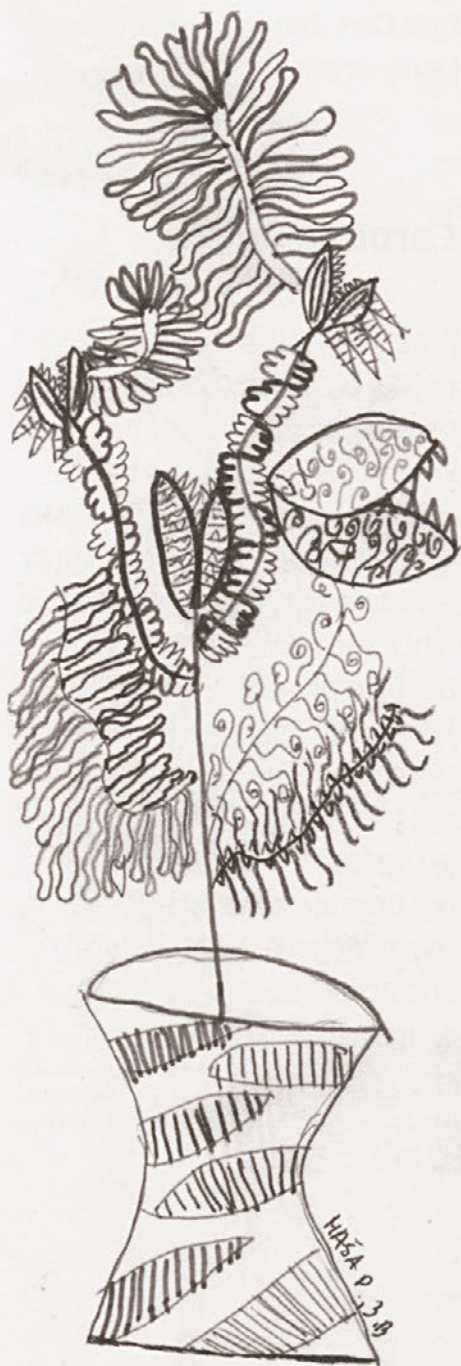
Rada se igram s svojo psičko

Jaz se najraje gibam, ko tečem s svojo psičko Rono. Z njo se igram različne igre, kot so metanje žogice, skrivalnice, pasjo šolo in še veliko drugih zanimivih iger.

Z Rono imava najraje igro vrzi žogico. Meni je ta igra najbolj všeč, ker Rona steče za žogico in mi jo prinese. Psička pa uživa v tem, da se lahko zapodi za njo in po treh metih dobi briketek. Pri skrivalnicah nama je najbolj všeč, ko se jaz skrijem pri stopnicah, Rona pa me poišče in dobi nagrado. Ko še ni znala dobro hoditi po stopnicah, je bil zanjo velik izziv že to, da me je prišla iskat na vrh stopnic. Po mojem mnenju je imela zelo dober občutek, ker je prehodila stopnice. Kadar se igrava pasjo šolo, je Rona učenka in dela različne vaje po mojih navodilih.

Midve z mojo Rono se imava zelo radi in se radi skupaj gibava.

Pia Jovanovič, 3. c

Neža in Jan na kmetiji

Neža in Jan sta odšla na obisk na kmetijo. Tam sta ju že veselo čakala teta Cvetka in stric Peter. Na kmetiji je bilo veliko živali: psiček Piki, pav Slavko, domači raci Plavutka in Plavalkica, dve gosi in štiri kokoši. Jan je teti Cvetki pomagal molsti kravo Lisko, potem pa je pometel hlev. Nato so vsi odšli v sadovnjak in na njivo. Tam so pobirali sadje in zelenjavo. Pridelke so zlagali v lesene zaboje in jih nosili na traktor. Jan je obiral jabolka z obiračem. Zlagal jih je v košare. Z rdečim traktorjem so pridelke odpeljali domov. Na dvorišču so pripravili mize, na njih pa položili jabolčni sok in pridelke. Imeli so kmetijski sejem. Povabili so sosede z vasi. Otroci so se igrali in tekali po kmetiji.

Kaja Šiško, 3. c

ZDRAVO SE GIBAM

Jaz se rada gibam. S starši hodimo tudi na izlete. Hodim tudi na jazz balet. Naša družina je zelo zdrava. Kadar je lepo vreme, gremo na svež zrak. Iz garaže vzamem kolo in se z njim vozim po dvorišču.

Neža Zajc, 3. d

Kaj je gibanje?

Gibanje je zabava, veselje, je hobi. Gibanje je lahko tek, dvigovanje uteži in še veliko drugega. Zelo je zdravo za telo in mišice in pomaga shujšati. Tudi, ko pomagamo staršem, dedku ali babici, se gibamo. Prav tako je gibanje delo na kmetiji, jahanje konja in sprehajanje psa. Pa tudi, če greš na sprehod s punco ali na sladoled s prijateljico. Ravno tako kolesarjenje.

Ana Šantelj, 3. c

Z GIBANJEM SKRIBIM ZA SVOJE ZDRAVJE

Šport je zelo pomemben za naše življenje. Moji najljubši športi so plavanje, košarka, namizni tenis, kolesarjenje in še kaj. Skoraj vsak dan se gibam in vsako soboto hodim na Gorjance ali drugam. Poleti zelo pogosto hodim v gore ali kolesarim. Pozimi zelo rad drsam, smučam in tečem na smučeh. Najraje od vseh športov pa drsam.

Max Mirtič, 3. d

TENIS

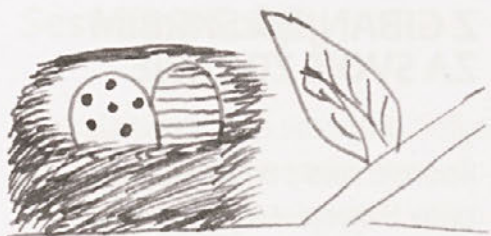
Moj najljubši šport je tenis. Pri tenisu uporabljam teniški lopar in teniško žogico. Je zelo hitra in dinamična igra. Pri tenisu se učimo različne udarce. Je šport, pri katerem delujejo vse mišice. Z igro tenisa krepimo svoje zdravje.

Jaka Šarman, 3. d

HIP HOP

Hodim na hip hop v Plesni studio Novo mesto. Treniram enkrat na teden po eno uro od 16.00 do 17.00. Uči me Maja. Je zelo prijazna. Skupaj po glasbi plešemo koreografije. Ogrevamo se približno 15 minut, ostali čas plešemo in se igramo razne igre. Na hip hopu mi je zelo lepo.

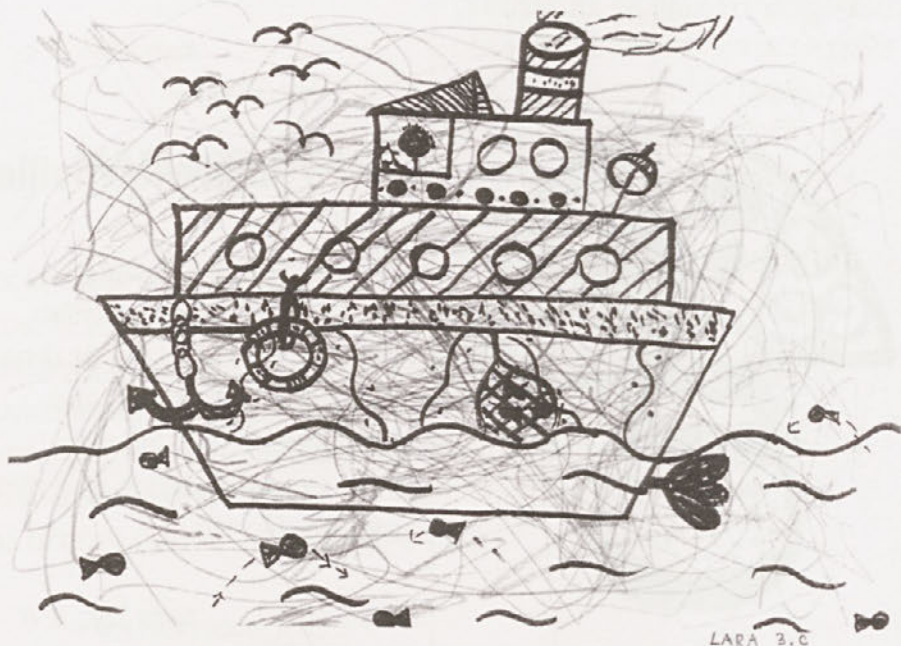
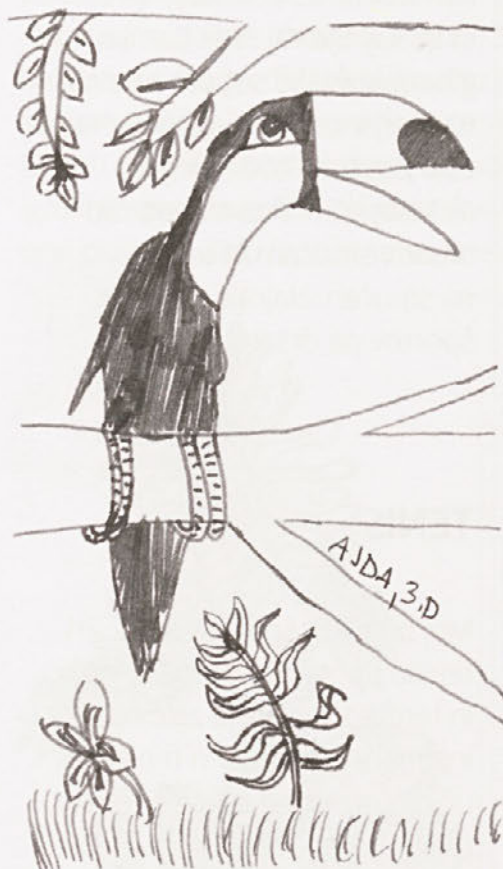
Luna Kupljenik, 3. d

RAZISKOVALNI ŠKRAT

Raziskovalni škrat je škrat, ki raziskuje naravo. Doma je v gozdu, v drevesnem duplu. Oblečen je v majico, hlače in kapo pisane barve. Obute ima črne škornje. V soboto, točno ob pol polnoči, si je škrat izmislil najboljšo norčijo vseh časov. Za norčijo je potreboval vodo, vedro in vrv. Šel je v park in pripravil norčijo. Na drevo je navezal vedro, polno vode. Sedel je na drevo in čakal, da pridejo prijatelji. Prejšnji dan je vohunil in ugotovil, da bodo imeli piknik. Polil jih je z vodo in se jim smejal.

David Nograšek, 3. d

RAČUNALNIŠKI ŠKRAT

Nekega sobotnega popoldneva je Miha na računalniku pisal vabilo za rojstni dan. Dolgo časa ga je sestavljal, popravljaj in urejal. Zelo se je trudil. Ko je bilo vabilo končano, se je odločil, da gre malce počivat. Ko se je Miha prebudil, se je zopet usedel pred računalnik. Rojstnodnevno vabilo je želel poslati svojim prijateljem. A glej ga zlomka. Vabila v računalniku ni bilo več. Miha je poklical mamico, ker je mislil, da mu je vabilo zbrisal njegov mlajši brat. Zagledal je majhno rjavo kapico, ki je smuknila v vogal. Miha ji je sledil in opazil, da kapico nosi majhen škrat. Pognal se je za njim in ga ujel. Vprašal ga je, kaj dela v njihovem stanovanju. Škrat mu je priznal, da je bil on tisti, ki mu je zbrisal vabilo. To je storil, ker je bil na Miho jezen, saj ga je nekoč skoraj pohodil. Drug drugemu sta se za dejanje opravičila. Računalniški škrat je Mihi obljubil, da bo naslednjič bolj pazil, kje hodi. Miha in računalniški škrat sta postala prava prijatelja.

Vito Burger, 3. d

ČAROVNICA IN PTIČEK

Nekoč je živela čarovnica. Imela je ptiča. Skupaj sta se zabavala in bila sta prava prijatelja. Zelo veliko sta se smejala. Enkrat, ko sta šla v trgovino po meso, sta zelo hitela in nista slišala vlaka. Čarovnica pa ga je zadnji trenutek zaslišala, a ptiček je bil prehiter in vlak ga je zbil. Čarovnica je nato z orodjem naredila škatlico. Potem je s pomočjo povečevalnega stekla zažgala ptička in njegov pepel stresla v škatlico. Odšla je v gore, tam so padale snežinke. Zelo je hitela in ko je prišla na vrh gore, je padla na nos. Stresla je pepel svojega ubogega ptička in odšla domov. Šla je v posteljo in zaspala.

Mark Črtalič, 4. a

Gibanje

Živel je človek po imenu Darko. Tehtal je 120 kilogramov. Pa je nekoč Darko dobil obisk. Obiskal ga je njegov sošolec Tine. Tine pa je tehtal 50 kilogramov. Darko je Tineta vprašal, kaj naredi, da je tako suh.

Tine mu je odgovoril, da bodo čez dve leti tekmovanja. Darko je Tineta vprašal, kaj misli s temi tekmovanji. Tine je Darku vse razložil. Tine in Darko sta se dogovorila, da se vsak dan dobita pri starem hrastu. Po mesecu vaj je Darko dobil polno žuljev. Ravno je mislil, da se bo vdal, ko je mimo pritekla tekačica Katja. Darko se je zaljubil vanjo in ona v njega. Potem sta začela skupaj trenirati. Tudi Katja se je vpisala na tekmovanje. Ko se je bližal mesec do tekmovanja, sta še posebej močno trenirala. Katja je bila Darku všeč zaradi dobrega srca in potrpežljivosti. Imela je dolge lase, ki so ji segali do ramen. Lasje so bili tudi rahlo skodrani in zlato rjavi. Oči je imela temno zelene. Kožo je imela svetlo. Darko je imel temno rjave kratke lase. Njegova polt je bila malce temnejša. Njegove oči so bile svetlo zelene. V dveh letih sta Darko in Katja shujšala za 20 kilogramov. Na tekmi, kjer si moral preteči 15 kilometrov, je zmagal Darko. Na tekmi, kjer si moral preteči 10 kilometrov, pa je zmagala Katja. Ko je bilo tekmovanje konec, sta tudi do Darkovega doma tekla. Vsa izmučena sta prišla domov, zato sta šla kmalu spat. Sanjala sta o njunem najljubšem hobiju – teku.

Dora Vrbečič, 4. b

ZAJČEK

Mnoge tukaj so pasti,
drobne moje so sledi.
Veš, da sem po zajčje plah,
včasih me je na polju strah.

Dvignem uhlje, dvignem rep –
kdo gre z mano na potep?
Lep korenčkov vrt poznam,
še nad repo se podam.

Skrijem uhlje, skrijem rep –
kdo gre z mano na potep?
V mehko travo zopet spat,
se še v sanjah posladkat.

Lan Klinar, 4. a

ŽOGA

Žoga je danes moja domača naloga.

Žoga je lahko planet, ki je naš svet.

Žoga je pisana in žoga je okrogla.

Na igrišču jo brcne moja bosa noga.

Žoga je lahko nadloga,
ko te včasih ne uboga
in se v okno zapodi,
potem pa kazen povzroči.

Maj Albreht Šutar, 4. a

Šport

Vsak četrtek na karate hodim,
včasih pa na košarki sodim.
Ko mrzlo je, dam na glavo kapo,
včasih pa trenerju list v mapo.
Na nogometu dam gol,
moj prijatelj pa ima mozolj.
Sosed hoče, da dam mir,
jaz pa, ko nekaj narobe naredim,
si rečem: »Joj in šmir!«
Športati lepo je s teto Nino
ali pa kar s celo družino.

Tim Radovičevič, 4. a

Tian Bjeloševič, 4. b

MOJE MESTO

Novo mesto rad imam,
ker tam prebiva naš župan.
On res prijazen človek je,
ki ga zanima prav vse.

Sedaj Novo mesto
rojstni dan slavi
in k šestopetdesetletnici hiti.
Vsak Dolenjec na proslavo teče,
slaščičarka pa že torto peče.

Novo mesto je prekrasno!
V njem rad živim.
Ni pomembno, kdo župan je,
prihodnosti se veselim.

Tim Radovičevič, 4. a

Če bi bil oče

Včasih, ko me starši silijo k učenju in pospravljanju, sem kar jezen in razburjen. Takrat si v mislih rečem, da jaz sigurno ne bom nikoli tako strog do svojih otrok.

Zjutraj seveda ženo peljem v službo, otroka pa v šolo. Moja služba je nogomet. V njej uživam in zabijam gole. S sodelavci se zelo dobro razumemo, saj smo ekipa. Po službi grem ženi kupit rožo ter vazo. Zelo rad jo osrečujem, malo pa tudi razvajam.

Darila je bila zelo vesela. Tudi jaz sem dobil darilo, njen sočni poljub. Skupaj sva odšla po otroke. Tudi otroke rad razvajam, zato sem jih odpeljal na slastne čokoladne palačinke. Uživali smo. Domov smo prišli malo pred temo. Otrokoma sem pregledal domačo nalogo, medtem ko sta se učila. Mlajšega Tiana sem malo spraševal. Pomagal sem mu razumeti matematične enačbe z neznanko. Vsi skupaj smo večerjali.

Nato sem fanta poslal umiti zobe in se obleči v pižamo. S tem lepega dne ni bilo konec, saj sem jima za lahko noč prebral Nebesno gledališče. Med branjem knjige sta zaspala, jaz pa sem jima zaželel lahko noč s toplimi poljubčki na lička. Z ženo sva zadnje ure noči izkoristila za ogled filma.

Tako bi jaz opisal svoj očetovski dan. Za zdaj pa sem raje otrok, saj je to zame še prenaporno.

Tian Bjeloševič, 4. b

Gibanje

Radi zdravo jemo
in v hribe gremo.

Kdor veliko smuča,
ima razvita pljuča.

Kdor se veliko giba,
je zdrav kot riba.

Moj oči se zabava,
ko na morju plava
in midva z žogo se igra.

Tim in Živa, 4. b

Zei in Pia, 4. a

KROKODILI

Po treh dneh potovanja po reki Nil so se krokodili srečno vrnili domov. Začeli so pripovedovati svoji mami, kaj se jim je zgodilo na poti.

Najstarejši je povedal, da so šli prvi dan skozi reko lave, do meteorskega ognja in do svetih sedmih vulkanov. Srednji krokodil ji je povedal, da so jih ujeli pirati in želeli vreči preko krova. A rešila jih je faraonova vojska. Najmlajši krokodilček ji je povedal, da so šli po travniku rož, ki je bil zelo nenavaden. Najprej so morali skozi maščobni travnik. Spoznali so kralja Maščibi Debelega. Povabil jih je na zajtrk. Za kosilo so se znašli na travniku Mineralniku. Gostila jih je tudi kraljica Sadjevnica Zelenjavarka tretja. Polnih trebuhov so odšli na travnik Oglijkovih hidratov. Bili so gostje princese Žitnice. Utrujeni in izčrpani so zaspali ob travniku Vitaminku. Pozajtrkovali so pri princu Zdravilkotu. Na koncu so prišli do najbolj nenavadnega travnika, ki ni imel ne kralja, ne kraljice, ne princese in niti princa. Na tem travniku so bili kmetje in imenoval se je Beljakovinkec. Kmetje so jim povedali, kako bodo prišli do doma.

Mama je bila na njih zelo ponosna in neizmerno vesela, da so se živi in zdravi vrnili domov. Mladi krokodilčki so ji obljubili, da je ne bodo nikoli več tako prestrašili.

ZMEŠNJAVA BESED – PESEM HECA

V deželi lakov
je veliko zlobnih rakov,
ki so lepi kakor krava,
ko po travi sama tava.

Krava tava, ker ne ve,
kje je reka Sava.
Hoče vedeti zato, da pogleda,
če jo kakšna miška gleda.

V reki živi miška,
ki je majhna kakor hiška.
Vidiš jo takrat,
ko ti kaže svoj plakat.

Zmešnjava besed je kakor
nered,
ki hoče živeti in s tabo noreti.

Nika Burger, 4. c

Tilen Hlavaty, 4. c

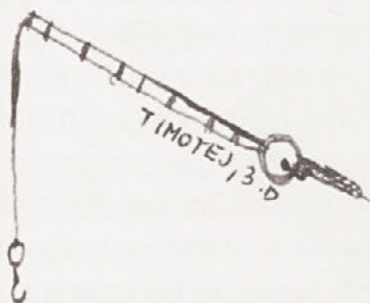
PRVI ŠOLSKI DAN

Ko sem bila stara pet let in sem hodila še v vrtec, me šole sploh ni bilo strah. Ravno nasprotno. Ker sem znala že brati in pisati, sem se prvega razreda zelo veselila. Radovedna sem bila, kdo bodo moji novi sošolci in sošolke, saj nisem poznala nikogar.

Morda me je bilo tega celo malo strah, a strah je hitro minil, saj sem se z novimi sošolci in sošolkami lepo ujela. Večje nelagodje sem občutila pred začetkom tega šolskega leta, saj sem vedela, da nas bodo premešali, kar mi ni bilo niti malo všeč. Za nove sošolce in sošolke sem izvedela šele prvi šolski dan, saj mi starši tega prej niso želeli povedati. Zaradi tega sem bila zelo zaskrbljena. Ko je napočil prvi šolski dan, sem s cmokom v grlu stopila skozi šolska vrata. Poiskala sem seznam, na katerem je bilo moje ime. Ko sem videla, da na seznamu ni bilo moje prijateljice Žive, sem bila zelo žalostna. S težkimi koraki sem se odpravila proti učilnici. Tam je bilo že nekaj novih sošolcev, ki so veselih in smejočih se obrazov klepetali in radovedno gledali proti vratom. Počutila sem se slabo. Razveselila sem se le Ane Đuranović, moje dobre prijateljice in sošolke iz prejšnjih let. Ko se je začel pouk, sva bili že skupaj in žalost je bila pozabljena. Tudi učiteljica Stanka nas je lepo sprejela in je zelo prijazna.

Po nekaj tednih sem se na svoj razred navadila, čeprav se v njem na začetku nisem počutila prav dobro. Kljub temu sem se s svojimi novimi sošolci zelo ujela, izbrali so me celo za predstavnico razreda. To mi veliko pomeni in vidim, da so me sprejeli in mi zaupajo.

Nika Burger, 4. c

TRIJE NILSKI KROKODILI (spremenjen zaključek pesmi)

Trem krokodilom je bilo žal, da so odšli v svet, a želja po spoznavanju reke je bila močnejša. Nato so se odločili, da ne bodo jokali, ampak da bodo poiskali mamo. Najpametnejši je bil Bruno, ki se je spomnil, da ne morejo iskati mame, ker je tema. Skrili so se v grmovje, da jih kdo ne bi opazil. In v grmovju so prespali noč. Zjutraj so se zbudili že zgodaj in opazili veliko, zares veliko skalo.

Butko je bil zelo nespameten, ulegel se je na to skalo. A to ni bila skala, ampak povodni konj. Ko so ga zagledali, so se zelo prestrašili. A šele potem so ugotovili, da je to njihov prijatelj Bibi. Vprašali so ga, če ve, kako se pride do Krokodil do la na Gori krokodilov.

Povodni konj jim je povedal, da naj hodijo samo po reki navzgor. In ko bodo prišli do velikega debla ob reki, naj gredo na desno stran. Šli so po tej poti, kot jim jo je opisal prijatelj. V zadnjem hipu, bilo je tik pred nočjo, so prispeli utrujeni in lačni domov. Mama je jokala, ker jih ni videla toliko časa in so se kar naenkrat prikazali. Mama jih je vse po vrsti objela in stisnila - Bineta, Butka in Bruna. Sprva je bila na njih zelo jezna, saj so odšli od doma, a hkrati je bila zelo vesela, ker so se srečno vrnili domov.

Ana Kastelec, 4. c

PRESTRAŠENI TONČEK (kratka zgodba)

Bilo je sončno sobotno jutro. Tonček je v Hudem bregu nabiral zrele rdeče jagode. V grmovju se je nekaj premaknilo, prepričan je bil, da je to grozno velika žival. Prestrašen je stekel domov.

Na dvorišču se je skoraj zaletel v očeta. Ta ga je vprašal, zakaj je upehan, bled in plah. Očetu je povedal, da je videl nenavadno žival, ki je sedela kot človek.

Drug drugega sta se ustrašila in stekla vsak v svojo smer.

Ker je Tončkov oče lovec, sta se odločila, da bosta to žival hitro ujela. Oče je bil prepričan, da se je Tonček ustrašil zajca. Tonček in oče sta spet šla na Hudi breg in v zasedi čakala na nenavadno žival. Ker se ta ni prikazala do večera, sta šla domov. Ko sta prišla domov, sta po radiu slišala, da je iz bližnjega živalskega vrta pobegnili medved. Ustrašila sta se, da je nenavadna žival medved in poklicala službo za oskrbo živali. Rekli so, da pridejo takoj naslednje jutro. Ko je nastopil dan, je prišla služba za oskrbo živali in pomenili so se o nastali težavi. Nato so šli na Hudi breg in kmalu ujeli medveda.

Za zahvalo sta Tonček in njegov oče dobila vstopnice za družinski izlet v njihov živalski vrt. Že naslednji dan je šla Tončkova družina v živalski vrt in cel dan so preživeli tam. Medved je bil spet na varnem v živalskem vrtu, Tonček in njegova družina pa so ta dan zelo uživali.

Matevž Virč Kostrevec, 4. c

MOJ SOŠOLEC

V razredu imamo sošolca Etjana. Rodil se je z govorno napako. Ta mu je zelo obremenila njegovo življenje. Zato je zelo zadržan in se nerad vključuje v pogovore. Letos je dobil nove sošolce in sošolke. Vsi mu zelo pomagamo, se z njim družimo in pogovarjamo, je naš prijatelj. Kljub vsemu pa ima še vedno v sebi strah, da se mu bomo smejali.

Etjan je prijazen, dobrosrčen, vesel sošolec. Je tak kot vsi ostali, razigran. Od drugih pa se razlikuje po svoji dobroti do živali. V mesecu novembru in decembru smo zbirali hrano za živali. Etjan je to vzel zelo resno. Za Miklavža si je zaželel samo, da mu prinese nekaj deščic, iz njih bi sestavil ptičjo hišico in tako skrbel za ptice pozimi. Miklavž pa je imel drug namen. Prinesel mu je denar. Tega denarja ni zapravil za sladkarije, ni ga naložil na osebni račun. Šel je v trgovino za male živali in za celotni znesek kupil hrano za živali. Vso hrano je v dveh velikanskih vrečkah prinesel v šolo in jo podaril zavetišču za male živali. Sošolci smo bili navdušeni nad njegovim dejanjem, zaploskali smo mu in mu povedali, kako smo ponosni nanj.

Naša učiteljica je to zgodbo povedala mentorici Eko šole, ta pa je obljubila Etjanu prost sedež na avtobusu, ki jih je odpeljal na obisk v zavetišče.

Etjan je bil seveda navdušen, komaj je pričakal to sredo, da je lahko objel in k sebi stisnil živali, za katere je malo poskrbel tudi on.

Etjan je naš junak in vsi ga imamo zelo radi.

Pika Krevs Rupena, 4. c

JAZ MAM RADA GIBANJE

Jaz mam rada gibanje,
jaz mam rada prosti čas.
Jaz mam rada miganje,
vrtim se okoli svojih las.

Moj oče tek,
preteče cel svet.
Moja mama je žoga,
njo odbije moja noga.

Jaz mam rada gibanje,
jaz mam rada prosti čas.
Jaz mam rada miganje,
vrtim se okoli svojih las.

Moj brat je skok,
skok, skok, skok, poskok.
Moja sestra je stoja,
njeno življenje na glavi obstoja.

Jaz mam rada gibanje,
jaz mam rada prosti čas.
Jaz mam rada miganje,
vrtim se okoli svojih las.

Tina Zajc, 5. c

BOLEČINE V TREBUHU ZARADI ČEŠENJ

Bil je lep sončen dan. Andrej se je dolgočasil, saj ni imel nobenega sadja. Andrej je imel namreč zelo rad sadje. S klopce, na kateri je sedel, je pri sosedovih opazil češnjo. Kot bi mignil, je bil že pri sosedovih. Njegovi sosedi so bili res strogi. Splezal je na drevo, se usedel na malo debelejšo vejo in se začel sladkati. Češnje so bile rdeče in zelo sladke. Andrej jih je pojedel že zelo veliko, ko je zaslišal, da so se vrata sosedove hiše odprla. Na prag je stopila gospa Alina. Ven je vrgla mačka in zaprla vrata. Andrej je medtem zaspal na češnji. Zbudil se je, ker ga je začelo zvijati v trebuhu. Padel je s češnje in se zvijajoč od bolečin odpravil. Pri padcu je na tla padlo še nekaj češenj. Na drevesu jih je ostalo samo še nekaj. Ko je prišel do doma, se je mami zlagal, da mu je nek prijatelj dal češnje, zato ga zdaj malo boli trebuh. Ulegel se je na ležalnik in zaslišal zvonec. Šel je pogledat, kdo je, saj sta šla mama in oče ravno pred minuto v trgovino. Na vratih sta stala gospa Alina in njen mož Vernon. To sta soseda, pri katerih je Andrej jedel češnje. Olikano ju je pozdravil in vprašal, kaj želita. Vprašala sta ga, zakaj je pojedel vse njihove češnje. Rekel jima je, da jih on ni pojedel, ampak njegova usta, njegove roke so jih nosile v usta in njegove oči so jih videle. Zakonca sta se zasmejala in rekla, da jima bo še veliko dolžan. Andrej je stopil v hišo in kmalu je spet prišel ven z desetimi evri. Dal jima jih je in rekel, da je to njegov denar, ki ga je varčeval, da bi svoji družini in sosedoma, ki sta stala pred vrati, kupil darila za božič. Vernona in Aline to ni gnilo. Odšla sta in v roki držala denar. Minili so meseci in prišel je božič. Andrej je res svoji družini in sosedom kupil darila. Vedel je, da imajo sosede sina Erika in kupil mu je igračo. Po zajtrku se je odpravil do sosedov, pozvonil, na prag postavil darila in zbežal. Vrata je odprla gospa Alina in v hišo vzela darila. Andrej je ravno stopil v hišo, ko je pozvonilo. Odprl je vrata in zagledal darila. Vedel je, da so sosedova. Povabil jih je na božično večerjo. Skupaj z Erikom sta se igrala in se zabavala. Andrej je prosil mamo in sosede, če lahko Erik spi pri njem. Vsi so dovolili. Andrejeva mama in oče sta zaspala, fanta pa sta se še kar zabavala in jedla čips. To je bil njun najlepši praznik.

Lina Gošnik, 5. c

KAKO JE MIHA POJEDEL PIPIJEVE BONBONE

Bilo je jutro in Miha je zazvonila ura in kar dolgo zvonila. Potem pa Miha ni več zdržal, ugasnil je budilko, vstal in se oblekel za v šolo. Zjutraj je zamudil k pouku samo zaradi domače naloge, ki je ni naredil. Učiteljica je bila zelo jezna, zato je napisala sporočilo staršem. Čez eno uro je prišel Pipi. Miha je mislil, da je tudi on zamudil, zato se ni preveč sekiral. A učiteljica se ni jezila. Šel jo je vprašat, zakaj se nič ne jezi na Pipija. Odgovorila mu je, da to ni njegova zadeva in ga čisto nič ne briga. Med odmorom je Miha stopil do Pipija in ga vprašal, zakaj je zamudil pouk. Povedal mu je, da ga ni bilo, ker je bil pri zobozdravniku. Miha je bil presenečen, nato se je nečesa domislil. Stopil je k učiteljici in jo vprašal, če ve, zakaj je Pipi zamudil. Učiteljica je pritrdila. Miha se je obrnil, potem je malo razmislil in se obrnil nazaj. Še enkrat jo je vprašal, če ve, zakaj je on zamudil. Učiteljica je rekla, da je ne zanima. Takrat je Miha ugotovil, da njegov načrt ne deluje. Stekel je k Pipiju in ga vprašal, zakaj je takšna gneča okoli njega. Miha je zaprl usta, ker je videl, kaj ima Pipi v rokah. Imel je veliko vrečo bonbonov. Miha se mu je čisto počasi približal in rekel, če mu da nekaj bonbonov. Pipi mu je izročil štiri bonbone. Miha je bil tako hvaležen, da je skočil na Pipija in ga skoraj zbil na tla. Stekel je k svoji mizi, odvil bonbone, kar vse štiri vrgel v usta in jih pojedel. Še enkrat je zaprosil Pipija za šest bonbonov. Ker je bil Pipi preveč zaposlen z domačo nalogo, si je Miha kar sam postregel. Vzel je kar deset bonbonov. Šel je do mize, odvil pet bonbonov in jih jedel zelo hitro. Potem je gledal ostale bonbone. Njegova roka se je stegnila do prvega bonbona, ga prijela, odvila in nesla v usta. Tako so sledili še ostali štirje. Gledal je tisto veliko vrečo bonbonov. Pipi je odšel na stranišče. Mihove noge so kar same stekle k Pipijevi mizi. Roke so se stegnile, vzele iz vreče deset bonbonov in kot bi roke rekle nogam, naj stečejo nazaj na svoj prostor, je odhitel. Bonbone je skrnil v torbo, a tri je pred poukom še pojedel. Ob koncu pouka sta Pipi in Miha skupaj odšla na igrišče. Takrat je Mihu postalo tesno pri srcu. Pipi je vzel iz torbe bonbone, jih odprl in Miha ga je gledal z zelo široko odprtimi očmi. Pipi je odvil tri bonbone in jih nesel v usta. Miha je ponovil za njim, a tokrat je vzel bonbone iz svoje torbe. Pipi ga je začudeno pogledal, potem pa ga vprašal, kje je dobil te bonbone. Miha mu je povedal resnico in se mu opravičil. Pipiju je obljubil, da mu bo kupil dve vreči bonbonov. Šla sta vsak svojo pot. Miha se je med potjo spraševal, zakaj se je opravičil on, saj so to naredile njegove roke in noge. A tega se ni spraševal dolgo, ker se mu ni zdelo tako zelo pomembno. Tako mu je Miha naslednji dan kupil bonbone in bila sta si bot.

Lila Roženberger, 5. c

GIBANJE

Kaj sploh je gibanje?
Gibanje je neke vrste sprostitiv, saj v tem uživaš in iz sebe spraviš vso negativno energijo.
Kaj vse spada pod gibanje?
Pod gibanje spadajo različni športi: nogomet, rokomet, drsanje, plavanje ... sprehodi.
Ali se moramo vsi gibati?
Da, vsi se moramo gibati, ker potem ne bi naredili različnih stvari in bi samo posedali za elektronskimi napravami.
Koliko časa na dan naj bi se gibali?
Gibati se moramo okoli 3 ure na dan.
Ali misliš, da se dovolj gibaš?
Da, saj se ukvarjam s športom in sprehajam psičko Boni.

Tinkara France, 5. c

MOJ ŠPORT

Trenirala sem že tenis, atletiko in namizni tenis, pa mi noben šport ni bil všeč. Vsako leto sem našla drugo interesno dejavnost. Letos pa sem se odločila za judo. Z mami in očkom sem se prvi ponedeljek v mesecu septembru odpeljala na policijsko postajo v Bršljin. Tam sem se vpisala in se pridružila veliki skupini judoistov. Pri judoistih je bila tudi zelo prijazna bratova sošolka Lana. Z njo sem se borila skoraj vsakič do zdaj. Pri judu delamo vaje za moč in hitrost. Letos se nisem udeležila še nobenega tekmovanja. Če imam nastop ali zbolim, manjkam. Na judu se veliko naučim. Zabavno je, a tudi naporno. Če se hoče kdorkoli prijaviti, naj se, saj mu ne bo žal. Igramo se tudi igre.

Nika Kavšek, 5. c

POIŠČI IN PREČRTAJ SPODNJE BESEDE. REŠITEV, KI OSTANE, NAPIŠI NA ČRTO.

S	S	K	O	K	I	G	Š	P	O	R	T	A
P	P	R	M	O	Č	I	T	S	N	S	E	T
R	R	O	D	Š	K	B	A	E	A	O	N	L
E	E	S	I	A	H	A	F	N	R	K	I	E
H	T	S	R	R	O	N	E	T	A	A	S	T
A	N	E	K	K	J	J	T	I	V	R	O	I
J	O	L	A	A	A	E	A	F	A	G	B	K
A	S	P	G	I	M	N	A	S	T	I	K	A
N	T	E	K	A	L	N	A	S	T	E	Z	A
J	T	E	M	O	G	O	N	P	B	O	K	S
E	E	N	E	R	G	I	J	A	J	U	D	O
P	V	O	R	T	E	K	S	L	A	L	O	M
S	A	I	G	R	I	Š	Č	E	L	I	C	I
A	J	N	A	V	O	M	K	E	T	T	E	K

atletika

tema Najče je ...

šport

gimnastika

tek

energija

tekalna steza

moč

hoja

narava

slalom

spretnost

dirka

fitnes

štafeta

kros

sprehajanje psa

tekmovanja

ples

nogomet

košarka

skoki

tenis

igra

vorteks

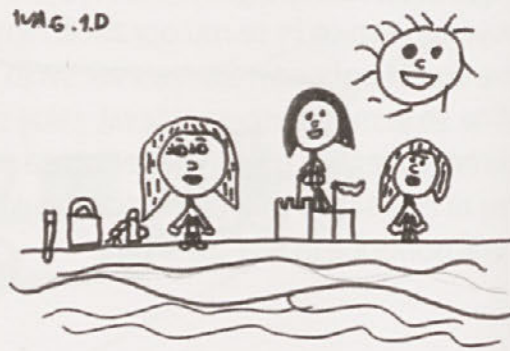
igrišče

boks

judo

MAJ.1D

DEŽELA, KJER VSI UBOGAJO

Danes se je naša učiteljica Tjaša odločila, da bomo vsi učenci v razredu njene čebele, ona pa bo naša matica. Menda zato, da bomo končno enkrat pridni.

Takoj zjutraj nas je razdelila na več skupin in dala naloge. V prvi skupini so bile čebele vojakinje. Zadolžene so bile za to, da pazijo na vse stvari, ki so v učilnici. Za to delo so bili zadolženi Luc, Beni, Bernard, Tia in Boža. V drugi skupini so bile čebele hraniteljice. Zadolžene so bile za to, da razdelijo hrano. Za to delo so bili zadolženi Pia, Anja in Miha. V tretji skupini so bile čebele čistilke. Zadolžene so bile za čistočo v učilnici. Za to delo so bili zadolženi Nina, Jaka K., Žiga K. in Domen. V četrti skupini so bile čebele vzgojiteljice. Zadolžene so bile za to, da pazijo, da se vsi primerno vedejo. Za to delo so bili zadolženi Lana S., Lana Š., Žiga R., Ana in Ema. V peti skupini sta bili čebeli gospodinji. Zadolženi sta bili za urejanje spletne strani. Za to delo sta bila zadolžena Alis in Gal. V šesti skupini sta bili čebeli negovalki. Zadolženi sta bili za higieno čebel. Za to delo sta bili zadolženi Enja in Franja. V sedmi skupini sta bili čebeli graditeljici. Zadolženi sta bili za to, da hodita na sestanke. Za to delo sta bila zadolžena Matic in Taja. Zadnja skupina pa ni bila skupina, ker je bila v njej samo ena čebela izvidnica. Za to delo sem bil zadolžen jaz. Matica Tjaša mi je naročila, da naj med glavnim odmorom stojim pri vratih učilnice in vse opozorim, če se učilnici približa sršen Tihomir. Te naloge sem bil vesel. Delo je potekalo dobro, dokler nisem zagledal velike sence, ki se je bližala naši učilnici po stopnicah. Tako sem se stresel, da nisem mogel zažvižgati. Imel sem srečo, da se je kar naenkrat obrnila in šla nazaj po stopnicah navzdol.

Na koncu sem ugotovil, da bi se lahko večkrat razdelili v takšne skupine. V razredu je bilo cel dan mirno, nihče se ni pritoževal in vsi smo bili pridni kot prave čebele.

Jaka Pavlin, 5. D

Kaj meniš o moškem, ki doma skrbi za gospodinjstvo, otroke in nima službe?

Lepo je, da moški, ki nima službe, skrbi za gospodinjstvo in otroke. Morda s tem omogoča ženi, da ona obdrži svojo službo in prinaša domov denar. Tudi skrb

za gospodinjstvo je pomembno za vsako družino.

Tudi za moške je prav, da na tak način pripomorejo k srečni družini. Imeti službo in denar je zelo pomembno, vendar pa ni najbolj pomembno v življenju. Otroci so srečni tudi, če jim oče nakloni svoj čas za igro in raziskovanje.

Tia Slak, 5. d

Nekoč in danes

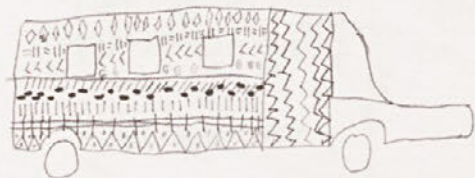
Življenje danes poznamo dokaj dobro. V roki najnovejši telefon, doma računalnik, dva na njem, najnovejše igrice, na steni ogromen televizor. Sprehajamo se po nakupovalnih centrih in komaj čakamo, da poleg sesalca robota dobimo še kakšnega robota. Pred nekaj deset leti pa je bilo vse drugače. V celi vasi ni bilo telefona, tu pa tam je bil kakšen televizor, v hlevih so mukale krave. Tak čas so jih otroci pasli in pekli kostanj. V trgovinah so blago zavijali v papir. Ljudje so bili revni, a bolj srečni kot danes. Danes je zares drugače, kot je bilo nekoč. Vasi so podobne mestom, kmetov je malo, pastirji so samo še električni. Mladina ne pozna življenja kot nekoč, poznajo pa zabave, mamila, igrice.

Ana Blagojevič, 5. d

SVET, V KATEREM BI UPOŠTEVALI NAVODILA

Ko so moji sošolci klepetali, sem se zasanjal, kako bi bilo, če bi vsi upoštevali navodila. Bil bi prelep svet, v katerem ne bi bilo nesporazumov in nestrpnosti. Vsi bi zjutraj vstajali in hodili istočasno peš ali s skirojem v šolo. Ne bi bilo posameznikov, ki bi zamujali v šolo. Ne bi prihajalo do različnih sporov ali nelagodja. Ocene bi bile naravnost odlične, saj bi mi učenci upoštevali učiteljičina navodila, da se je treba učiti sproti. Vsi bi bili srečni (in enaki), ker bi imeli enake pravice in svet bi bil brez krivic. Ampak, ali je enakost (v pozitivnem pomenu) dobra? Odvisno je, koga vprašaš. Vsi bi isti čas vstajali, se hranili, učili, igrali, vsi bi bili enaki, enako oblečeni ... Ali bi bila sploh razlika med menoj, Domnom in Benjaminom? Ne vem ... Mami je, ko sem bil majhen, rekla: »Če bi bil svet popoln, ne bi bilo smiselno živeti«. Dolgo sem se spraševal, kaj bi to pomenilo. Ugotovil sem, da bi morali upoštevati navodila učiteljev/-ic. Ne moremo tekrovati s 5. c po pridnosti, a se bo tudi to enkrat spremenilo. Če bi bili vsi enaki, bi bili dolgočasni roboti.

Luc Hočevar Nahtigal, 5. d

DNEVNIK (3 dnevi)

Pri pouku smo se pogovarjali o drugačnosti. Skušal sem se vživeti v vlogo nekoga, ki ga v razredu ne sprejmejo. Tako je nastal ta dnevnik. Prvega septembra sem prišel v novo šolo. Ko sem prišel v svoj razred, so me vsi gledali in govorili grde besede. Zelo sem bil žalosten, ker so vohali, kaj smrdi. A le en me je sprejel – to je bil Žan. Prvi šolski dan sva se družila. Čas je bil, da gremo domov.

Drugega septembra me je sošolec Žan počakal pred šolo. Ko sva prišla v razred, so vsi metali papirnate aviončke v naju. Vsi so naju klicali prda smrda, zato sem se stepel z Matejem. Zaradi pretepa sva morala k ravnateljici na pogovor. Po pogovoru smo šli k pouku. Danes smo imeli 5 šolskih ur. Po koncu pouka sem se odpravil domov peš, saj živim blizu šole.

Tretjega septembra sem se vesel odpravil v šolo. V razredu so me vsi grdo gledali, ker sem bil vesel. Počutil sem se zelo nesrečnega. Kot da so hoteli, da sem žalosten. Žana nisem videl, a sem izvedel, da se je preselil. Tako osamljenega, bednega sem se počutil, da sem pustil, da me hecajo. Tako je bilo vsak dan. Ta dnevnik sem pisal z veseljem in srcem.

Alis Miskiĉ, 5. d

MOJE NAJBOLJŠE PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

Bilo je 15. julija letos. Jutro je bilo tako kot po navadi. Zgodaj sem vstal iz postelje, si umil zobe, se preoblekel in šel v dnevno sobo. Tam pa me je pričakalo presenečenje. Oči je v rokah držal ribiško palico, miza pa je bila polna ostale ribiške opreme. Mami in Jerca sta bili v kuhinji. „Vse najboljše za rojstni dan!“ so vsi veselo zakričali, ko so me zagledali. Nato so me objeli in me zasuli s poljubčki.

Povedali so mi, da gremo na piknik in da bomo lovili ribe – to, kar najraje delam v svojem prostem času. Hitro sem se preoblekel in odpeljali smo se v Podgozd na našo parcelo, ki leži ob reki Krki. Tam vedno počnemo kaj zanimivega.

Na parceli sem cel dan stal na pomolu in čakal, če se bo riba ujela na trnek. Nekaj časa se ni nič zgodilo, zato sem postal nestrpen. Vendar nisem obupal, saj mi starši vedno govorijo, da če vztrajaš, se ti na koncu vse povrne. In to se je tudi zgodilo. Take velike postrvi nisem ujel še nikoli prej. Bil sem ponosen nase, ostali pa veseli zame in ker so dobili zastonj večerjo.

To je bil do zdaj moje najboljše praznovanje rojstnega dne. Take zabave kot jih imajo moji sošolci in prijatelji, mi niso preveč všeč, saj imam raje bolj mirno in sproščeno zabavo z očijem, mamico in Jerco.

Jaka Pavlin, 5. D

V MAGNETNI DEŽELI (domišljjski spis)

Z Enjo sva bili na poti k meni domov kot vsak petek. Ravno, ko sva prišli do trgovine, sva si zaželeli vodo in malo sladkarij. V trgovini sva si kupili čips, pijačo in bonbone. Ko sva nadaljevali pot proti domu, naju je potegnilo v nekakšen portal. Pristali sva na magnetnem planetu, kjer je bilo veliko peska, kamenja, dolin in hribov. Opazili sva, da so vse najine stvari izginile, zato sva začeli iskati vodo in hrano. Dolgo sva hodili in šele po treh urah sva našli ogromno jezero. Ko sva se hoteli osvežiti in popiti malo vode, naju je nekaj zgrabilo za roke in naju potegnilo v vodo. Videli sva, da je bilo to bitje podobno pošastni hobotnici. Ugotovili sva, da se lovke tega bitja, če jih močno potisneš proti hobotnici, strgajo. Takoj sva jih odtrgali in odplavali na površje, saj nama je začelo zmanjkovati zraka. Zakurili sva ogenj, spekli lovke in jih pojedli. Bile so groznega okusa, a ni bilo drugega. Ko sva se najedli, sva si odšli ogledat okolico in poiskat kakšen pripomoček za obrambo, če bi naju spet kaj napadlo. Kar naenkrat sva padli skozi luknjo v nekakšno kletko. Kričali sva na pomoč. K nama

je pristopila punca z dolgimi, skodranimi, blond lasmi, oblečena pa je bila v luknjaste kavbojke in staro, umazano majico. Rekla ni ničesar in takoj je odšla. Naslednji dan sva se delali mrtvi in ležali na tleh. Takoj, ko je odprla kletko, sva z Enjo zbežali. Med bežanjem sem se spotaknila in se udarila v skalo. Na kolenu mi je začela teči kri. Nisva se ustavljali, spotikali sva se ob kamenje in obe padli. Dekle iz jame naju je našlo in nama reklo, da moramo takoj v zavetje. Ubogali sva jo. Povedala nama je, da ji je ime Ina ter o bitju Atvartali, ki je podobno hobotnici, le da se lahko spremeni v karkoli, samo v ljudi ne. Razložila nama je, kako je z znanstveniki prišla na ta planet, da bi ga preučili. Vihar, ki ima neko posebno magnetno moč, jih je prisilil, da so se ubili. Vsi, ki so imeli na sebi kaj magnetnega, so se začeli čudno obnašati. Na primer Janko se je sam zakuril, Neža je skočila v prepad in Lili je vzela nož in se zabolala naravnost v srce. Ina nama je razložila, da vsakokrat, ko se pojavi magnetni vihar, se odpre portal. Kar nekaj časa smo raziskovale in končno izumile

napravo, ki bo poiskala kraj, kjer in kdaj se bo naslednjič odprl portal. Ugotovile smo, da se bo to zgodilo v Dolini mrtvecev, kjer živi Atvartali. Spakirale smo stvari in se odpravile tja. Ko smo prišle v dolino, se je aktiviral portal, vendar je bil pred njim prepad. Ker nismo mogle priti do njega, smo vanj vrgle steklenico, na kateri je bila prošnja za pomoč. Bile smo vesele, saj je steklenica odletela skozi portal. Čez nekaj dni je prišlo na pomoč 10 vojakov in končno smo se vrnile domov. Ravno, ko smo želele oditi domov, je za minuto posijalo sonce. Ina nama je povedala, da na planetu sonce posije vsakih osemnajst let. Bile smo vesele, ko smo bile spet doma, kjer ni pošasti. Zaželele smo si, da se portal ne bi nikoli več pojavil na našem planetu. Vendar, ker tega ne moremo vedeti, smo sklenile, da bomo od sedaj vedno pripravljene.

Taja Omerzel, 5. d

V DEŽELI, KJER VSI RAZUMEJO NAVODILA

V deželi, kjer vsi razumejo navodila, je hudo kaznovan tisti, ki jih krši. Da bi se jih otroci že kmalu naučili upoštevati, imajo v šolah zelo stroge kriterije. Če učenec navodil ne razume oziroma ne upošteva, dobi ukrep.

Nekega dne sta prišli dvojčici Rozalija in Janja v šolo, ki je imela zanimivo ime, in sicer Vsemogočna šola. Tako se je imenovala, ker so učenci vedno zmagali na tekmovanjih z vseh področij. Glavni predmeti so bili plavanje, smučanje, hip hop, kiparjenje, tehnika in gospodinjstvo. Po pouku so imeli izbirne predmete, kot je šah, logika, balet in računalništvo. To je bila super šola. Ob začetku ure gospodinjstva je učiteljica Barbara učencem dala navodila za peko torte in jim posebej naročila, da je na koncu ne smejo okrasiti. Naročila jim je tudi, da se razporedijo v pare.

Všeč jim je bilo, da so se lahko v pare razporedili sami. V skupini je bilo prijetno delati, saj je bilo samo 5 parov, imeli pa so tudi 5 štedilnikov, 5 pomivalnih korit in eno zelo dolgo mizo za delo. Ko sta Janja in Rozalija začeli pripravljati sestavine, je učiteljica povedala, da naslednji dan ne bo gospodinjstva. Vsi so bili zelo žalostni, saj je že velikokrat odpadlo. Janja in Rozalija sta se zelo trudili pri mešanju sestavin in sestavljanju torte, da sta na koncu pozabili, da je ne smeta okrasiti. Ko je bila torta končana, sta jo pokazali učiteljici, ta pa je bila najprej brez besed, nato je postala rdeča v obraz, potem pa je samo rekla, da naj gresta takoj k ravnatelju, ker nista upoštevali njenih navodil. Ravnatelj je bil zgrožen, ker sta tako pridni učenki naredili tako hud prekršek. Razmišljal je o kazni, ki bi dala lekcijo tudi vsem ostalim učencem in se domislil, da jima prepove vstop

v šolo za ves teden. To je bila huda kazen, saj je bila naslednji dan velika zabava in danes vsi učenci okrašujejo dvorano. Janja in Rozalija sta odšli žalostni domov. Zelo jima je bilo hudo, saj nista hoteli kršiti pravil, a se je preprosto zgodilo. Domov sta prišli veliko prej, kot sta ju pričakovala starša. Razložili sta jima, kaj se je zgodilo, starši pa so se ju trudili potolažiti, vendar ni šlo. Povedala sta jima, da se je tudi njima v življenju zgodila podobna situacija. Sprijaznila sta se s kaznijo, jo odslužila in prišel je nov dan.

Janja in Rozalija sta bili veseli, da imata razumevajoča starša. Res je, da bosta zamudili veliko zabavo, vendar naslednjič bosta zagotovo dobro poslušali in natančno upoštevali učiteljico. Odšli sta delat domačo nalogo, saj nista hoteli prekršiti še kakšnega pravila.

Taja Omerzel, 5. d

#MODA

Najstništvo je zelo zanimivo obdobje. Želimo si biti podobni drugim, poslušati enako glasbo in nositi takšna oblačila, kot jih nosijo ostali. Enostavno si vsak želi biti »kul«. Verjetno vas v teh stvkih najbolj pritegnejo oblačila, kajne? Če že ne fante, pa dekleta zagotovo. Ženske se namreč še posebej radi lepo oblačimo. Prav zato imamo na svetu kreatorje, da ustvarjajo modo. Lahko bi rekli, da se je moda začela z naselitvijo človeka. Začela se je z oblekami iz živalske kože, saj ljudje drugega niso imeli. In kdo pravi, da to ni več v modi? Vrnimo se v 21. stoletje. Ko se boste v hladnejšem vremenu sprehodili po mestu, se malo oglejte naokoli. Koliko ljudi na sebi nosi usnjene jakne in plašče? Veliko.

Lana Zajec Gabrijelčič, 9. b

Moda se spreminja iz leta v leto. Prinaša nekaj novega in nekaj pozabljenega. Prihajajočo sezono boste imeli občutek, da ste se znašli sredi filma iz 70-ih ali 80-ih let. Moda je ta, ki vam bo pričarala ta občutek. Pomlad v letu 2017 bo za vas nekaj posebnega. Posvetili se boste lahko novim, zanimivejšim krojem, oblikam in načinom nošenja stvari. Kot ste že opazili, se zadnje čase vrača moda iz prejšnjih desetletij. Vse več punc nosi kavbojke na zvonec, z nizkim ali visokim pasom. Večkrat se

boste srečali s kavbojkami, zavihanimi nadgležnji, in krajšimi ohlapnejšimi majčkami. Spomladi se bodo v večjih modnih središčih raztrgane hlače, ozke majice, minike in oprijete obleke umaknile. Nadomestile jih bodo dolge, široke platnene hlače, ohlapni puloverji, daljša krila (pod kolenom), jeans krila z gumbi, crop topi in širše obleke z balonastimi rokavi. Za večere v mestu bodo prav prišli pajaci. So zelo elegantni in udobni. Poleg vsega bodo med puncami zelo priljubljeni izrezi na majicah in gola ramena.

Ekaterina Petrovič, 9. b

Oblačil ne popestri samo kroj, temveč tudi barve. To pomlad bodo izstopala oblačila živih barv, kot so zelena, oranžna, rumena ter nevtralne barve, kot so bež, pudrasto roza in rjava. Obleke bodo popestrili mornarski stil, črte vseh debelin in seveda karo vseh vrst.

Ženske imamo rade velike torbice, kamor lahko spravimo veliko stvari in v katerih naj bi se zelo dobro znašle. Vendar to sezono ne bo tako! Treba bo izbrati res najpomembnejše stvari, ki sodijo v žensko torbico, saj v modo prihajajo manjši, vrečasti nahrbtniki vseh barv in za skoraj vse priložnosti. So elegantni, športni, lepi in hkrati udobni za nošnjo.

Da ne pozabimo še na obutev, ki je tudi zelo pomemben del garderobe. Poleg All Stark, ki so aktualne že leta, v modo prihajajo čevlji s platformo, čevlji z debelo, nižjo peto in čevlji, okrašeni s cofki. H kavbojkam se vam bodo najbolj podali plateni nizki čevlji – slipponi ali športno-elegantna obutev.

Fantje ne boste zgrešili z ozkimi, zavihanimi kavbojkami, srajcami ali ohlapnimi puloverji in širokimi majicami s kratkimi rokavi. Tudi pri moških so vse bolj popularne žive barve in vzorci, kot so karo, črte, tu in tam kakšen živalski potisk. Za fante bo verjetno lažje v vrečaste nahrbtnike spraviti najpomembnejše stvari. Kreatorji predlagajo, da še naprej vzdržujete športno-elegantni stil obutve.

*Ekaterina Petrovič
in Lana Zajec Gabrijelčič, 9. b*

FIT MODA

Moda je nekaj, pri čemer lahko eksperimentiramo. Vse več ljudi po svetu se ukvarja s športom. Šport je postal del človeškega vsakdana. Vedno pravimo, da se je potrebno za šport preprosto, udobno obleči, vendar to v zadnjih časih ne drži več. Vse več znanih obrazov po svetu kamera ujame v športnih oblačilih, ki pa hkrati izgledajo elegantno ali v »street« stilu. Moda se znova in znova rojeva na milanskih, pariških, londonskih ulicah ter se prenaša v druge, večje države, prestolnice. Zakaj pa ne bi še mi začeli širiti te mode pri nas?

Vsi modni oblikovalci pravijo, da se ne smemo bati sprememb, tako kot je to povedala tudi Miuccia Prada: »Every day I'm thinking about change.«

V tem letu bomo poskrbeli, da bodo v fitness studiih mrgolele živobarvne dolge ali kratke pajkice z zanimivimi vzorci, kratke oprijete majice z napisi, ki motivirajo, športni nedrčki živo svetlečih se barv in trakovi v laseh. V izložbah je na izbiro vse več športne obutve, ki se prilega vsaki nogi. Na ulicah boste videli ljudi v ohlapnih vzorčastih ali enobarvnih trenirkah, ohlapnih majicah z napisi, kot so Nike, Under Armour, Adidas ... Da ne pozabimo na pomemben modno-športni dodatek: kape s šiltom. V modi ostajajo NY kape!

No, kaj še čakate? Ste za spremembe?

*Ekaterina Petrovič
in Lana Gabrijelčič, 9. b*

TEČAJ ANGLJEŠČINE

- Šola za starše

Na letnem razgovoru z ravnateljico sem na vprašanje, kaj bi še želela delati na šoli, odgovorila, da sem že opravljala skoraj vsa dela, samo še staršev nisem poučevala. In tako se je rodila ideja, da bi imela krajši 20-urni tečaj za starše. Tečaj sem ponudila staršem učencev 3. triade in prijavilo se jih je okoli 15, na koncu pa je tečaj redno obiskovalo 12 udeležencev. Z delom smo pričeli oktobra, ko sem jih pričakala s torto in čajem, starši pa so prišli opremljeni z zvezki in svinčniki, pripravljene na trdo delo. Želela sem, da je to več kot le tečaj jezika, da je tudi spoznavanje kulture in načina življenja.

Moji tečajniki so prečudoviti – vsi imajo izjemen smisel za humor in kmalu so učne ure postale polne smeha in sproščenega usvajanja besedišča in slovnice. Ker pa je poslušanje najpomembnejša zmožnost pri usvajanju jezika, smo tudi poslušali in zapeli kakšno pesem. 20 ur tečaja (10 tednov) je minilo s svetlobno hitrostjo. Zame je bila to nepozabna in neizmerno pozitivna izkušnja, ki jo bom še dolgo nosila v sebi.

Majda Čengija

A group of parents decided to go back to school and revise their speaking, listening, writing and reading skills in English. Read what they have to say about their experience.

"First of all we decided to join the English classes because we wanted to improve our level of English. We were excited about Majda's way of teaching. She amazed us with her openness and sense of humour. We've never enjoyed learning English so much.

We began every lesson with a cup of tea and typical English cakes she made for us. That's why we felt very English for an hour and a half. We had interactive lessons with a lot of fun, singing and laughter. We've learnt about the differences between British and American English, how to express our feelings, how to form questions and use verb collocations. She never bothered us with grammar. (Oh, yes, I did!) We even had a Christmas party. And all that for FREE!"

*Aleš, Anita, Boštjan, Darja,
Jana, Katja, Mateja, Olivera, Rajko,
Renata, Simona, Viviana*

A Christmas story

Adriana Bitežnik, 6. b

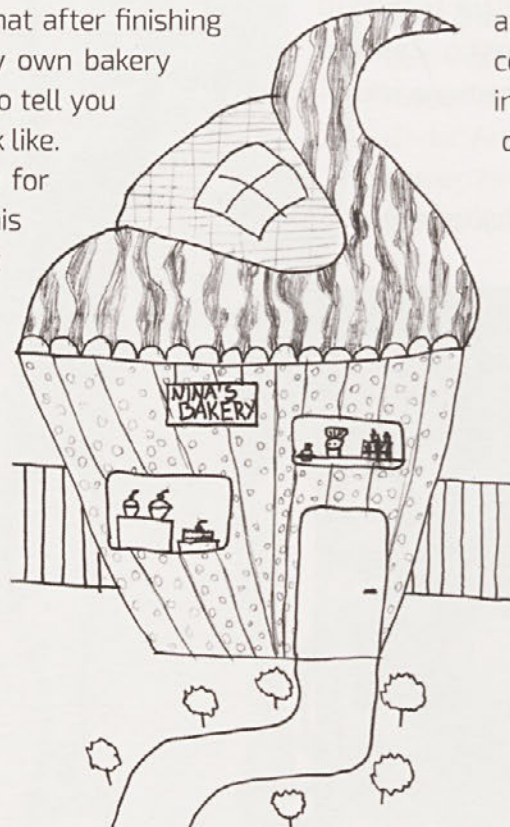
Once upon a time there lived magic little trolls. They were Santa's helpers. One day Santa decides to go on holiday for a year. He leaves all the work to the trolls. Trolls go mad with joy because they are without their boss. They are little chemists who use magic to produce sweets and biscuits in the ground floor of Santa's home. While they are making magic biscuits they are watching a film and eating chips and they are not paying attention to how they mix the potions. Sweets suddenly become alive and escape from the workshop. The trolls do not know what to do so that Santa doesn't become too angry. Then one suggests that

they should run to a shop or a shopping centre and fill their trouser pockets with biscuits. Because they do not have the money to pay the receipt they wait for the night fall so no one sees them. From the shelves they pick up all the biscuits and fill the pockets of their trousers. They become so fat that they barely cram into a lift. Because of their weight the lift gets stuck and they have to call Santa on a mobile phone to save them. Since then, during the Christmas season, Santa Claus never leaves trolls without control because they always do some stupid thing.

Jana (Mia, 9. b)

My dream bakery

Since last year I have dreamed that after finishing my education I want to open my own bakery or cake shop. That's why I want to tell you about what my bakery should look like. First I need to build a big house for everything I want to have in it. This house is going to be in pink but not because I like pink but because it reminds me of strawberry cupcakes which are my favourite dessert. Now I'll describe what I want to have inside my bakery. Some bakeries are really nicely decorated. I don't want to have too many modern things, just some coffee machines, mixers and ovens. Some customers won't have time to eat in the bakery so I will have a counter where people can place their order. I will buy some tables

Maša Radovan, 6. a

and chairs so that when customers come they can sit and eat their cakes in the shop. My bakery won't be an ordinary bakery. It will have a big room for children so that when families come kids can go and play in the play room. I also want to have a big fish tank in the middle of my bakery because it will look really nice. I will hire some employees who will help me bake desserts for customers and who will wait on the customers. And the last thing I want to have is a big garden. When customers come they can enjoy the view and the garden. We will also make cakes for birthdays and other important occasions.

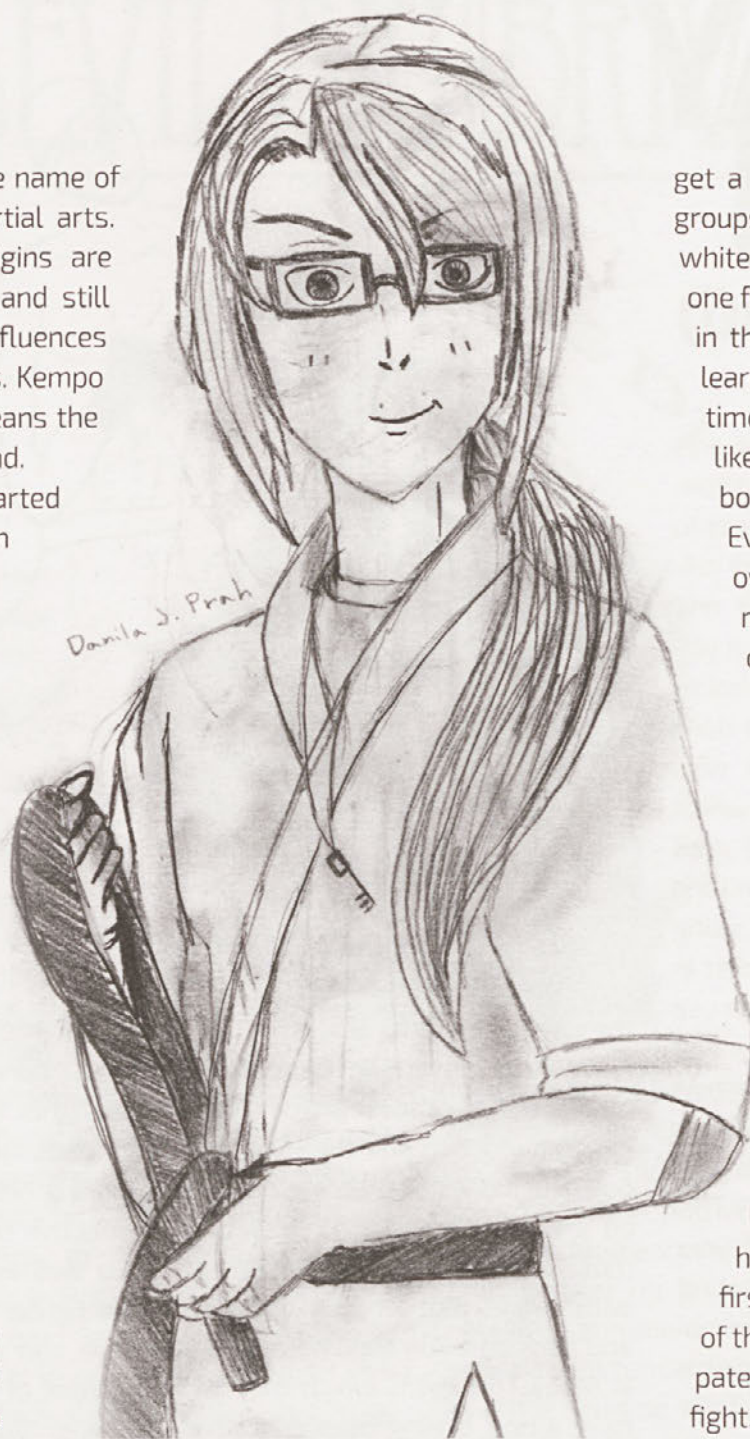
Nina, 9. c

KENPO

Kenpo or Kempo is the name of several Japanese martial arts. Unlike karate, its origins are linked back to China and still have very strong influences from Chinese systems. Kempo translated literally means the method of the fist/hand.

Just recently I have started training Kenpo. It's been about good 4 and a half months. In this short time I have learned a lot and also got my very first white belt and my kimono. To receive the white belt I had to show basic things which my teacher taught me. Trainings are different for every age group. I am in the age group from 11 to 17.

Teachers or sensei have black kimonos and black belts, learners have white or pink kimonos and belts from white to black. We cannot wear the black kimono till we turn 18. Sensei is a Japanese word for a teacher. We can train in socks or barefoot. We train on tatami. This is a flooring material which makes trainings easier on the feet. We have to bring with us water along with a bamboo wand. A session lasts for an hour and a half with several short breaks, which last from half a minute to a minute depending on a teacher.

get a punishment. There are two groups: the first one is formed of white to blue belts and the second one from purple to black belts. I'm in the first group. In groups we learn or repeat things. Sometimes we have fights. Nobody likes these fights because our bodies hurt.

Every move we do has its own name and we have to remember them, such as "šot-ouke", "ugeku", "ageuke".... At first it was very difficult for me to memorize the names. But now it's easy.

There are days when we chill and play some games connected to training then there are days when we all work together and when there are no belt groups we usually train with wands. Some trainings are hard and some are not.

Besides trainings we also have a lot of show-fights. The first one was at the beginning of the school year. I didn't participate because I didn't know how to fight. Soon we will have another show.

Some people might think that this is not for girls but you would be surprised that there are a lot of girls taking part in these trainings. I found out that doing a martial art helps me raise my confidence, keeps my body in form and I get to meet new friends.

Ines, 9. b

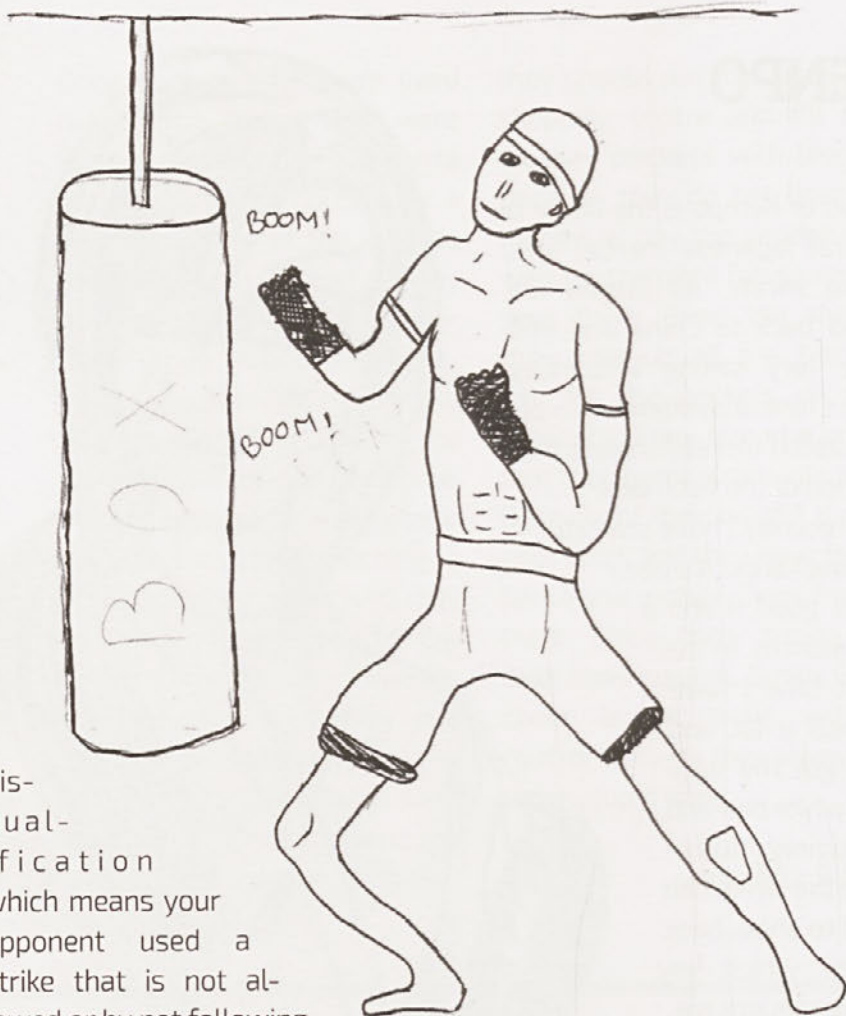
We start training by greeting. We are standing in line from white belt to black belt. So first there are white belts, then yellow, orange, green, blue, purple, brown and, lastly, black.

Warm-up starts with running during which practise punches and kicks. Sometimes we work in pairs, but other times we work in groups. If we don't listen to the teacher we

MUAY THAI (THAI BOXING)

Muay Thai is a combat martial arts sport in which, similar to Kickboxing, you use your arms and feet to fight your opponent. But the difference between Kickboxing and Muay Thai is that in Muay Thai you also use your elbows and knees which are some of the most dangerous attacks. Muay Thai also uses the clinch technique in which two opponents grapple and grab each other and thus eliminating the chance of an opponent using kicks and some punches. Whilst in the clinch the two fighters can use short punches, elbow strikes and knee strikes to get an advantage. In the clinch you can also use various takedowns or sweeps to get your opponent on the mat. In Muay Thai you are not allowed to attack your opponent while he's on the ground, but takedowns that land your opponent on the floor gets you points if the match goes to decision. Takedowns in which you lift up your opponent are also not allowed. In Muay Thai there are similar ways to winning a fight like in other martial art sports. You can win by knockout which means you caused enough damage to your opponent to knock them unconscious with a strike. You can win by a technical knockout or stoppage which means you are causing so much damage to your opponent that the referee stops the match before any further injuries are inflicted. You can win by

dis-qualification which means your opponent used a strike that is not allowed or by not following the rules of the referee. The last way to win is by decision which means that no knockouts or stoppages happened and the time ran out. The judges' scores are counted and the person who gets the most points wins. You get points with strikes that land, takedowns and evasions. You train Muay Thai in Muay Thai gyms which they all have a ring, boxing bags and other fitness equipment. Muay Thai gyms are located all around the world. The people who observe the match are referees and they make sure the fighters follow the rules in the match, and judges who keep the score. Each fight has a time limit of 3 minutes per round. There are 5 rounds. Between each rounds there is a two minute rest period. If the match goes to decision and both fighters have the same score then the match is a tie. Both fighters must weigh the same. The gear

every fighter must have consist of gloves, hand wraps and in amateur fights the fighter also wears kick pads which protect the shins, a boxing helmet and sometimes a protective chest plate. A currently very well-known Slovenian Muay Thai fighter is Mirko Vorkapić. He is the son of Iztok Vorkapić who runs one of the biggest Muay Thai gyms in Slovenia. Mirko is one of the best fighters in Slovenia and has won the Muay Thai championship. Muay Thai is also used in MMA, Mixed Martial Arts, which combines several Martial Arts into one brutal sport. The biggest MMA company in the world is called the UFC. Muay Thai is a sport that tests your strength and mentality. If you are up for the challenge gear up and get ready to rumble.

Andraž, 9. b

SEVILJSKI BRIVEC

V obdobju poznega klasicizma je dobila Italija največjega opernega mojstra, Gioacchina Rossinija (1792–1868). Njegov oče je bil orkestrski glasbenik, mati pa pevka, in tako je Gioacchino že kot otrok pomagal z igranjem na ta ali oni instrument ali s petjem v zboru. Leta 1806 se je vpisal na glasbeni licej v Bologni, že štiri leta

kasneje pa je bila v Benetkah uprizorjena njegova prva opera *Ženitna menica*. Na Dunaju je zasenčil celo Beethovna in Schuberta. Poleg nekaj instrumentalne glasbe je napisal 39 oper. Od leta 1824 je Rossini živel v Parizu in vodil italijansko gledališče. Dejstvo je, da je Rossini komponiral zelo veliko in hitro. Nekaj oper je nastalo celo v dveh do štirih tednih. Zato si je pogosto „izposojal“ kakšen odlomek ali točko iz svojih prejšnjih del. Tudi znamenita uvertura k *Seviljskemu brivcu* je bila izvirno namenjena drugima operama. Njegov *Seviljski brivec* (1816) velja za vrh in hkrati veličasten sklep opere buffe, nekoč izjemno popularne zvrsti. Zato ni presenetljivo, da je bila najbolj igrana opera devetnajstega stoletja. Nastala je po libretu, ki temelji na priljubljeni komediji Beaumarchaisovega *Seviljskega brivca*.

Operna predstava mi je bila všeč, čeprav po navadi nerad poslušam tako zvrst glasbe. Cenim trud, ki sem ga opazil pri pevcih, ki so bili izvrstni. Pri nekaterih arijah sem bil zelo presenečen in navdušen nad močjo glasu pevcev. Od likov mi je bil najljubši Figaro. Zelo mi je bila pogodu scena. Tudi kostumi

so bili imenitni. Predstava je bila zelo dobro zrežirana. Ni bila predolga niti prekratka – torej ravno pravšnja. To lahko potrди tudi dejstv, o da mi med predstavo ni bilo nikoli dolgčas. Zelo sem bil zadovoljen, ker sem imel odličen pogled na oder.

*Marin Gazvoda
de Reggi, 9. c*

Igralci so opero *Seviljski brivec* izvedli zelo dobro, zato si se lahko hitro vživel v zgodbo in tudi v samo predstavo. S svojo spremljavo pa je bil pika na i odličen orkester pod vodstvom odličnega dirigenta. Ker se dogaja v preteklosti, je meni še toliko bolj zanimiva, ker mi je že sama zgodovina oziroma preteklost zanimiva. Scena je bila natančno in lepo izdelana. Kostumi so bili zelo prepričljivi, kot da bi res bili iz sredine 18. stoletja. Potrudili so se tudi tehnični sodelavci, kot so mojstri za luči, scenski delavci, ki so spreminjali in premikali scenske elemente, sodelavci za frizure in maskiranje ter drugi. Igralci so bili dobri, da so si zapomnili besedilo in ostali zbrani ob petju. Škoda, da se je iz parterja malo slabše videlo kot z balkona ali lože, ampak vseeno je bila predstava zanimiva.

Aljoša Knap, 9. c

Režija mi je bila všeč, čeprav bi jo jaz najverjetneje malo preuredila in dodala več zabavnejših izrazov ter vključila več plesnih gibov. Igralci so svojo nalogo več kot odlično opravili, saj je bilo petje in gi-

banje usklajeno. Videlo se je, kako so se v vloge vživeli ter kako so v predstavi uživali. Najbolj pa je s svojim igranjem izstopal Figaro, saj se je videlo, da mu je predstava nekaj pomenila in mu ni bilo težko nastopati. Zanimivi in pisani kostumi so se ujemali s sceno. Malo čudni so bili le kostumi Rozine, saj so večji del telesa odkrivali, namesto da bi ga zakrivali (takrat je bila taka moda).

Celotna priprava na uprizoritev Seviljskega brivca se mi zdi izredno zamudna in komplicirana ter lahko iskreno povem, da me je natančnost in usklajenost nastopajočih z vsemi scenskimi spremembami izjemno navdušila. Tudi količina besedila se mi je zdela nenaučljiva, vendar je vsak udeleženec predstave poznal svojo vlogo ter jo tudi znal zaigrati do popolnosti. Težko si predstavljam, koliko dela so morali vsi, od pevcev in režiserja do kostumografke in scenografke in seveda tudi dirigent in orkester vložiti, da je nastala tako veličastna in odlična predstava. Bila sem izjemno impresionirana in si želim ogleda še več predstav, kjer nas tako vztrajnost kreatorjev ter na splošno vseh udeležencev kot tudi sama zgodba naučijo veliko o življenju.

Miša Modic, 9. c

Ob ogledu opere sem uživala, saj je posebno doživetje poslušati pevce in instrumentaliste v orkestru v živo. Najbolj me je navdušila uvertura, ki je bila na veliko delih zelo živahna in razgibana. Všeč so mi bili tudi solisti v orkestru, še posebej oboa. Tudi pevci so svojo nalogo odlično opravili, saj se je v njihovem glasu in interpretaciji čutilo, da so se res vživeli v svoje vloge. Lepo izdelana je bila tudi scena, zanimiv mi je bil steber z angelom na vrhu, čeprav v operi ni imel posebne vloge. Presenetilo me je tudi prikazovanje nevihte, saj je bila slišati in videti kot resnična. Na koncu operne predstave sem bila zadovoljna, saj so bili nastopajoči navdušeni nad našim aplavzom, kar je za njihov trud največja nagrada.

Metka Vrbinc, 9. c

GLASBENA LESTVICA

Letošnja tema Najče gibanje je še kako povezana z glasbo. Ne verjamete? No, a se ni lažje gibati ob poslušanju glasbe? Samo pomislite, kolikokrat vidite tekače ali kolesarje s slušalkami v ušesih ... Morda vam bo naša glasbena lestvica pomagala izbrati pravo glasbo, ob kateri boste zaplesali, skakali, tekli.

TUJA LESTVICA:

Justin Bieber - Let me love you (37 glasov)
Alan Walker - Alone (22 glasov)
Alvaro Soler - Sofia (19 glasov)

DOMAČA LESTVICA:

Klara Jazbec - Milijon in ena (10 glasov)
DMP - Komu zvonil (8 glasov)
Lojze Slak - Čebelice (6 glasov)

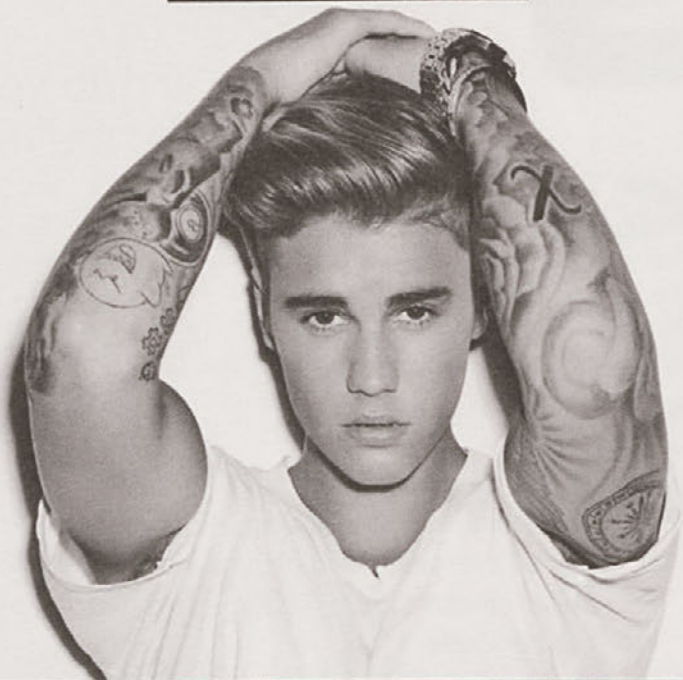
Gaja Popovič, 8. a

Daniil Prah, 9. b

JUSTIN BIEBER

LET ME LOVE YOU

JUSTIN BIEBER

Let Me Love You

Say go through the darkest of days
Heaven's a heartbreak away
(Never let you go, never let me down...)
Oh it's been a hell of a ride
Driving the edge of a knife
(Never let you go, never let me down...)

Don't you give up, nah, nah, nah
I won't give up, nah, nah, nah
Let me love you
Let me love you
Don't you give up, nah, nah, nah
I won't give up, nah, nah, nah
Let me love you
Let me love you
Oh baby, baby...

Don't fall asleep
At the wheel, we've got a million miles ahead of us
Miles ahead of us
All we need
Is a rude awakening to know we're good enough
Know we're good enough

Say go through the darkest of days
Heaven's a heartbreak away
Never let you go, never let me down!
Oh it's been a hell of a ride
Driving the edge of a knife
Never let you go, never let me down!

Don't you give up, nah, nah, nah
I won't give up, nah, nah, nah
Let me love you
Let me love you
Don't you give up, nah, nah, nah
I won't give up, nah, nah, nah
Let me love you
Let me love you
Oh baby, baby...)

GoS

Ker se je naša šola vključila v projekt FIT4KID, bomo na koncu šolskega leta preverili, če smo učenci in učitelji kaj bolj fit. To bomo ugotovili z organizacijo teka na 15 kilometrov. Seveda najbolj fit učenec/-ka ali učitelj/-ica ne bosta odkorakala praznih rok. Zmagovalca dobita 3 proste dni in jima ni treba k pouku. Zato kar začnite s tekom in nabiranjem kondicije, saj bo tek potekal v mesecu maju.

Učenci se bomo lahko udeležili tekmovanja v iskanju zlatih cekinov v okolici in notranjosti šole. Iskali bomo lahko v skupinah ali pa sami. Zlate cekine bomo lahko na koncu zamenjali za nagrade, ki jih bo priskrbel in financiral šola.

Šola bo šolski bazen zaprla do začetka naslednjega šolskega leta zaradi prenove bazena, garderob, vodovodnih in kanalizacijskih cevi, ki imajo že polno majhnih lukenj.

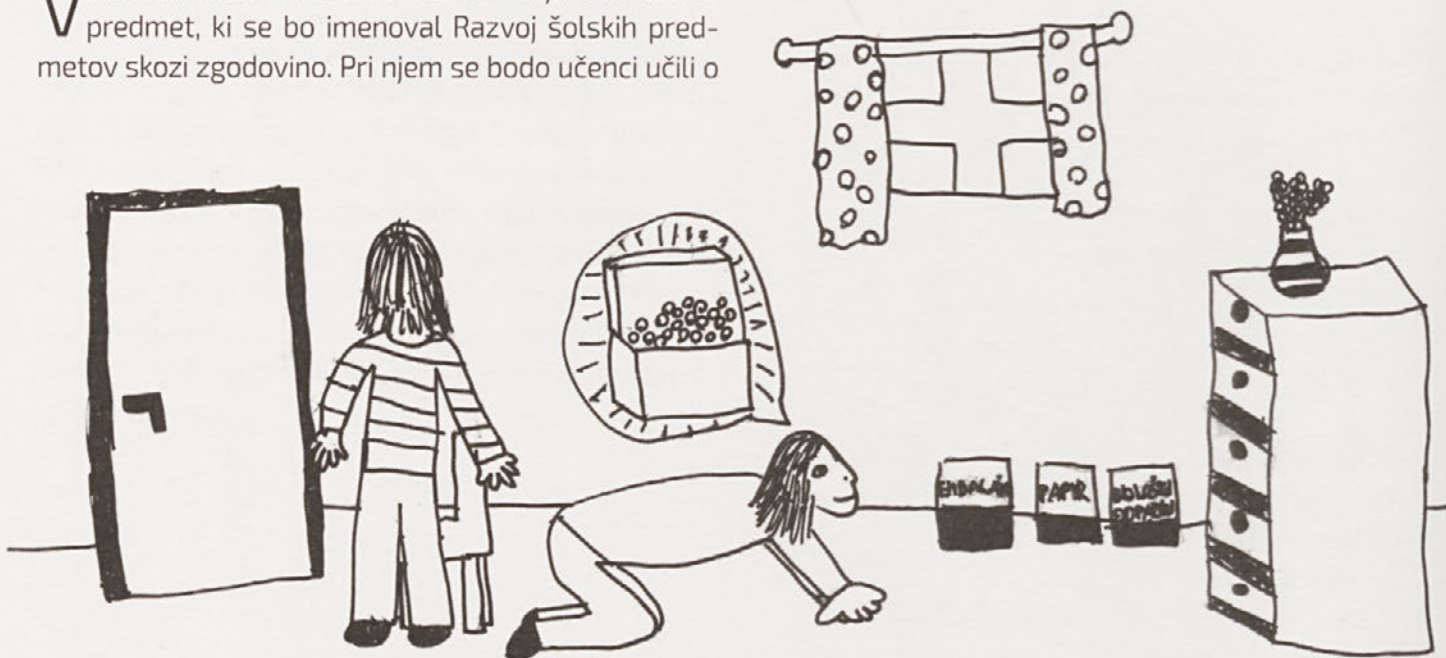
V šolskem letu 2017/2018 bo na voljo nov izbirni predmet, ki se bo imenoval Razvoj šolskih predmetov skozi zgodovino. Pri njem se bodo učenci učili o

vseh predmetih, ki so se jih ljudje in otroci učili v prazgodovini, starem veku, srednjem veku itn. Poleg teorije bodo imeli tudi prakso.

Učence obveščamo, da od 1. 3. 2017 uvajamo obvezne uniforme. Vsa pravila o o uniformah si lahko ogledate na spletni strani Osnovne šole Grm. Uniforme lahko naročite preko šolske spletne strani ali svoje razredničarke.

Od 1. 3. 2017 se bo začelo uvajanje popoldanskega pripora. Učence, ki motijo pouk, učitelji prijavijo v pripor in učenec mora po pouku ostati v šoli dodatno šolsko uro.

Če učenec ne pride v pripor, se mu to šteje kot neopravičena ura. Ostala pravila si lahko ogledate še na spletni strani Osnovne šole Grm.

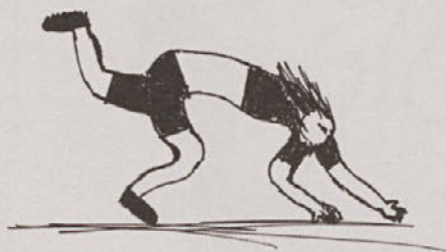
ŠALJIVI NASVETI

Zdrav duh v zdravem telesu!

Če te bolijo noge, med
tekom uporabi roke.

Nikoli ne teči v kroksah.

Kako lahko premagaš
svojo konkurenco v teku?
Naj te napenja ...

Frutabela je glavni vir energije.

Če ti učitelj reče, da preteci 5
krogov, raje prehodi 2. Nihče ne
bo posumil, da jih nisi pretekel.

Če moraš prehoditi 2 km, rajši
preteci 1 km. Saj je enako, a ne?

HA- HA

Nosi čevlje, ki te ne žulijo,
drugače ne bo v redu.

Gibanje v igrici ni enako kot
gibanje v resničnosti. Če ne
verjameš, poglej mene. :)

Trim

VICI

SMEH JE POL ZDRAVJA

Kaj je pa druga polovica?

To jutro sem sedel na klopci poleg brezdomca
in ga vprašal, kako je tako končal. Odgovoril
mi je: »Še prejšnji teden sem imel vse. Kuharja,
ki mi je kuhal, mojo sobo so čistili, oblačila
prali in likali, imel sem streho nad sabo,
TV, internet, lahko sem šel v telovadnico,
knjižnico, lahko sem se šolal.« Vprašal sem ga,
kaj se mu je zgodilo. Droge, alkohol, ločitev?
»Nič od tega. Odpustili so me iz zapora.«

Janez gre k spovedi. Župnik ga pričaka in
mu reče, da lahko svoje kolo parkira pred
cerkvijo in sveti duh ga bo čuval. Možakar
parkira kolo in gre v spovednico. Tam mu
župnik naroči, naj ponavlja za njim: »V imenu
očeta in sina in svetega duha, amen.«
Janez ponovi: »V imenu očeta in sina, amen.«
Župnik: »Kje pa imaš svetega duha?«
Janez: »Ja, pred cerkvijo pazi na moje kolo.«

Kaj nastane, če z najvišje gore padeta
blondinka in rjavolaska? Viki krema!

Mujo je lovil ribe in ujel zlato ribico. Ta mu je
rekla: »Hej, izpusti me, pa ti izpolnim tri želje.«
»Dobro, hočem novi audi!« si zaželi Mujo.
»Ga boš na leasing ali na kredit?«
»Hočeš ti na olje ali na mast?«

Zakaj Janezka ni na facebooku?
Ker ve, da se ne piše po zidu.

»Moj pes je grozno len,« se pritoži gospod
Novak. »Drugi psi prinesejo v gobcu
svojo vrvico, če hočejo na sprehod. Moj
pa prinese avtomobilski ključ.«

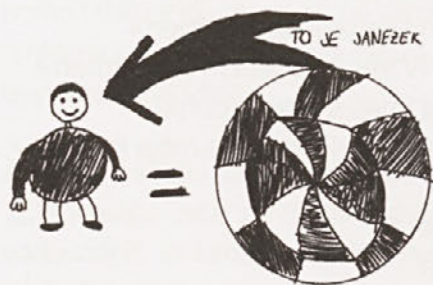
Gospod Novak reče natarkarju: »Lačen
sem kot volk! Kaj mi priporočate?«
»Rdečo kapico!«

Pri pouku glasbene vzgoje:
»Otroci, kateri je vaš najljubši
glasbeni inštrument?«
»Šolski zvonec!«

»Oprostite, kako bi lahko najhitreje
prišel na policijsko postajo?«
»Razbijte izložbo v banki, pa
bodo kar sami prišli po vas.«

»Mami,« vpraša mali dinosaver,
»kam gredo dinosavri po
smrti? V nebesa?«
»Ne, v muzej.«

Se pogovarjata Janezek in prijatelj.
Pa reče prijatelj Janezku: »Ti
pa imaš športno postavo!«
Janezek: »Hvala! Sem mišičast?«
Prijatelj: »Ne, podoben si žogi!«

V restavraciji: »Ali je ta
sladoled zagotovo svež?«
»Seveda, ali mislite, da bi vam
postregli s pogretim sladoledom?!«

»Jaz sem prvak sestavljanek!«
»Zakaj?«
»To sestavljaneko sem
sestavljaj le šest ur.«
»Ampak to je zares dolgo ...«
»To sploh ni dolgo, na škatli je
pisalo – od tri do pet let!«

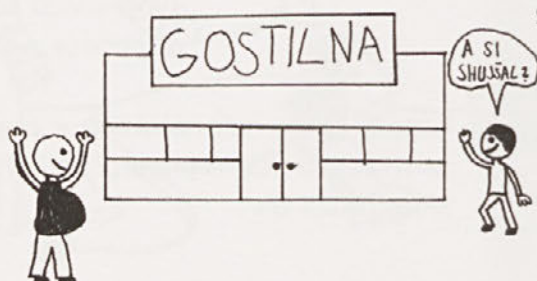
Kakšna je razlika med
roparjem, ki napade banko,
in nogometno zvezdo?
Ropar reče: »Denar, ali pa
bom streljal!« Nogometna
zvezda pa reče: »Denar, ali
pa ne bom streljal!«

Zakaj je ženski nogomet
tako redek?
Ker je težko najti toliko žensk,
ki bi nosile enaka oblačila.

Janezek: »Kateri šport
je najbolj varen?«
Oče: »Šah.«
Janezek: »In kaj je najhujša
poškodba pri šahu?«
Oče: »Izpah čeljusti
zaradi zehanja!«

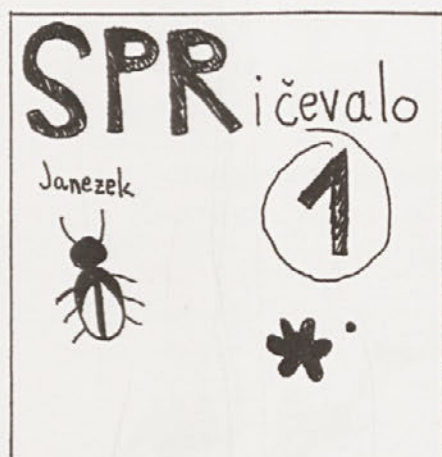
Mali Tonček se je sprehajal
z očetom po mestu, ko
ga oče vpraša: »A je to ta
šola, v katero hodiš?«
Tonček: »Ja, ata.«
Oče: »No, vidiš, tudi jaz sem hodil
na to šolo pred dvajsetimi leti.«
Tonček: »Zdaj mi je jasno,
zakaj mi je ravnatelj rekel, da
takšnega idiota, kot sem jaz,
že dvajset let ni videl!«

»No, Janezek, povej mi rešitev
naslednje naloge: Tvoj oče gre
peš iz Ljubljane proti Mariboru
s hitrostjo 3km/h. Tvoj stric gre
eno uro pozneje iz Maribora
proti Ljubljani s hitrostjo 5
km/h. Kje se srečata?«
Janezek modro odgovori:
»V prvi gostilni.«

Jan: »V kinu je veliko bolje
kot na košarkaški tekmi!«
Marko: »Zakaj?«
Jan: »Ker v kinu že vnaprej veš ali
boš gledal komedijo ali tragedijo!«

»Pot od garderobe do ringa
je predolga,« reče bokсар.
»Ne skrbi,« odvrne manager, »saj
te bomo nazaj tako ali tako nesli.«

Ob koncu šolskega leta
Janezek pride domov.
Prvi ga zagleda oče.
»Janezek, kje imaš spričevalo?«
ga vpraša oče.
Janezek: »Posodil sem ga Anžetu,
da bo z njim prestrašil očeta!«

Gospod pride utrujen iz službe,
ko opazi, da so vrata hiše odprta.
Tiho vstopi in opazi moškega,
kako teče po hiši, odpira predale,
omare in išče nekaj po hiši. Stopi
do njega in ga vpraša: »Kaj pa
iščete v moji hiši?« »Denar, ker ga
nujno potrebujem,« mu odvrne
moški. Gospod se nasmeji in
odkoraka proti spalnici. »V redu.
Če kaj najdete, me pa kar zbudite,
si bova najdeni denar razdelila.«

Maša Mesojedec, B. a

Horoskop

Oven

Naslednji mesec boš še posebej neroden, brezglavo se boš zaletaval v vse - tudi v svojo simpatijo, zato bodi previden.

Bik

Čez leto se boš naučil krotiti svojo vročekrvnost, kar te bo pripeljalo do novih, zanimivih odkritij.

Dvojček

V tem letu boš spoznal svojo sorodno dušo, ki je skoraj tako dvolična kot ti.

Vodnar

Prenavljali boste hišo in v kleti odkrili ostanke vodnjaka, ki bo obudil dolgo izgubljene spomine.

Devica

Kmalu bodo na kocko postavljeni odnosi z bližnjimi, še posebej tistimi nasprotnega spola.

Lev

Kmalu boš dobil novega hišnega ljubljenečka - mačko. Poimenoval jo boš Simba, kar bo močno zaznamovalo njen karakter.

Škorpion

Naslednji mesec se te bodo vsi izogibali zaradi tvojega strupenega značaja, ki bo v tem mesecu še posebej izrazit.

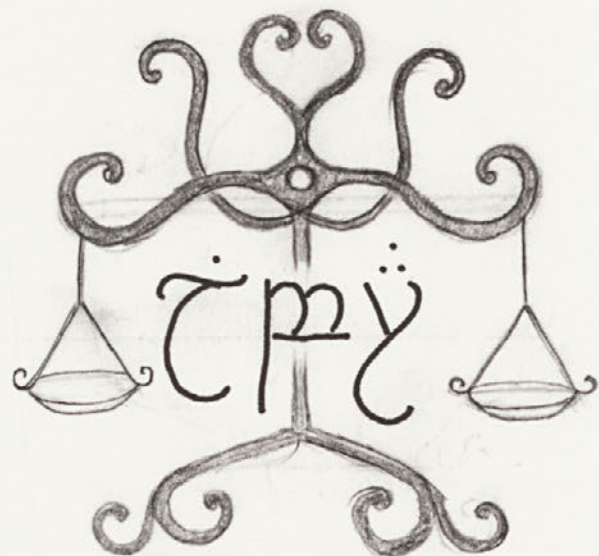
Rak

Prišel boš iz svoje lupine in pokazal svoj pravi jaz. Ta razkriva mnoge talente, ki ti bodo v prihodnosti prišli prav.

Tehtnica

Padel boš iz ravnotežja in moral sprejeti pomembno odločitev, ki bo tebe in tvoje bližnje pripeljala nazaj do ravnovesja ali do popolne zmede. V vsakem primeru se boš naučil nekaj novega.

Ribi

Morda boš ta mesec končno našel pravi tok, ki te bo pripeljal do cilja, za katerega nisi vedel, da si ga iskal.

Strelec

Stres in visoka pričakovanja drugih bodo zbudila v tebi željo po tem, da bi se skril pred zunanjim svetom in svojimi težavami.

Kozorog

Ta mesec boš svoje cilje postavil v višave in kmalu boš užival v sadovih svojega trdega dela.

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK XXVII, februar 2017, št. 1, 2

Uredniški odbor:
Širši uredniški svet:

novinarji 6., 7., 8. in 9. razreda
Jerica Eržek (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)
Tina Gačnik (pomočnica urednice, lektorica)
Renata Blatnik (urednica Male Najče)
Uroš Strugar (mentor likovnega oblikovanja)
Renata Blatnik, Irena Strasberger (likovno oblikovanje Male Najče)

Fotografije:
Prelom in priprava za tisk:

Brina Goleš, Ema Novak, Iva Šiško, Tilen Weiss, mentorica **Tina Dovič**
Tomaž Grdin, Studio Enota

650 izvodov

februar 2017

Osnovna šola Grm
Novo mesto